

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Breviarium Benedictinum, Pars aestivalis - Cod. Lichtenthal 131

[Frauenalb], [1518 Druck; Handschrift 1. Hälfte 16. Jh.]

Commune sanctorum per parte estivali

[urn:nbn:de:bsz:31-40541](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-40541)

Incipit ebe sctōis p par
te estuali. **De ap'lis/ ad**
rephas. Cap. Ad ephes. ij.

In dō
estis ho
spites
z adue
ne / sed
estis ci
ues a
ctoꝝ z
dome
stici di

supedificati sup fundamētū
ap'loꝝ z pphetaz: ipō sūmo
āgulari lapide xpō iesu dño
nro. **D. g. h. Tollite iugus.**
vt infra. ij. hōꝝ. Exaltet celū.
fo. lxxij. h. Nimis honorati
sūt amici tui de? Nimis cō-
fortat' ē p'cipat' eozū? Ad
māt ā. Ecce ego mitto vos
sicut oves in medio lupoꝝ:
estote g' prudētes sic serpē-
tesz simplices sicut colūbe

De vno apostolo. Dico.

Alesum' op's de?
vt btūs A. ap'ls tu
um p nob' iplozet
auxiliuz? vt a n'is
reatib' absoluti a cūct' etiā
pictis eruamur. Et fa: p d.

De plurib' ap'lis. Dico.

Dico q' nos p btōs apo
stolos tuos A. et A.
ad agnitionē tui nois veni-

re tribuisti? da nobis eozū
g'iam sēpiternā z pficiēdo
celebraret celebrādo pfice
re. Et fa: p d. **Inuit. Be-**
gē ap'loꝝ dñm. Venite ado
rem? ps. Venite. h. p. Eter-
na xpī mūera. fo. lxxij. In. j.
noc. ā. In oēm trā erunt fo
n' eoz: z i fines orb' tre vba
eoz. ps. xxvij. Celi enarrāt.
fo. vj. ā. Hec est g'atio q're-
tū dñm: q'rentū faciē dei la
cob. p. xxij. Dñi ē tra. f. vij. ā
Exultate iusti i dño rectos
decer collaudatio. p. xxxij.
Exultate. fo. xj. ān. Clama
uerūt iusti: z dñs exaudiuit
eos. p. xxxij. Bndicā. fo. xj.
ān. Cōstitues eos p'cipēs
sup oēm terrā: mēores erūt
nois tui dñe. ps. xliij. Eru-
ctavit cor. fo. xv. ā. P'cipēs
pploꝝ zgregati sūt cū deo
abrahā. p. xlvj. Dēs gētes.
fo. xvj. h. In oēm trā erunt
son' eoz? Et i fines orb' tre
vba eoz? h. j. Ecce ego mit
to vos sicut oves i medio lu
poꝝ dicit dñs. Estote ergo
prudētes sicut spētes z sim
plices sicut columbe. h. Dñ
lucē habetis credite i lucē
vt filij lucis sitis. Estote. h.
ij. Tollite iugū meū sup vos
dicit dñs z discite qz mit' sū
z hūilis corde. Inqū ei me-

A. j.

um suave est et dñs meū le
 uat. Et inuenietis requie
 at ab vris. **Jugū. 3. iii.** Dū
 steteritis añ reges et pñdes
 nolite cogitare quō aut qđ
 loqñmini. Dabit enī vobis in
 illa hora qđ loqñmini. **6.** Nō
 ei vos estis qđ loqñmini / s; spī
 rit⁹ pñsvri qđ loquit in vob;.
Dabit. 1. iii. In omnē ter
 ram exiit son⁹ eoz. Et in fi
 nes orbis terre verba eozū.
6. Nō sunt loqle neq; sermo
 nes quoz nō audiant voces
 eoz. Et in fi. **In. ii. noc. 5.**
 Dedisti hereditatē timenti
 b⁹ nomē tuū dñe. **ps. lx.** Ex
 audi de⁹ de. **fo. xxi. 5.** Annū
 ciauerit opa dei: et facta ei⁹ in
 tellerit. **p. lxii.** Exaudi de⁹
 ora. **fo. xxi. añ.** Bñ quos ele
 gisti dñe habitabūt i atrijs
 tuis. **ps. lxiii.** Te decet. **fo.**
xxi. añ. p̄ctōrum confringā
 cornua: et exaltabuntur cor
 nua iusti. **ps. lxiiii.** Cōfite
 bimur. **fo. xxvi. 5.** Lux orta
 est iusto: et rectis corde leti
 tia. **ps. xcvi.** Dñs regna. **ex.**
fo. xxxiii. añ. Custodiebant
 testimonia ei⁹ et p̄cepta eius
 qđ dedit illis. **p. lxxvii.** Dñs
 regnavit trascant. **f. xxxiii.**
6. Cōstitues eos principes
 sup omnē terrā: Memores
 erūt nomis tuī dñe. **Re. v.**

Isti sunt triumphatores et
 amici dei qui p̄tēnētes iusta
 p̄cipū meruerūt p̄mia etna
 Mōdo coronant et accipiūt
 palmā. Isti sūt qvenerūt
 ex magna tribulatione: et la
 verūt stolas suas in sangui
 ne agni. Mōdo. **Re. vi.** Isti
 sunt viri scī quos elegit do
 minus in charitate nō ficta
 et dedit illis gloriā sempiter
 nā. Quozū doctrīna fulget
 ecclesia vt sol et luna. **Sā**
cti p̄ fidē vicerūt regna ope
rati sunt iustitiā adepti sunt
repmiſsiones. Quozum.
Re. vii. Non sunt loqle neq;
 sermones quozum nō audi
 antur voces eozū. In omnē
 terrā exiit son⁹ eozū / et in fi
 nes orbis terre vba eozum.
6. Nāmis honorati sunt ami
 ci tui de⁹ nimis cōfortat⁹ est
 p̄ncipat⁹ eoz. In omnem.
Re. viii. Cōstitues eos prin
 cipes sup oēm terrā / memo
 res erunt nomis tuī dñe.
 In omni p̄genie et gñatiōe.
6. Celi enarrāt glīam dei et
 opa manū ei⁹ annūciat fir
 mamentum. In oi. **In. iii.**
noc. 5. Isti sūt viri scī et am
 ci dei quozum doctrīna ful
 get ecclesia. **Lanicus.** Vos
 scī dñi. **f. lxxii.** **6.** Dedisti he
 reditatē / Timētib⁹ nomē tu

um dñe! **R. 17.** Nimis hono-
rati sunt amici tui deus. Ni-
mis confortatus est principatus
eorum. **R. 18.** Dimiserabo eos et su-
per arenam multiplicabuntur.
Nimis. **R. 19.** Quod pulchrum
per montes pedes Annunciam
tuum pacem annunciantium bona.
R. In omnem terram exiit so-
nus eorum et in fines orbis ter-
re verba eorum. Annunciam. **R. 20.**
Fuerit sine querela ante dominum
et ab invicem non sunt separati. La-
licem domini biberunt et amici dei
facti sunt. **R.** Tradiderunt cor-
pora sua propter deum ad sup-
plicia ideo coronantur et accipiunt
palmam. **Cal. R. 21.** Vos estis
sal terre vos estis lux mundi
Non potest civitas abscondi su-
pra montem posita. **R.** Videant
opera vestra bona et glorificent
prezvyros qui est in celis Non potest.
Ad lau. a. Hoc est preceptum
meum ut diligatis invicem sicut
dilexistis. **R. 22.** Dominus regis.
fo. 22. Ep. hy. R. 23. et oratio
in primis vel. **R. 24.** Consti-
tues eos principes super omnes
terram. **R.** Remores erunt no-
mistini domine super. **Ad bñ. a.**
Dum steteritis ante reges et pre-
sides nolite premeditari quare
rideat dabit ei vobis in illa
hora quod loquimini. **Ad. 1. a.** In sa-
lute charitate nemo habuit

aias suam ponat quos pamicis su-
tis. **Ad. 1. a.** Vos amici mei
estis si feceritis quod precipio vo-
bis dicit dominus. **Ep. 2. or. vt i
ou. vel. R.** In omnes. **Ad. 1. a.**
Non estis qui loquimini sed
spiritus patris vestri qui loquitur in vo-
bis dicit dominus. **Lpm. Act. v.**

Permanent apolorum fie-
bant signa et prodigia
multa in plebe. **R.** Constitues
eos. **De vno aplo. Oratio.**

Ad invocat ecclesiam tuam
de tibi supplicando
beatus N. aplos et pro inter-
efficiat qui in noisertitit pda
cator. Et factus est. **De plu-**

Pro- (nb' aplos. Oratio
tege domine populum tuum
aplorum tuorum N. et N. pro oc-
nio prederet perpetua defensione
serua. Et factus est. **Ad. 1. a.**
Impatentia vestra possidebit
tis alas vestras. **Lpm. Act. v.**

Inter aplos gaudentes a
spectu filii? quoniam di-
gnus habitus pro noie iesu stu-
melia pati. **R.** Dedit heres-
ditate. **De vno aplo. Oratio.**

Exaudi domine popu-
lum tuum cum sancti N.
apli tui pro ocnio supplican-
te ut tuo semper auxilio secu-
ra tibi possit deuotione serua-
re. Et factus est per do. **De plu-
ribus apostolis. Oratio.**

Comune

Aaudi nos de^o salu-
taris noster: et ap^ostoli
tuoru^m. **A.** et **A.** tuere p^oph^otis
quoz donasti fideles ee do-
ctrinis. **Et factus est d^o. In sc^odis
vel. si pos. a.** **A.** tollite iugum
meu sup vos qz mitis sum et
humilis corde. **an.** Iugum ei
meu suau^e e^t et on^us meu^m leue
dicit d^os. **a.** **A.** Manete i dile-
ctioe mea sicut dilexi vos di-
cit d^os. **a.** Vos estis lux hu-
ius mundi: q^o in patientia possi-
debitis a^os v^oras. **Lps. R.**
hy^o x. et o^o v^o in laudibus
Ad m^ot an. **B.** **f.** oritis cum
vos oderint homines et cu^m
separauerint vos: et expo-
brauerint et eiecerint nomeⁿ
vestrum tanq^u malum pro-
pter filium hominis: gaude-
te et exultate: ecce eni^m mer-
ces vestra multa est in celo.
**De euangelistis. Ad ve-
lperas. Lpm. i. Ad cor. xij.**
Primu^m ap^ostos/ secudo
p^ophetas / tertio doctores:
deinde tutores exi^m g^orascu-
rationu^m/ opitulaciones/ gu-
bernaciones/ genera lingua-
ru^m/ interpretaciones sermonu^m.
Pro. de quolibet propria.
Ad. vi. cp. Ad eph. iij.
All^o dedit in eccle-
sia quosda^m quide^m apo-

stolos/ quosda^m aut^{em} p^ophetas
alios vero euangelistas/ ali-
os aut^{em} pastores et doctores:
ad consummatione^m sc^oto^orum:
in opus ministerij: iⁿ edifica-
tion^e corporis x^pi. **Oratio.**
Beat^o **A.** euangeliste q^os
d^one supplicatioe pla-
catus: et venia nobis tribue
et remedia sempiterna p^oce-
de. **Et famulos^o per d^oni.**
Ad nona. cap. e^osa. lxxj.
Hec dicit d^os: **an.** **a.** nuncia
bunt gloria^m mea^m genti-
bus: et adducet o^mes fratres
vestros de cunctis gentib^{us}
donum domino. **Oratio.**
Sit q^os d^one beat^o **A.**
euangelista n^ore fragi-
litatis adiutor: et pro nobis
tibi supplicat^o copiosius au-
diatur. **Et famur: per d^oni.**
Reliqua o^oa v^o de ap^ostis.
**Incipit e^oe sc^oto^orum. De
ap^ostis. L. i. r. s. **homel. beati
gregori^o pape^o sup euangelio**
Hoc est preceptum meum.
Quia cuncta sacra elo-
quia d^onicis plena sint
p^oceptis/ q^od est q^o de dilectio-
ne quasi de singulari ma^oda-
to d^os dicit/ hoc est p^oceptu^m
meu^m vt diligatis inuicem: nisi
qz o^me mandat^u de sola dile-
ctione est/ et o^mia v^o p^oceptu^m
sunt: **Q**uicq^ud precipitur**

in sola charitate solidatur.

¶ At enim multi arboris rami ex vna radice prodeunt: sic multe virtutes ex vna charitate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis: si non manet in radice charitatis. Precepta ergo dominica et multa sunt et vniuersa multa per diuersitatem operis: vniuersa in radice dilectionis. **¶**

¶ Valiter autem ista dilectio sit tenenda ipse insinuat: quod in plerisque sacre scripturę sententiis et amicos iubet diligere in se: et inimicos diligere propter se. Ille enim veraciter charitatem habet: qui et amicum diligit in deo: et inimicum diligit propter deum. Nam sunt nonnulli qui diligunt proximos: sed per affectum cognationis et carnis. **¶** Quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradicunt. Sed aliud est quod sponte impenditur nature: aliud quod preceptis dominicis debetur virtute obedientie. **¶** Hi nimirum et proximum diligunt: et tamen illa sublimitas dilectionis premia non assequuntur: quia amoris sui non spiritualiter sed carnaliter impendunt. **Lectio. iij.**

¶ Quomodo cum dominus dicitur dicitur hoc est preceptum me-

um ut diligatis inuicem: pro-
tinus addidit sicut dilexistis:
ac si aperte dicat. Ad hoc
amate: ad quod amavi vos.
Qua in re fratres charissimi
sollertiter intuendum est quod an-
tiquus hostis dum mentem no-
stram ad rerum temporalium dele-
ctationem trahit: infirmiores
contra nos primus excitat:
qui ea ipsa que diligimus au-
ferre molitur. **¶** Nec curat
antiquus hostis hec faciens
ut terrena tollat: sed ut chari-
tatem in nobis feriat. Nam in odium
repeus exarscimus: et
dum fons iuncti esse cupimus:
intus grauius ferimur. Dum
parua foris defendimus: intus
amittimus maxima: quod dum
re diligimus temporalia: veram
amittimus dilectionem. **¶**

¶ Quis quippe qui nra tol-
lit inimicus est. Sed si
odio ceperimus hunc inimicum:
intus est quod perdimus. Cum ergo
exterior aliquid a primo pati-
mur contra occultum rationem
interius vigilemus: qui nunquam me-
lius vincit: nisi cum raptor exte-
rior amat. **¶** Una quippe et
summa est probatio charitatis:
si et ipse diligit qui aduersatur
hinc est quod ipsa veritas et cru-
cis patibulum sustinet: et tamen
ipsis suis persecutoribus asse-

¶ H. iij.

ctū dilectiōis ipendit dicēs
 Pater ignosce illis: qz nesci
 unt quid faciunt. *Lectio. v.*

Quid ergo mirū si hūm
 cos diligant discipuli
 dñi vident: qñ et tūc inimicos
 diligit magister dñi occidit
 Cui dilectiōis sumā expri
 mit cū subūgit. Maiore hac
 dilectionem nemo habet: vt
 aīaz suā ponat q̄s p amicos su
 is. Non ēt p inimicōs dñs ve
 nerat: et tñ positurū se aīam
 p amicos dicebat: vt pfecto
 nobis ostēderet: qz cū dilige
 do: lucrū de inimicis facere
 possum: etiā ipsi amici sūt q̄
 psequūt. Sed ecce nos vsqz
 ad mortēz nō pscq̄t. Unde
 ergo pbare possum: an dili
 gam⁹ inimicos? *Lectio. vi.*

Sed est qd̄ i pace sc̄tē
 ecclie fieri debeat: vñ
 clarescat si psecutionis tpe
 mori p dilectiōe valeamus
 Certe isdē iohannes dicit.
 Qui habuerit substātiā hu
 lus mūdi ziderit fratrē su
 um necesse habentiē: et clau
 serit viscera sua ab eo: quō
 charitas dei manet in eo.
 Hic etiaz iohānes baptista
 ait. Qui hz duas runcas:
 dei nō habēt. Qui ḡ trāqlli
 tatis tpe nō dat p deo tūm
 cā suā: qñ in psecutione da

tur⁹ est aīam suam: Aīr⁹ er
 go charitas: vt inuicta sit i p
 turbatiōe: nutrita per mīaz
 i trāqllitate: quaten⁹ oīpotē
 ti deo primū discat sua ipē
 dere: postmodū se. *Lect. vii.*

Sequit Aōs amici mei
 estis. Quāta est mīa
 redemptoris nr̄i. Serui digni
 nō fuim⁹: et amici vocamur
 Quāta est dignitas hoīz: el
 se amicos dei. Sed audistis
 gloriā dignitatis: audite et
 laborē certamīnis. Si fecerit
 tis q̄ p̄cepto vobis. Amici
 mei estis: si ea q̄ p̄cepto facti
 tis. Ac si ap̄te dicat. Bānde
 tis de culmine: p̄sate quib⁹
 laborib⁹ venit ad culmē.
 Certe dñi filij zebedei in iue
 niēte matre quererēt vt vn⁹
 a dextris dei et alius a sinis
 stris sedere debuisset audie
 runt. Potestis bibere calicē
 quē ego bibitur⁹ sum: Jā lo
 cū celsitudis q̄rebāt: sed ad
 viā illos veritas reuocat: p
 quā ad celsitudinē venirent.
 Ac si aperte dicat. Jaz vos
 delectat locus celsitudinis
 sed prius via exerceat labo
 ris. Per calicē pringitur ad
 materiatē. Si mēs vestra ap
 petit qd̄ demulcet: pius bibi
 te qd̄ dolet. Sic sic per ama
 rū poculū cōfectionis: puez

nif ad gaudiū salutis. **L. viii.**

Item non dicā vos seruos: qz seru⁹ nescit qd faciat dñs eius. Vos autē dixi amicos: qz oīa quecumqz audiui a patre meo nota feci vobis. Que sūt oīa q̄ audiuit a p̄e suo q̄ nota fieri voluit seruis suis: vt eos efficeret amicos suos nisi gaudia iterne charitatis nisi illa festa sup̄ne patrie: q̄ n̄is quotidie mētib⁹ per aspirationē sut amoris ip̄mitit: Dū enī audita sup̄celestia amamus amata itz nouim⁹: qz amor ip̄e noticia est. **D**ia ergo eis nota fecerat: qz a frenis desiderijs imutati: amor⁹ summi facib⁹ ardebāt.

C. Item de apostolis. Lec. p̄ma. Ex home. b̄i. augustini ep̄i. sup̄ euāgē. Ego sum vltis vera.

Manete in me: et ego in vobis. Nō eo modo illi i ip̄o sicut ip̄e in illis. Atrūqz autē p̄dest: nō ip̄i s̄ illis. Ita q̄ppe sunt i vite palmires vt viti nō conferāt: sed in de accipiāt vnde viuant: ita vero vitis est in palmitib⁹: vt vitale alimentū subministrēt eis: non sumat ab eis.

Ac per hoc manentē in se h̄re xp̄s et manere in xp̄o discipulis prodest vtrūqz non

xp̄o. Nā preciso palmitē potest de viuā radice alī pullulare: q̄ autē p̄cisus est: sine radice nō potest viuere. **Ec. ii.**

Deniqz adiūgit et dicit: Sicut palmes nō potest ferre fructū a semetip̄o nisi manserit in vite: sic nec vos nisi i me māseritis. **D**igna gratie cōmendatio fratres mei. Corda istruit hūmiliū: ora obstruit superbōrū. Ecce cui si audēt respondeant: q̄ ignorātes dei iustitiā et suā volētes statuere: iustitie dei nō sūt subiecti. **E**cce cui respōdeant sibi placētes: et ad bona opa faciēda deū sibi necessariū nō putātes. Nōne huic resistūt veritati: hoīes mente corrupti et reprobi circa fidē: q̄ respondent et loquūtur iniquitate dīcentes: a deo habem⁹ q̄ homines sumus a nobis metip̄s: sicut autē q̄ iusti sum⁹? **Lec. iii.**

Quid dicitis? Quid vos? Ipsos decipitis nō asserutores sed p̄cipitatores liberi arbitrij: ex alto elationis p̄ inania p̄sumptionis in profunda submersiōis: Nēpe vox vestra est q̄ hō ex semetip̄so facit iustitiā. Hoc ē altū elatiōis vestre. **S**ed veritas contradicit et dicit

Palmet non pōt facere fructum a semetipso nisi manferit in vite. Itē nūc per abrupta: et nō habentes vbi figamini: ventosa loquacitate iactamini. Hec sunt inania psumptionis v're. *Lect. iiii.*

Sed qd vos sequat videte: et si est in vobis vllus scilicet horret. Qui enī a semetipso fructum se extimat ferre: in vite non est. Qui in vite nō est: in xpō nō est. Qui in xpō nō ē: xpianus nō est. Hec sunt pfunda submersionis v're. **E**tiam atqz etiā cōsiderate: quid adhuc veritas adiungat et dicat. Ego sum inquit vitis: vos palmites. Qui manet in me et ego in eo: hic fert fructū multū: q̄a sine me nihil potestis facere. Ne quisqz putaret salte parū aliquē fructū posse a semetipso palmitē ferre: cui dixisset hic fert fructus multum: nō ait quia sine me parū potestis facere: sed nihil potestis facere. *Lect. v.*

Sic ergo parum sine multū sine illo fieri nō potest: quia et si parum attulerit palmet purgat eū agricola vt plus afferat: tamen nisi in vite manserit et vire:

rit de radice quantumlibet fructum a semetipso non potest ferre. Quāuis autē christus vitis nō esset nisi homo esset: tamen istam gratiam palmitibus non preberet: nisi etiā deus esset. Verū quā ita sine ista gratia nō potest viuere et mori in potestate sit liber arbitrii: si quis inquit in me non manserit mittetur foras sicut palmet et arefcet: et colliget eum et in ignē mittet et ardet.

Igna itaqz vitis. *L. vi.* Tātō sūt cōtēptibiliora si in vite non manserint: q̄to gloriosiora si manserint. Deniqz sicut de hīs etiā per ezechielem prophetaz dñs dicit: precisa nullis agricolarū vsibus pfunt: nullis fabulibus operibus deputatur. Anū de duobus palmiti cōgruit: aut vitis aut ignis. Si in vite nō est: in igne erit. Et ergo in igne nō sit: in vite sit. Si manseritis in me iquit et verba mea in vobis manserit: quodcūqz volueritis petetis: et fiet vobis. Manendo quippe in christo quid velle possunt: nisi quod cōuenit christo? Quid velle possunt manendo in saluatore: nisi quod alicui nō ē a salute? *L. vii.* **A**liud quippe volumus?

quia sumus in christo: et alii
 ud volumus qz sum⁹ adhuc
 in hoc seculo. De mansione
 nāq; huius seculi nobis al-
 quādo subrept⁹: vt hoc peti-
 mus qd nobis expedire ne-
 scimus. S; absit vt fiat no-
 bis si manemus in xpo: q nō
 facit quod petim⁹ nisi quod
 expedit nobis. Manētes er-
 go in eo cū verba eius in no-
 bis manent quod cūq; volue-
 rimus petim⁹ et fiet nobis:
 qz si petim⁹ et nō fiet: nō hoc
 petimus qd habet mansio i
 eo nec qd habent verba ei⁹ q
 manent in nobis: sed qd ha-
 bet cupiditas et infirmitas
 carnis q nō est in eo et i qua
 non manent verba eius. Nā
 vtiq; ad verba eius pertinet
 oī illa quam docuit: vbi di-
 cit⁹: pī nī q es i celis. *l. viii.*
Az hui⁹ oī omis vbi
 sensibus nō receda-
 mus petitionib⁹ nī s; et qd
 quid petierimus fiet nobis.
 Tunc em̄ dicenda sunt vba
 eius in nobis manere qn̄ fa-
 cim⁹ q precepit: et diligim⁹
 q promisit. Quā autē vba ei⁹
 manent in memoria: nec iue-
 niunt i vita: nō cōputat pal-
 mes invite: qz vitā nō attra-
 hit ex radice. Ad hanc diffe-
 rentiā valet quod scriptū est

Et memoria retinentib⁹ mā-
 data eius: vt faciāt ea. Mul-
 ti em̄ memoria retinērvt cō-
 tēnant: vel etiā derideāt: et
 oppugnēt ea. In his verba
 xpi non manent: qz tangunt
 quodāmodo nō coherent: et
 ideo illis nō erūt in benefici-
 um sed in testimoniū. Et qā
 sic insunt eis vt nō manent
 in eis: ad hoc tenent ab eis:
 vt iudicent ex eis. *Acte de
 apostolis. l. i. Et homel. bea-
 ti augustini epi: sup euāge-
 lio.* Hoc est preceptū meuz:

Mocipiēdū sit qd dñs ait
 vos at dixi amicos: qz oīa q
 audiui a patre meo nota fe-
 civobis. Quis em̄ audeat af-
 firmare vel credere: vllū ho-
 minē scire oīa quecūq; a pa-
 tre audiuit vni genitus fili⁹:
 qn̄ nec hoc quidē quis q; ca-
 pit quō audiat a p̄e vllum
 vbi: cū ip̄e sit p̄is vnicū ver-
 bū: *¶* Quid quod aliquāto
 post in hoc t̄pō tñ smōe que
 post cenā añ passionē ad dis-
 cipulos habuit: multa inq̄t
 habeo vobis dicere: sed non
 potestis portare mō: Quo-
 igit pacto intellecturi sum⁹
 oīa euz nota fecisse discipul⁹
 quecūq; audiuit a p̄e: cum
 propterea quedā multa nō

dicat: quis scit eos modo portare non posse? **lectio lectiōda**

Sed nimirum quod facturus est fecisse se dicit: quia ea quae futura sunt fecit. Sicut enim dicit per prophetam foderunt manus meas et pedes meos: nec aut fossuri sunt velut sterilita dicens et ea tamen futura predicans: ita et hoc loco ait omnia se nota fecisse discipulis quae se novit nota esse facturum in illa plenitudine scientiae de qua dicit apostolus cum autem venerit quod perfectum est: quod ex parte est evacuabit. **¶** **V**bi qui prope dicit nunc scio ex parte: tunc autem cognoscat sicut et cognovimus suus. Et videmus nunc per speculum et in enigmate: tunc autem facie ad faciem. Nam et ipse apostolus saluos nos dicit esse factos per lavacrum regenerationis: quod tamen alio loco spernit salui facti sumus. Spes autem quae videtur non est spes. **¶** **V**bi autem videtur quod sperat: si autem quod non videmus speramus: per patientiam expectamus. **¶**

¶ **A**dde etiam eius coapostolus Petrus in quem modo inquit non videntes creditis: quem cum videritis exultabitis: gaudium inenarrabile et honorato percipientes mercedem fidei vestre salutem animarum vestrarum. Si

ergo nunc est tempus fidei salutem animarum merces est fidei quae dubitet in fide quae dilectionem operatur pagendum diebus: atque in fine diei recipendam esse mercedem non solum redemptionem corporis nostri de qua dicit apostolus Paulus: verum etiam salutem animarum nostrarum de qua dicit apostolus Petrus. **¶** **A**trius: quod ei rei felicitas isto tempore atque in ista mortalitate in se potius habet: quam in re tenetur. **¶**

¶ **U**ter hoc iter est. **¶** **U**ter exterior: nisi homo id est corpus adhuc corruptum: exterior autem id est anima iam renouatur de die in diem. **¶** **S**ed quod sicut immortalitatem carnis et salutem animarum futuram expectamus: quis tamen pignore accepto salui facti esse dicamur: ita omnium notitiam quae cumque vni genit: audivit a patre futuram sperare debemus: quibus hoc se iam fecisse dixerit Christus. **¶** **N**on vos me elegistis inquit: sed ego elegi vos. **¶** **H**ec est illa ineffabilis gratia. **¶** **Q**uid enim elegeramus: et ideo non diligebamus: Nam qui eum non elegit: quomodo diligit. **¶** **N**unquid iam in nobis erat quod in psalmo canitur: elegi abie-

ctus esse i domo dei mei: ma-
gis q̄ habitare in taberna-
culis peccatorū: Non utiqz
Quid ergo eramus: nisi ini-
quies et perditū: Neqz enim tā
credideramus in eū: vt eli-
geret nos. Nā si tā credētes
elegit: electos elegit. Cur
ergo diceret non vos me ele-
gistis: nisi quia eius miseri-
cordia preuenit nos? **Lec. v.**

Hec certe vacat vana il-
lorū ratiocinatio: quo
prescientiā dei defendūt cō-
tra gratiā dei. Et ideo dicūt
nos electos ante mūdi con-
stitutionē: q̄a presciuit nos
deus futuros bonos: nō se-
ipm nos facturū bonos. Nō
hoc dicit qui dicit: non vos
me elegistis. Quoniā si pro-
pterea nos elegisset qz futu-
ros bonos esse presciuerat:
simul etiā p̄scisset qz eū nos
fuissemus p̄uiselecturi: nō
enī aliter esse possemus bo-
ni: nisi forte dicendus est bo-
nus q̄ nō eligit bonū. Quid
ergo elegit in nō bonis? Nō
enī electi sūt qz boni fuerūt:
qui boni nō essent nisi electi
essent. Alioqui gratia tā nō
est gratia: si precessisse con-
ferendam merita. **Lectio. vi.**

Hec q̄ppe electio gra-
tie est: de q̄ dicit apo-

stolus. Sic ergo et in hoc tē-
pore reliquie per electionē
gratie salue facte sūt. Unde
subiūgit. Si enī gratia: iam
non ex operibus. Alioquin
gratia iaz nō est gratia. Au-
di ingrate: i grate audi. Nō
vos me elegistis: s; ego ele-
gi vos. Nō est vt dicas: ideo
electus sum: quia tā credebā
Si enī credebās in eū: iam
elegeras eū. Sed audi. Nō
vos me elegistis. Nō ē vt di-
cas anteq̄ crederē iaz bona
operabat: ideo electus sum
Quid enī boni operis
āte fidē: cū dicat apostolus
omne qd non est ex fide pec-
catum est? **Lectio septima.**

Quid ergo diciturū sū-
mus audiēdo nō vos
me elegistis: nisi quia mali
eramus et electi sum: vt bo-
ni per gratiā nos eligēt: et
sem? Non est gratia: si pre-
cesserūt merita. Est autē gra-
tia. Hec igitur non inuenit:
sed effecit merita. Et videte
charissimi quēadmodū non
elegit bonos: s; quos eligit
faciat bonos. Ego iquit ele-
givos: et posui vos vt eatis
et fructū afferatis: fructus
vester maneat. Nonne iste ē
fructus de quo iam dixerat
sine me nihil potestis face-

re: Elegit ergo et posuit vt
camus: et fructu afferamus
Nulluz itaq; fructum vnde
nos eligere habeam? **P. viij.**

Quæcatis inquit: et fru
ctū afferatis. Im? vt
afferam? et ipse est via qua
im? in qua nos posuit vt ea
mus. Proinde in omnibus
mia eius puenit nos. Et fru
ctus inquit vester maneat?
vt quodcunq; petieritis pa
trem in noie meo det vobis.
Maneat ergo dilectio? ipse
eni fructus noster. Que dile
ctio nūc est in desicario? non
dū in saturitate. Et ipso de
siderio quodcūq; petierim?
in noie vni geniti filij? dat no
bis pater. Quod aut acci pe
re saluādis non expedit no
bis? nō existimemus nos pe
tere in nomie saluatoris: sed
hoc petimus in nomie sal
uatoris: quod pertinet ad ra
tionem salutis. **Item de
apostolis lectio prima. Ser
mo beati augustini epi: de
verbis domini quibus ait:
Venite ad me omnes qui la
boratis et onerati estis.**

Quæru quibusdam vide
tur charissimi cū au
diunt dominū dicentē veni
te ad me omnes qui labora
tis et onerati estis et ego re

ficiam vos: tollite iugū meū
sup vos et discite a me qz mi
tis sum et humilis corde: et
iuenietis requiē a iabus ve
stris: iugū enī meū suauē est
et onus meū leuē: et cōside
rant eos qui iugū ipm intre
pida ceruice subierūt: et illā
sarcinā mansuetissimis hu
meris acceperūt: tantis agi
tari et exerceri difficultati
bus huius seculi: vt nō a la
borib? ad quietē: sed a quietē
te ad laborem vocati videā
tur: cum et apostolus dicat
oēs qvolut i xpo pie viuere:
psecutionē patientur. **It. ii.**

Quod
iugū leuē ē? et sarcina
leuis? qn qdē illd iugū et sar
cina ferre nihil aliud est q
pie viuere in xpo: Et quō vt
cit venite ad me oēs q labo
rati et onerati estis et egovos
reficiā: ac non potū dicā ve
nite q vacatis vt laboretis?
Nā et vacātes iuenit quos
pduxit i vineā vt ferrēt estuz
dier et sub illo iugo leui et sar
cina leui audim? a plm dice
re. In oib? cōmēdātes nos
metipos tāq; dei mistros in
mtra patiētia? i tribulatiōi
bus i necessitati b? i agustis
i plagis etc. **Et alio loco i
eadē epla. A iudeis qui qui**

es quadragenas vna min⁹
accepti ter virgis ces⁹ sum:
semel lapidatus sū: ter nau-
fragū feci: nocte et die in p⁹
fūdo maris fui: cetera pe-
ricula q̄ nūerari qdē possūt
sed tolerari nisi spūscō iu-
uante nō possunt. **Lectio. iij.**

Omnia ergo illa q̄ apo-
stolus cōmemorauit
aspera z graua frequentius
et abundantius sustine-
bat: sed profecto aderat ei
spūsanctus qui in extero-
ris hominis corruptiōe ite-
riorē renouaret de die i die
et gustata reque spūali in
affluētia delitiarū dei in spe
future beatitudinis oīa pre-
sentia deliniret aspa: et oīa
grauiareleuaret. **Ecce q̄**
suauē iugum xp̄i portabat
et q̄ leuē sarcinā: vt oīa
illa q̄ superi⁹ enumerata du-
ra et imania hoīs auditus
horrescit: leuē tribulationez
diceret: intus interioribus
z fidelib⁹ oculis quāto pre-
cio tēporaliū emenda sit fu-
tura vita: non pati et nos la-
bores ip̄oziū: z sine vlla sol-
licitudine perfrui eterna fe-
licitate iustoz. **Lectio. iij.**

Secari et vii se hoīes
patiūtur: vt dolores
nō etnī: sed aliquātulo tū-

turniouis vlcere: acriorū do-
lorū p̄cio redimant. p̄o lā-
guida et incerta vacatione
breuissime atq; vltimē vite i
manissimis bellis miles at-
terit: pluribus fortasse ani-
nis in laborib⁹ inquietus q̄
in ocio quietur. **Quibus**
tempestatib⁹ et procellis: q̄
horribili et tremēde seuitie
celi z maris ip̄onūt se mer-
catores vt diuitias ventu-
ras acquirāt: maiorib⁹ q̄ q̄-
bus acq̄site sūt periculis et
tēpestatib⁹ plenas. **Lectio. v.**

Quos estus que frigo-
ra: q̄ pericula ab aq̄s
a fossis a p̄cipitijs a fluminī
bus a feris perferūt venato-
res: quē labore esuriendi et
sitiendi quantas vilissimi et
sordidissimi cibi et pot⁹ an-
gustias: vt bestia capiant: z
interdū nec ip̄ius bestie car-
nes propter quas hec tanta
sustinent epulis necessarie
eis remanent: q̄ z si aper-
ceruulq; capitur magis sua
ue sit venantis animo quā
capt⁹ est: q̄ comedētis pala-
to q; coctus est. **Lectio. vi.**

Quantis cruciatib⁹ p̄-
pe quotidianarū pla-
garū tenera puerorū eras
subditur: quātis etiā in sco-
lis vigiliarū z abstinerie mo-

lestis exercentur nō propter
discendā sapientiā / sed pro-
pter opes honoresq; vanta-
tis : vt numeros et litteras
et disertas fallacias eloqui
discāt. Sed in his omnibus
qui hec non amāt / eadē gra-
uia patiuntur qui vero amāt:
eadē q̄dem / sed non graua
pati vident. *Quia enī seua et
imania / proflus facilia et
pe nulla efficit amor. **lc. vii***

Quanto ergo certius
facilius ad verā beati-
tudinem charitas facit? q̄d
ad miserā quātū potuit cu-
piditas fecit. Quā fecit to-
lerat quilibet aduersitas tem-
poralis: vt eterna pena vitet:
eterna requies pparet. Non
inmerito ille vas electiōis cū
ingēti letitia dixit. Nō sunt
condigne passiones hui? tē-
poris: ad supuenturā glori-
am q̄ reuelabitur in nobis.
Ecce vnde illud iugū suaue
est: sarcina leuis. Et si āgu-
sta est via paucis eligētib?
facilis tñ oib? diligentib?
Dicit psalmista. Prop̄s̄ba
labiorū tuorū ego custodiui
vias duras. Sed q̄ dure sūt
laborantib? eedē tps̄is mi-
rescunt amātib? **Act. viii.**

Propter quōd ita diuine
pietatis dispensatio:

ne factus est: vt interiori hōi
qui renouat de die in diem:
nō adhuc sub lege positos
tā sub gratia: exonerato sar-
cinis insuerabilū obfuaatio-
nū / q̄d erat reuera graue iu-
gū: sed dure ceruici cōueni-
enter i positū: facilitate sim-
plicis fidei: bone spei ac s̄a-
cte charitatis: quicquid mole-
stiarū exteriori hōi fouisse:
qui missus est foras: princeps
qui gaudio leuē fieret. Nil
enī tā facile est bone volun-
tati q̄ ipsa sibi: et hec sufficit
deo. Quātūlibet ergo seut-
at iste mund? verissime an-
geli nato i carne dño clama-
uerūt / gloria i excelsis deo:
et in terra pax hominib? bo-
ne voluntatis: quia q̄ natus
erat suaue iugū erē et sarci-
na leuis. Et sicut dicit ap̄s
fidelis de? q̄ nos nō sinit tē-
ptari supra id q̄d possumus
ferre? s; facit cū tēptatiōe
etiā existū vt possum? sustine-
re: ip̄o adiuuante: q̄ viuūt et re-
gnat. Per oia secla seculorū.

Ex̄tē de ap̄lis **lc. i. Ex̄ ho-
mel. beī grego. pa; sup euā.**

Hoc est breceptum meum.
Non vos me elegistis: et
sed ego elegi vos: et
posui vos vt eatis et fructus

afferatis. Posui ad gram?
plantavi ut eatis volendo:
fructu afferatis operando.
Eatis volendo dixi: quod velle
aliquid facere: iam mente ire est.
Qualē vero fructus afferre
debeant subdit. Et fructus
vester maneat. Sine quod
secundum presens seculū la-
boramus: vix vsq; ad mortē
sufficit. Porro nōq; interue-
niens: fructū nrī laboris ab-
scidit. **¶** Quid dōp eternavi-
ta agit etiā post mortē sua-
tur: tūc appere incipit: cū
laborū carnaliū fructus cepe-
rit nō videri. Ibi g̃ illa retri-
butio inchoat: vbi ista termi-
nat. Quisq; igit iam etna co-
gnouit: apud eius aīam tpa-
les fructus vilescunt. **lectio. ii.**

Tales fructus operumur
quod maneat: tales fru-
ctus operemur: quod cum mors
cūcta interimat ipsi exordium
a morte sumat. Nam quod a mor-
te incipiat fructus dei: testat
propheta quod dicit. Cū dederit
dilectis suis somnū: hec est
hereditas dñi. Dis qui dor-
mit in morte: p̃dit heredita-
tē. Sed cū dederit dilectis
suis sonū: hec est hereditas
dñi: quod electi dei postquam pue-
nerint ad mortē: tūc inueni-
unt hereditatē. **lectio. iii.**

S Equit. Ut quodcumq;
petieritis patrē in noīe
meo det vobis. Ecce hic di-
cit: quodcumq; petieritis pa-
trē in nomīe meo det vobis
Nursū alibi p̃ eundē euāge-
listaz dicit. Si quod petieritis
p̃rem in noīe meo: dabit vo-
bis. Atq; modo nō petistis
quicquid in noīe meo. **¶** Si oē
quod in nomīe filij petim?
dat nobis pater: quid est quod
paulus ter dñm rogauit et ex-
audiri nō meruit: sed dictū
est illi sufficit tibi gra mea:
nam Christus in infirmitate p̃hi-
citur: Nunquid ille tā egregi-
us predicator: in filij noīe nō
petiit: Quare autē non acce-
pit quod petiit? **lectio. iij.**

Quomōdo ṽerū est quod
quod petierim? in noīe fi-
lij dat nobis pater: si auferrī a
se āgelū sathane petiit ap̃l's
paulus in noīe filij: et tñ quod pe-
tiit nō accepit: Sed quod nomē
filij iesus est: iel' autē salua-
tor vel etiā salutaris dicit:
ille in noīe saluatoris petiit:
quod illud petiit quod ad verā salu-
tē p̃tinet. Nam si id quod non ex-
pediat petiit: nō in noīe iesu
petiit pater. **¶** An et eisdē apo-
stolis adhuc infirmantibus
dñs dicit. Atq; mō nō peti-
stis quicquid in noīe meo. Ac si

Comune

apte dicere. Nō petitis q̄
q̄ i noīe saluatoris; q̄ nesci-
tis querere eternam salutē.
Hinc ē q̄ paul⁹ nō exaudir⁹:
q̄ si liberare a tēptatione:
nō ei pderat ad salutē. **lc. v.**

Ecce vidim⁹ ffres km̄i
q̄ multi ad solēnitatē
martyris puenistis. Venua
flectitis / pect⁹ tunditis / vo-
ces orationis / atq; p̄fessōis
emititis: faciē lachrymis ri-
gatis: s; p̄fate rogo petitio-
nes v̄ras. Videte si i noīe ie-
su petitis: id est si gaudia sa-
lutis etne postulatis. In do-
mo enī iesu iesus nō querit⁹:
si in eternitatis templo ip̄o-
tune pro tēporalib⁹ oratis.

Ecce ali⁹ in oratōe petit
v̄rorē: ali⁹ petit villā: ali⁹ po-
stulat vestē: ali⁹ sibi dari de-
precatur alimētū. Et quidem
hec cū desunt ab oīpotente
deo petēda sunt. Sed memi-
nisse et̄nue debemus qd̄ ex
mādato eiusd̄ n̄ri redēptor⁹
accepim⁹: q̄rite p̄mū regnū
deī iustitiā ei⁹: et hec oīa ad
iſcient̄ vobis. Et hec qd̄ ab
iesu petere nō ē errare: si tñ
non nimie petant. **Lctō. vi.**

Sed adhuc qd̄ ē graui-
us ali⁹ postulat mortē
inimic⁹ eiusq; quē gladio nō p̄t
psequi ofone. Et v̄rit ad-

huc cui maledic⁹ et tñ is q̄
maledic⁹ de morte illi: a re-
us tenet. Subet at̄ de⁹ vt of-
ligat inimic⁹: et tñ rogat de⁹
vt occidat inimicū. Quisq; s;
itaq; sic orat⁹ in ip̄is suis p̄cti-
b⁹: p̄tra p̄ditore pugnāt. An̄
et sub iude specie dicit. Fiat
oro ei⁹ in p̄ctm̄. S̄o q̄ppe i
p̄ctm̄ est: illa petere q̄ p̄hibz
ille q̄ petit. Hinc veritas di-
cit. Cū statts ad orandū: re-
mittite si quid habetis i cor-
dibus vestris. **Lectio. vii.**

Quaz v̄ritē remissōis
apert⁹ ostendim⁹: si
vnū testimoniū veter⁹ testa-
menti p̄feramus. Certe cuz
iudea p̄ditore sui iustitiam
culp̄is erigētib⁹ offēdisset:
prophetā suū ab ofone dñs
prohibens dicit. Non assu-
mes laudem et ofonē p̄ eis.
Si moyses et samuel steterit
corā me: non est aīa mea ad
p̄p̄m istum. Quid est q̄ in-
termissis relictisq; tot patri-
bus / soli moyses et samuel
ad mediū deducunt / quoruz
miravirtus obtinendi osten-
ditur: dum nec ipsi posse in-
tercedere dicuntur? Ac si
a p̄te dñs dicat. Nec illos
audio: quos p̄pter magnuz
petitionis sue meritum mi-
nime contēpno. **Lectio. viii.**

Quid ergo quod moyses et samuel ceteris spiritibus in postulatione preferuntur nisi quod hi duo tantummodo in cuncta testamenti veteris serie etiam inimicis suis exorasse leguntur. Unus a populo lapidatoribus suis dominum deprecatur: aliter ex principatu dei scilicet et tamen petitur ut exoraret faceret dicentes. Absit a me hoc peccatum in domino: quo minus cessarem orare pro vobis. Si moyses et samuel steterit coram me non est ala mea ad populum istum. Et si apte dicat. Nec illos modo pro amicum audio: quos magne virtutis merito orare etiam pro inimicis scio. **Autem** ergo vere orans est celsitudo charitatis: et tunc quisque quod recte petit adipsi scilicet: cum eius animus in petitione nec inimici odio fuscatur.

Lectio de euangelistis.
scilicet homel. beati gregorii papa peritij. i. ex propheta prophetam

Quod sancti prophetie spiritus penata aialia sic subtiliter describunt: ita ut hec euangelistarum significare prophetas ipsa nobis subtilitas descriptionis aperiat: nihilque sermo dei non intellectui dubitatis relinquat. **Ecce** enim dicitur. Similitudo autem

vultus eorum: facies hominis et facies leonis a dextris ipsorum quattuor: facies autem bouis a sinistris ipsorum quattuor: et facies aquile desuper ipsorum quattuor. **Lectio.**

Quod ei quattuor hec penata aialia factos quattuor euangelistas designat: ipsa vniuscuiusque libri euangelici exordia testantur. Nam quod ab humana generatione cepit iure per hominem mattheus: quod a clamore infertore recte per leonem marcus: quod a sacrificio erosus eberne pro vitulo lucas: quod a diuinitate verbi cepit: digne per aquilam significat iohannes: quod dicitur in principio erat verbum et verbum erat apud deum: deus erat verbum: dum in ipsam diuinitatis substantiam intendit: quasi more aquile oculos in solem fixit. **Lectio.**

Sed quod electi omnes membra sunt redemptoris nostri: ipse autem redemptor noster caput est omnium electorum: per hoc quod membra eius figurata sunt: nihil obstat intelligi si etiam in his omnibus ipse significet. **Ipse** enim vniuersus dei filius veraciter factus est homo: ipse in sacrificio nostro redemptoris dignatus est

morit vitul⁹: ipse per virtu-
tes sue fortitudinis surrexit
vt leo. Leo etei aptis oculis
dormire perhibet: q: in ipsa
morte i qua ex humanitate
redemptor nŕ dormire potuit:
ex diuinitate sua imortalis
pmanendovigilauit. **I**pe
etiã post resurrectione suam
ascendens ad celos in supio-
ribus est eleuatus vt aquila.
Totus ergo simul nobis
est: q: nascendo homo: et mori-
endo vitulus: et resurgendo
leo: et ascendendo ad celos
aquila factus est. **Leob. iij.**

Sed q: p hec animalia
euangelistas quattu-
or: et sub eorum specie simul
oēs pfectos tã supius signi-
ficari dixim⁹: restat vt quò
vniuscuiq: elector. istis ani-
malium visionib⁹ exprimitur
ostendam⁹. **H**is etenim ele-
ctus atq: i via dei perfect⁹
et homo et vitul⁹: et leo simul
et aquila est. Homo etei ra-
tionale est aial⁹: vitulus aut
mactari i sacrificio solet: leo
vero fortis e bestia sicut scri-
ptu⁹ est. Leo fortissim⁹: bestia
rũ: ad nullũ panebit occur-
sũ. Et q: ad ad sublimia euo-
lat: atq: irreuerberat: oclis
solis radijs irēdit. **lv**

Omnis itaq: q in rōne

perfectus est: hō est. Et qui
semetipm ab hui⁹ mundi vo-
luptate mortificat: vitul⁹ est.
Qui vero ipsa sua spōtanea
mortificatiōe cōtra aduersa
om̄ia fortitudinē securitatis
habet: leo est. An scriptũ e.
Iust⁹ aut quasi leo p̄siciens:
absq: terrore erit. Qui vero
sublimit⁹: et templat⁹: ea q cele-
stia atq: etna sunt: aquila est.
Igit qm iust⁹: quisq: p ratio-
nē homo: p sacrificiũ morti-
ficationis sue vitul⁹: p forti-
tudinē securitatis: leo: p con-
templationē vero efficit aq-
ila: recte p hec sc̄ta aialia si-
gnificari vniuscuiq: perfect⁹
pōt. **Q**uidcirco dicim⁹: vt
ea q desctis quattuor aial-
ibus dicta sunt: primere etiã
ad perfectorũ singulos de-
monstremus. **Lectio. vi.**

Sed magna nobis de
eisdē euangelistis: et
ctis pdicatorib⁹ questio ori-
tur: cur hō et leo a dextris
ipsoꝝ quattuor: vitul⁹ vero
a sinistris ipsoꝝ quattuor: el-
se phibet. **H**ecq: eni sine am-
miratione est: cur duo illa a
dextris: et vñ hoc esse dicit
a sinistris. Et rursum querē-
dũ cur aquila non a dextris
vel a sinistris: s: desup ipsoꝝ
quattuor: eē memorat. **Du-**

as itaq; nobis q̄stiones ob-
tecim? q̄s oportet vt aperie-
te dño dissoluam? *Acto. viij.*

Homo igit̄ z leo a dex-
tris? vitul? vero a si-
nistris eē phibet. A dextris
enī leta a sinistris v̄o tristia
habem? Anz sinistrū nobis
dicim? esse hoc qd̄ aduersus
esse deputam? Et sicut pie-
fati sumus p̄ hoīez incarna-
tio/pervitulū passio/p̄leonē
v̄o auctoris nr̄i resurrectio
designat̄ de incarnatōe aut̄
v̄nigenti filij qua redēpti
sum? oēs electi letati sūt: de
monte v̄o illi? ip̄i electoz pat̄-
mī sc̄z ap̄lī cōtristati/ q̄ z ite-
rū de resurrectiōe ei? gauisi
sunt. Qū ergo eius z natiuitas
z resurrectio discipulis
letitiaz p̄ebuit quos passio
ei? cōtristauit? hō z leo a dex-
tris: vitul? v̄o a sinistris eis
fuisse describit̄. Nā n̄ n̄ n̄
euāgeliste sc̄i de ei? hūani-
tate gauisi sunt: de ei? resur-
rectiōe p̄firmati: q̄ de ei? pas-
sione fuerant cōtristati. h̄o
mo igit̄ leo a dextris est: qz
redēptiois nr̄i eos incarna-
tio letificauit/ resurrectio cō-
firmavit/ s̄z vitul? a sinistris
est: qz mors illi? eos ad mo-
mentū t̄p̄is in infirmitate z
in fidelitate p̄stravit. *Ec. viij.*

Ite autē loc? aquile
nō iuxta s̄z desup esse
describit̄? qz siue per hoc q̄
ei? ascensionem significat/ si-
ue p̄ hoc q̄ verbū p̄ris deuz
apud p̄res esse denūciat/ su-
per euāgelistas ceteros vir-
tute z tēplationis excreuit:
cū quibusz si simul de deita-
te loquat̄ hanc t̄m subtilius
oib? contēplat. Sed si aq̄la
cū trib? alijs adiūcta q̄tuo-
or aialia esse memorant: mī-
rū quō desup ip̄oz q̄tuoꝝ eē
describitur: nisi qz iohānes p̄
hoc q̄ in p̄ncipio v̄bū vidit
etiam sup̄ semetip̄m trāsist.
Nā nisi sup̄ se trāsisset? ver-
bum in p̄ncipio non vidisset.
Qui ergo z semetip̄m trās-
gressus est: nō tā solūmodo
sup̄ tria/ s̄z adiūcto et se sup̄
quattuor fuit. *In. iij. noc.*
de ap̄lī. Acto. ix. Acto sc̄i
euāgelī? fm̄ lucam. Cap. ij.
In illo t̄p̄e? Designa-
uit dñs z alios septua-
gita duos discipulos: et mī-
sit illos binos an̄ facie suā
oēz ciuitatē z locū q̄ erat ip̄e
ventur? Et ref. *Homel. b̄ti*
gregoriū pape? de eadē lec.
Dominus ac saluator: no-
ster fr̄es charissimi aliquan-
do nos sermonib?: aliqñ v̄o
op̄ib? admonet. *Sp̄a etei fa*
B. ij.

302
 eta eius precepta sunt: qz dñs aliqd tacit⁹ facit⁹ qd agere debeamus innotescit. Ecce etenim binos in predicatione discipulos mittit. **¶** **¶** Eni duo sunt precepta charitatis dei videlicet amor ⁊ p̄mi ⁊ minus q̄ inter duos haberi charitas nō potest / nemo enī ad semetip̄m habere p̄prie charitatē dicit⁹ sed dilectione in alter⁹ tendit vt esse charitas possit binos ad p̄dicandū dñs discipulos mittit: quaten⁹ nobis hoc tactus innuat: qz in charitatez erga alterū non habet⁹ predicationis officiū suscipere nullaten⁹ debet. **Lectio. 7.**

Bene autē dicit⁹ qz misit eos an̄ facie suā: loqz ciuitatē ⁊ locū quo erat ipse vēturus. Predicatores enī suos dñs sequit⁹: qz predicatione preuenit ⁊ tūc ad mētis nostre habitaculum dñs uenit: qz uerba exhortationis precurrūt atqz p̄ hec uitas ī mente suscipit. Hinc namqz eis dē predicatoribus esatas dicit. Parate uiam dñi: rectas facite semitas dei n̄ri.

¶ Hinc illis psalmista ait. Iter facite ei q̄ ascendit sup occasum. Sup occasū nāqz dñs ascendit: qz uide in pas-

sione occubuit: inde maiore suā gl̄iam resurgendo manifestauit. Sup occasum uide licet ascendit: qz mortem quam parturit / resurgendo calcavit. **Lectio. 11.**

Ergo q̄ ascendit sup occasum iter facimus: cū nos eius gl̄iam uis mētibus predicam⁹: vt eas ipse postueniens per amoris sui presentiaz illustret. Ad istis autē predicatorib⁹ qd dicat audiam⁹. Ad messis quidē multa: operarij autē pauci. Rogate ḡ dñm messis: vt mittat operarios in messem suam. Ad messē multā oparij pauci sūt: qd sine graui merore loqui nō possum⁹: qz et si sunt qui bona audiant: desunt qui dicant. **Lectio. 14.**

Ecce mūd⁹ sacerdotibus plen⁹ est: sed tñ in messe dei: aris ualde opator: reperit⁹: qz officii quidē sacerdotale suscipimus: sed opus officij nō implem⁹. Sz p̄sate fr̄es charissimi p̄sate qd dicit⁹: rogate dñm messis vt mittat oparios ī messem suā. Hos p̄ nobis petite: vt digna uobis opari ualeam⁹: ne ab exhortatiōe ligua torpeat: ne post q̄ locuz predicationis suscipim⁹ apud

istū iudicēz nostra nos faci
turnitas reos addicat. **Se-**
cūduz Lucam. Capitulo. x.

In illo tpe. Designa-
uit dñs ⁊ alios septua-
git aduos discipulos: ⁊ misit
illos binos añ faciem suā in
oēs ciuitatē ⁊ locū q̄ erat ip-
se venturus. Et dicebat illis
Abestis qdē mltā: oparij au-
tē pauci. Rogate ḡ dñz mes-
sis vt mittat oparios i mes-
sem suā. Itē: ecce ego mitto
vos sicut agnos in lupos.
Nolite portare sacculū neq̄
perā neq̄ calciamentā: ne
minē per viā salutaueritis.
In quācunq̄ autē domum i-
traueritis: p̄imum dicite.
Pax huic domui. Et si ibi fu-
erit filius pacis: requiescet
super illam pax vestra. Sin-
autē: ad vos reuertet. In ea-
dem autē domo manete edē-
tes et bibētes q̄ apud illos
sunt. Dign⁹ est em̄ oparius:
mercede sua. **C. In. iij. noct.**

de ap̄to. Lec. ix. Lec. sancti
euangelij: fm̄ matth. c. x.

In illo tpe. Dixit symō
petrus ad iesuz. Ecce
nos reliqm⁹ oia: ⁊ secuti su-
mus te. Quid ḡ erit nobis?
Et res. **Ex p̄metario b̄i hi-**
larij ep̄i de eadē lectione.
Multa sunt q̄ nō sinit nos

simplici intellectu euāgelica
dicra suscipe. Interpositis
em̄ nonnull⁹ reb⁹ q̄ ex natura
humani sensus sibi cōtrarie
sunt: onē q̄rere celest⁹ intel-
ligentie admonemur. Ap̄t̄
dicunt et seq̄ se xpm̄ se oia
reliquisse. Quō igit̄ fiunt et
tristes ⁊ metuūt: dicētes sal-
uum eē neminē posse. **C. Nā**
q̄ et ab alijs fieri poterat: si
quid fecissent ⁊ ipsi. Deinde
quod cū fecissent: quare me-
tus vel vnde suscept⁹ ē? Ad-
ditur etiā in response dñi
hec apud hoies esse impossi-
bilia: possibilia ap̄ deū. **C. x.**

Quāqd ap̄ hoies im-
possibilia erāt: que et
apostoli fecisse se gloriātur
et fecisse eos dñs agnoscat:
et deinceps plures vsq̄ ad
martyrij beatitudinē essent
oia relicturi: Aut nūquid ē
deo quo egere possit relictū
aliquid: q̄ ei iactura rerum
quas habeat sit sequendū:
vt soli ipsi hoc facere possi-
bile sit. **Dis itaq̄ hīc sermo**
spiritalis est. Apostoli enim
spiritualiter audientes nemī
nē ex lege posse saluari: cuz
ipsi etiā nō intellexissent: nā
vehemēs eos amor legis fa-
uorq̄ detinuit: hinc igit̄ nō-
dū petrus euāgelici myste

B. iij.

ris veritate compta metuūt
nemine saluū esse posse sine
lege: quia oēm salutē etiam
nūc in lege constituūt. Sed
dñs breui absolutaq; ratio:
ne: eorū dē et ignorantiam z
metuz soluit: dicens hoc qui
dē impossibile esse apud ho:
mines: possibile autē cē apud
deum.

Lectio. xi.

Quid em̄ it̄deo tā sine
effectū videtur q̄vt ab
homine magis salutē expe:
ctet q̄ ex lege: q̄ vt i crucis
scandalo legislatio d̄resta:
mentū et adoptio et heredi:
tas negligatur? Quid autē
virtuti dei tā possibile est q̄
vt per fidē saluet: vt p aquā
regeneret: vt per crucē vin:
cat: vt p euāgelīū adoptet:
vt per resurrectionē ex mor:
tuis uiuificet: Quib⁹ audi:
tis apostoli cito credunt: se
seq; oīa reliquisse profitent̄
Sed hāc eorū obedientiam
cito dñs munerat: oēm diffi:
cultatez superioris q̄stionis
absoluēs euz dicit. Vos qui
secuti estis me i regeneratio:
ne iudicabit⁹ duodecim tri:
bus israel.

Lectio. xii.

Secuti i regeneratiōe
sūt: i lauachio baptif:
mī: in fidei sanctificatione: in
adoptiōe hereditatis: in re:

surrectione ex mortuis. Hęc
enī illa regeneratio est quā
apostoli sūt secuti: quā lex i
dulgere nō potuit: q̄ eos sū:
per duodecim thronos i iu:
dicādis duodeci tribubus
israel: in duodecim patriar:
charū gloriā copulauit. Le:
teris quoq; contēptu seculi
se sequētib⁹: ceterisimī copiaz
fructus pollicetur. Hęc cen:
tesimus fructus est: q̄ in cen:
tesima oue cū celesti letitia
expletur. Hęc centesim⁹ fru:
ctus est: quē pfecte freyber:
tas consequit⁹: q̄ ecclesie ho:
nor: tā in sare cognomēto est
destinatus: et iactura legis
et fide euāgelica promeren:
dus ē: atq; ita ex nouissimis
p̄mos efficiēdos: q; nouis:
simi efficiantur e p̄mis.

Secundū matthēd. Cp. xix.

In illo tpe Dixit symō
petrus ad iesum. Ec:
ce nos reliquimus oīa: et
secuti sumus te. Quid ergo
erit nobis: Iesus autem di:
xit eis. Amen dico vobis: q̄
vos qui secuti estis me in re:
generatione cū sederit filius
hoīs in sede maiestatis sue:
sedebitis et vos super sedes
duodeci: iudicātes duodeci
tribus israel. Et oīs qui re:
liq̄rit domū vel fratres aut

forores: aut patrem aut ma-
trē aut vxorē aut filios aut
agnos ppter nomē meū: cen-
tuplū accipiet: et vitā eter-
nā possidebit. ¶ In. iij. noct.
De apostolis Lectio. ij. Le-
ctio scilicet euāg. fmo. Ep. xv.

In illo tpe dixit iesus
discipulis suis. Hęc
mando vobis: vt diligatis in-
uicem. Et reliq. **Homel. bti
augustini epi. de eadē lectōe**

In lectione euāgelica que
hęc antecedit dixerat dñs:
nō vos me elegistis sed ego
elegi vos et posui vos vt ea-
tis et fructū afferatis et fru-
ctus vester maneat: vt qucū-
q; petieritis patrē in nomine
meo det vobis. De quibus
verbis iam nos qđ dedit do-
minus disseruisse meministis?

Hic autē dicit sequētī scilicet
lectione quaz modo cum
recitare audistis: hęc man-
do vobis vt diligatis inuicē
ac per hoc intelligere debe-
mus hęc esse fructū nostrū
de quo ait: ego vos elegi vt
eatīs et fructum afferatis et
fructus vester maneat: et qđ
adiūxit: vt quodcūq; peteri-
tis patrē in nomine meo det
vobis.

Lectio. i.

Quanc itaq; dabit nobis
si diligamus inuicē

cū et hoc ipsum ipse dederit
nobis qui nos elegit nō ha-
bētes fructū: qđ nos nō eū
elegeramus: sed ipse elegit
nos et posuit nos vt eamus
et fructū afferamus: hoc est
inuicē diligam⁹. Quē fructus
sine illo afferre nō possum⁹?
sicut palmītes facere sine vi-
te nihil possūt. **Charitas**
ergo est fructus noster: quā
definit a postolus de corde
puro et sciētia bona et fide
nō ficta. Hęc diligimus iū-
cē hęc diligim⁹ deum. Hęc
enī vera dilectione dilige-
mus inuicem: nisi diligētes
deū. Diligit enī vnusquisq;
proximū suū tanq̄ seipm⁹: si
diligit deū. Nā si deū nō dili-
git nō diligit seipm. **Lect. xi.**

In his ei duobus cha-
ritatis pceptis: tota
lex pēdet et pphete. Hęc est
fruct⁹ nr̄. De fructu itaq; no-
bis mandās hęc mādō inqđ
vobis: vt diligatis inuicem
Unde et apłs paul⁹ cū ptra
opera carnis comēdare fru-
ctū spūs vellet a capite hoc
posuit. Fructus inquit spūs
est charitas. Ac deinde cete-
ra tanq̄ ex isto capite mem-
bra exorta et relegata cōte-
xuit: q̄ sunt gaudiū: pax: lon-
ganimitas: bonitas: benignē
B. iij.

tas: fides mansuetudo: continentia. **Lectio. xij.**

Quis aut bene gaudet q bonu no diligit unde gaudet. Quis pacē verā nisi cū illo pot habere quem veraciter diligit? Quis ē lō ganimis in bono p̄seuerant manēdo: nisi ferucat diligēdo: Quis ē benign⁹: nisi diligat cui opitulat: Quis est bon⁹: nisi diligēdo efficiat: Quis salubriter fidelis: nisi ea fide q̄ p̄ dilectionē opat: Quis vtilit̄ māfuet⁹: cui dilectio non moderat: Quis ab eo continet unde turp̄at: nisi diligat unde honestat: Verito itaq̄ magister bonus dilectioez sic sepe omēdat: itaq̄ sola p̄ct̄ piēda sit: sine q̄ nō p̄nt p̄desse cetera bona: et q̄ non p̄t haberi sine ceteris bonis: q̄b⁹ homo efficiē bon⁹. **Scdm̄ io. cō. xv.**

In illo tpe: d. l. d. f. **Hec** mado vob: vt diligatis inice. Si mūd⁹ vos odit: scitote qz me priorez vobis odio habuit. Si de mūdo fuissetis: mūd⁹ qd̄ suū erat diligeret. **Q:** x̄o de mūdo nō estis s; ego elegivos de mūdo: p̄pterea odit vos mūd⁹. **R:** emērote f̄mōis mei quē ego dixi vobis: non est seru⁹

malor: dño suo. Si me p̄fecti sūt: et vos p̄sequentur. Si sermone meum serauerūt: et vestrū suadunt. Sed hec oīa faciēt vobis p̄pt̄ nomē meū: quia nesciūt eū q̄ misit me. Si nō venissem ⁊ locut⁹ fuissetis eis: peccatū nō haberēt. Nūc aut̄ excusationē nō habēt de peccato suo. Qui me odit: ⁊ patrē meum odit. Si opa nō fecissem in eis q̄ nemo alius fecit: p̄ct̄m non haberēt. Nūc aut̄ et viderūt ⁊ oderūt: et me et patrē meū. Sed vt̄ i pleat sermo q̄ in lege eorū script⁹ ē: qz odio habuerūt me grat̄. **De martyrib⁹ ad v̄el. Cap. ad he. x.**

Sancti p̄ fide vice-runt regna: opati sunt iustitiaz adē: p̄ti sunt reprobis siones in xp̄o iesu dño n̄ro. **R.** Isti sunt sc̄ti. **vt̄ i s̄ra. xij. h̄y.** Sc̄toz meritis. **fo. lxxij. *** **G**lor⁹ deus in sc̄tis suis: **Ad m̄ḡt̄ā.** Absterget deus oēs lachrymā ab oculis sc̄o rū ⁊ tā nō erit ampl⁹ neqz lu ct⁹ neqz clamor: sed nec vll⁹ dolor: qm̄ p̄ora trāsierūt. **ox.**

Deus q̄ nos concedis sc̄toz martyꝝ tuoz **A.** ⁊ **A.** natalitia colere: ⁊ da

nobis in eterna letitia de eorum societate gaudere. Et famulos per dominum. ¶ **In. Regē martiriū dñs.** Venite adoremus. ¶ **Venite ex. h. p.** Eterna Christi mūera. **fo. lxxij. In. f. noc. a.** Secundo decursum aquarum plātauit vineā iustorum: s; i lege dñi fuit voluntas eorum. **p. f. Btūs vir. f. i. a.** Predicātes preceptū dñi constituti sūt in morte sancto eius. **ps. ij.** Quare fremuerunt quod dñs sanctos suos mirificauit. **p. iij.** Cū invocāre. **f. a.** Scuto bonivoluntatis tue coronasti eos dñe. **p. v.** Verba mea. **fo. i. an.** In vniuersa terra gloria et honore coronasti eos. **p. viij.** Dñe dñs nŕ. **f. ij. a.** Habitabunt in tabernaculo tuo req̄scent in morte sancto tuo. **p. xij.** Dñe q̄s. **f. iij. b.** Letamini in dño et exultate iusti: Et gloriāmini oēs recti corde. **p. i.** Absterget deus oēm lachrymā ab oculis sanctorum: et tūc non erit ap̄l̄ neq; luctus neq; clamor: s; nec ullus dolor. Quis porta trāsierit. **p.** Non cadet neq; sicut ap̄l̄ et non esuriet neq; sitiet ap̄l̄ neq; vllus estus. **qm. p. 3. ij.** Viri sancti gloriosū sanguinē fuderunt pro dño: amauerunt Christum vltima sua: imitati sunt eū in morte sua.

Et ideo coronas triumphales meruerunt. **p. An.** Spiritus et vna fides erat in eis. Et ideo. **p. iij.** Tradiderunt corpora sua propter deum ad supplicia. Et meruerunt habere coronas perpetuas. **p.** Immania enim pro Christo in suis corporibus protulerunt tormenta. Et me. **p. iij.** Exultabit sancti in gloria: letabunt in cubilibus suis. **p.** Epuletur et exultet in conspectu dei et delectetur in letitia. In cu. ¶ **In. ij. noc. a.** Sanctis qui terra sunt eius mirificauit oēs voluntates meas in illis. **p. lxx.** Confusa me. **f. iij. a.** Hec est gñatio querentium dominum: querentium faciē dei iacob. **ps. xxij.** Dñi est. **f. vij. a.** Letamini deo. **z. e. i. z. g. o. recti corde. p. xxxij.** Bti quoz. **f. x. an.** Clamauerunt iusti in dño exaudivit eos. **p. xxxij.** Iudicā. **f. xij. a.** Bti quos elegisti dñe habitabunt in arboribus tuis. **p. lxxij.** Te decet. **fo. xxi. an.** Iudica dñe sanguinē sanctorum tuorum quod effusus est. **p. lxxvij.** Deus venerunt gentes. **f. xxxij. b.** Iusti perpetuum viuēt. Et apud dominum est merces eorum. **qm. c.** Sancti tui dñe mirabilem secuti sunt iter fuerunt preceptis tuis Et inueniētur illesi in aquis validis terra appuit arida: et in mari rubro via sine impedimento. **p. a.**

Comune

etricē manū tuā laudauerit
parit et decātauerit dñe no-
mē sc̄t̄i tuū. Et iuenerit ille
si. **R. vi.** Verba carnificū nō
timuerit sc̄t̄i dei mouētes p
xp̄i noie. Et heredes fierēt i
domo dñi. **Tradiderit** cor
pora sua ppter deū ad sup-
plicia. Et heredes. **R. vii.**
Hæc euera fratnitas q̄ nūq̄
potuit violari certamie: q̄ ef-
fuso sanguie secuti sunt dñz
Cōtemnētes aulā regīa p-
uenerit ad regna celestia. **Ecce**
q̄ bonū r̄ q̄ iocūdū ha-
bitare fr̄es iynū. **Et tēnētes**
R. viii. Reddidit de⁹ merce-
dē laborū sc̄t̄ōrū suoz. Et
deduxit illos in via mirabi-
li. **Ua iustoz** recta facta
ē r̄ iter sc̄t̄ōrum preparatuz
est. Et deduxit. **In. ij. noc.**
an Isti sunt sc̄t̄i qui pro dei
amore minas hoīz p̄tempse-
runt: sc̄t̄i martyres in regno
celoz exultāt cū angel⁹: o q̄
p̄ciola est mors sc̄t̄ōz q̄ assi-
due assisūt aū dñz: r̄ abinui-
cē nō sunt separt. **Can.** Vos
sc̄t̄i. **fo. lviij.** **Exultēt** iusti
i sp̄ctu dei: Et delectent i
lecturaz **R. ij.** Propter testa-
mētū dñz leges patnas p-
stiterūt sc̄t̄i dei i amore fra-
ternitatis. **Q. vn⁹** fuit semp
spirit⁹ in eis r̄ vna fides. **¶**

Memoria eoz nō derelin-
tur r̄ nomē eoz in celnū ma-
net. **Q. vn⁹.** **R. i.** Iusti in p-
petuum uiuent et apud do-
minum est merces eozum r̄
cogitatio illorū apud altis-
simum. Ideoz accipient re-
gnum decoris de manu dñi
¶ Deus em̄ tentauit illos r̄
inuenit eos dignos se. **Ioc⁹**
R. ij. Corpora sanctorū in
pace sepulta sunt et nomina
eorum uiuent In generatio-
ne et generationem. **¶** Sa-
piētiam eozum narrant po-
puli et laudem eozū pronū-
ciat ecclesia. In generatiōe
R. iij. Isti sunt sancti q̄ pro
testamento dei sua corpora
tradiderunt. Et in sanguine
agni lauerunt stolas suas.
¶ Istozum est enim regnuz
celozum qui contempserūt
vitam mundi et peruenērūt
ad premiā regni. Et in san-
guine. **Ad laudes ā.** Sā-
cti martyres quāta passi sūt
tormenta vt securi puenirēt
ad palmā martyrij. **ps. xcij.**
Dñs regnauit. **f. xxxij. Ep.**
¶ Et oratio yr in primis ves-
R. breue Sancti tui domie
Benedicent te. **¶** Gloriam
regni tui dicēt r̄ potentiam
tuā loquēt. **Wid. H. v⁹** Rex
gloriosus. **fo. lxiij. Ad bñ⁹ ā.**

Tradidit corpora sua propter
deum ad supplicia et meruerit
habere coronas perpetuas
Ad. i. a. Cum palma ad reg-
na puerunt sancti: coronam
decoris meruerunt de manu
dei. **Ad. iii. an.** Corpora
sanctorum in pace sepulta sunt: et
ueteris nominis eorum in eternum. **Ep. 7**
oro vi. i. ves. 8. Letamini in
domino. **Ad. vi. a.** Iustorum enim
regnum celorum quod preterierit
mundi et puerunt ad prima
regni et lauerunt stolam suam in
sanguine agni. **Ep. Sap. iii.**

Iustorum autem in manu dei
sunt et non tanget illos
tormentum mortis: uisum sunt
oculis insipientium mori: illi
autem sunt in pace. **8. Iusti in p.**

Prodesta quae opera **oro.**
Deus: ut quod gloriosos
martyres fortes in sua profel-
sione cognouimus: pios apud
te in misericordia intercessione sentiamus.
Et factus per deo. **Ad. ix.**
8. Fulgebunt iusti sicut sol in
regno patris eorum. **Ep. Sap. v**

Iusti in perpetuum uiuent: et
apud dominum est merces eo-
rum: et cogitatio illorum apud al-
tissimum. **8. Exultet iusti.**

Adesio domine martyrum
deprecatio sanctorum: et quae
partem pro tuo nomine tribuisti: fac
tuis fidelibus suffragari. Et

factus per deo. **Ad. ii. ves. sup**
Iustorum autem in manu
dei sunt et non tanget illos tor-
mentum malitiae. **8. Si coram ho-**
minibus tormenta passi sunt:
spes electorum est immortalis in
eternum. **8. Sanctorum uelut aquile**
iuuentur renouabuntur: florebunt
ut lilium in conspectu domini. **8. La-**
queus autem in formace prebuit elec-
tos dominus: et quasi olocausti ho-
stiam accepit eos. **Ep. R. hy. 8.**

8. et oro vii lau. Ad mag. 8.
Illa est uera fraternitas quae non
potuit violari certamine quod
effusus sanguine secuti sunt dominus
continentes aulam regiam per-
uenerunt ad regna celestia

De uo in. Ad uel. Ep. 8a

Beatus uir qui suffert: **cobi. i.**
Bert temptacione quam cum
prebatus fuerit accipiet coro-
nam uitae: quae re promissit deo
diligentibus se. **D. 8. R. Iusti**
germiabit. **ut infra scds. hy. 8.**
Deo tuorum militum. **f. i. viii. 8.**
Iusti ut palma florebit: Si-
cut cedrus libani multiplicabitur. **In. xi. lec. Ad mag. an.**
Iste sanctus pro lege dei sui cer-
tauit usque ad mortem: et a
impiorum non timuit: fundatus
enim erat supra firmam petram

Pro comemo. viii. mar. 8.
Beatus uir qui suffert tentatio-
nem: quae cum prebatus fuerit acci-

Comune

plet coronam vite qua repro
misit deus his q̄ diligūt illū
De vno martyre p̄dī. ox.
Deus q̄ nos annua bea
ti N. martyris tui atqz
pontificis solemnitate letifi
cas: concede propiti⁹: vt cu
tus natalitia colim⁹ virtutē
q̄qz passionis imitemur. Et
fari per dñm nr̄. **De vno
martyre nō pontifice. dfo.**
Pesta q̄s ops de⁹ vt
qui beati N. marty
ris tui natalitia columus: in
tercessione eius in qui nomi
nis amore roboreremur. Et fa
mu⁹ per dñz. **Invita. Re
gem martyriū dñm. Venite
adoremus. ps. Venite. hy⁹.
ū Martyr del. fol. lxxij. In. f.
noc. an. In lege dñi fuit vo
luntas eius die ac nocte. p. f.
Beatus vir. fo. f. an. Predi
cans preceptum dñi consti
tutus est i monte sancto ei⁹.
ps. ij. Quare. fol. f. an. Filij
hoim scitote quia dñs san
ctum suū iustificavit. p. iij.
Lū iuoca. f. f. a. Scuto bo
ne voluntat⁹ tue coronasti eū
dñe. p. v. Verba mea. f. f. an.
In vniuersa terra gloria et
honore coronasti eum. p. viij.
Dñe dñs nr̄. f. ij. a. Iustus
dñs et iustitias dilexit eq̄
tatez vidit vultus eius. p. x.**

In dño confido. fol. lxx. x⁹.
Gloria et honore coronasti es
dñe: Et constituisti eū sup opa
manuum tuarum? **Ps. i. Iste
sanctus pro lege dei sui cer
tauit vsqz ad mortē et aver
bis impiorū nō timuit. Fun
datus enī erat supra firmaz
petrā. **ps. i. Humine regio
septus: nullaten⁹ est ab ad
uersarijs superatus. Fūda
tus. **Ps. ii. Iust⁹ germinabit
sicut lilij. Et florebit i teter
nū ante dñm. **ps. Plantatus
in domo dñi in atrijs dom⁹
dei nostri. Et florebit. **Ps. iij.
Desiderium anime eius tri
buisi ei dñe. Et voluntate
labiorum eius nō fraudasti
eum. **ps. Posuisti i capite ei⁹
coronaz de lapide prectoso.
Et vo. **Ps. iij. Dñe puenisti
eum in benedictionib⁹ dul
cedinis. Posuisti i capite ei⁹
coronam de lapide precto
so. **ps. Vitam pctisti a te et
tribuisti ei dñe longitudinē
dier in seculū seculi. Posu
isti. **In. ij. noc. an. Habita
bit i tabernaculo tuo requie
scet in monte sancto tuo. **p.
xiiij. Dñe quis. fo. iij. a. Po
suisti dñe sup caput ei⁹ coro
nā de lapide prectoso. **p. xx.
Dñe in x̄tate. fo. vi. an. Ille
accipiet bñdictionē a dño:**********************

et misericordiam a deo saluari suo: quia hec est gratia gentium dominum. **P. xxij.** Dominus est ter. **fo. vij. a.** Iste pauper clamavit et dominus exaudivit eum. **ps. xxvij.** **W**idua. **fo. xi. a.** Virum quem elegisti dominus habitabit in atriis tuis. **p. lxxij.** Te decet. **f. xxi.** **I.** Justus ut palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur. **p. xxi.** **H**onore. **f. xxxij.** **P.** Posuisti dominus super caput eius? **Corona** de lapide precioso? **ps. v.** Iste cognovit iustitiam: et vidit mirabilia magna: et exoravit altissimum. **Et inuentus** est in numero sanctorum. **Iste** est qui contempsit vitam mundum: et peruenit ad celestia regna. **E.** inuentus? **ps. vi.** **S**tola iocunditatis induit eum dominus. **Et corona** pulchritudinis posuit super caput eius? **Libavit** illum dominus panem vite et intellectus: et aqua sapientie salutis potavit illum. **Et eo.** **ps. vii.** **C**orona aurea super caput eius expressa signo sanctitatis gloria honoris. **Et opus** fortitudinis. **Non** recedet memoria eius: et nomen eius requiretur a generatione in generationem. **Et opus.** **ps. viij.** **P**osuisti dominus super caput eius? **coronam** de lapide precioso.

Vitam petisti et ter tribuisti ei in seculo seculi. **Desiderium** a se ei tribuisti et dominus: et volutate labiorum eius non fraudasti eum **Vitam** pe. **In. iij. noct. an.** **J**ustus germinabit sicut lilium: et florebit in eternum ante dominum. **Can.** **Vir**us vir. **f. lxxij.** **M**agna est gloria eius in salutari tuo? **Etiam** et magnus decorum ipones super eum. **ps. lx.** **H**ic est vir qui non est derelictus a deo in die certaminis sui: et ipse occulcauit caput serpentis antiqui. **Modo** coronatus est: quia fideliter vicit in mactatione domini. **Quis** est hic? **l**audabunt eum: fecit enim mirabilia in vita sua. **Modo.** **ps. z.** **H**ic est vere martyr qui pro christi nomine sanguinem suum fudit **Qui** minas iudicum non timuit nec trene dignitatis gloriam quasiuit sed ad celestia regna peruenit. **Justum** deduxit dominus per vias rectas: et ostendit illi regnum dei. **Qui.** **ps. xi.** **P**osuisti coronam capiti meo: et circum dedit me vestimento salutis **Ad** expugnandas gentes et omnes inimicos. **Judica** dominus nocentes me expugna impugnantes me appropinqua arma et scutum. **Ad ex.** **ps. xij.** **H**ic et honore coronasti eum dominus: et posuisti eum super opera manus

Commune.

nam tuaz. *Oratio.* Magnificentiā tuā sup celos
deus. *Ad i. a.* Qui me
psess fuerit corā hoib⁹ ofite
bor et ego eū corā p̄e meo.

Ps. cxi. Dñs regē. *xxxii.* *Ep.*
hp. b. r. orov. l. c. v. s. b. bze.
Letabit iust⁹ i dño. Et pa
bit i eo. *Et laudabūt oēs*
recti corde. *Et. Ad bñ. an.*
Qui vult venire post me: ab
neget semetip̄m ⁊ tollat cru
cē suā ⁊ sequat me. *Ad i. a.*

Qui sequit me non ambulat
i tenebris: sed habebit lumē
vite dicit dñs. *Ad ii. an.*

Qui mihi ministrat me seq̄
tur: ⁊ vbi ego sum illic ⁊ mi
nist̄er meus erit. *Ep. et oro*
vt in laudibus. Gloria et
honore co. *Ad vi. an.* Si
quis mihi ministraverit ho
norificabit eum pater meus
qui est in celis dicit domin⁹

Ep. m. Ecclesiastic. xii.
Beat⁹ vir q̄ in sapien
tia morabitur: ⁊ qui i
iustitia meditabit: ⁊ in sensu
cogitabit circūspectōez dei

Ps. lvi. Posuisti dñe. *De vno*
martyre et p̄fice. *Oratio.*
Dñs q̄s om̄ps deus: vt
qui beati N. martyri
tui atq̄ p̄fice solēna co
lūmus eius apud te interces

tionibus adiunemur. Et fa
mulos: per do. *De vno*
martyre nō pontifice. *Oratio.*

Letetur ecclesia tua de
us beati N. martyris
titulosa suffragiis atq̄ eius
precib⁹ gl̄iosis ⁊ deuota per
maneat et secura consistat.
Et famur per dñm. *Ad*
nonā an. Volo pater vr̄b̄
ego sū: illic sit ⁊ ministr̄er me
us. *Ep. Ecclesiastic. xxxi.*

Beat⁹ vir q̄ indentus
est sine macula: et qui
post aurū non abiit: nec spa
uit in pecunie thesauris.
Nō magna est gl̄ia. *De vno*
martyre et pontifice. *Oratio.*

Deus qui nos beati N.
martyris tui atq̄ p̄
fice annua solēnitare lerī
ficas cōcede pp̄it: vt cui⁹
natalitia colim⁹: de eiusdem
enā protectione gaudeam⁹
Et fa: per dñm. *De vno*
martyre et pontifice. *Oratio.*

Beat⁹ N. martyris tui
dñe suffragiis et ora
tus tua nos virtute desēde.
Et fa: per do. *In. ii. vel.*
super pos. an. Iustū deduz
xit dñs p̄ vias rectas: ⁊ ostē
dit illi regnū dei. Amant
euz dñs et ornavit eū: stola
gl̄orie induit eū. Corona
uit eū dñs corona iustitie: et

dedit illi nomen sc̄m glorie
 an. Magnificauit eū in con-
 spectu regū: et dedit illi co-
 ronā glorie. *Ep. h. h. r. r. r. r.*
oro vt in laud. Ad m̄t an.

Hic est vere martyr q̄ p̄ xp̄i
 noie sanguinē suū fudit: qui
 minas iudicū nō timuit: nec
 terrene dignitatis gl̄iam q̄
 fuit: s; ad celestia regna fe-
 liciter puenit. *De marty-*
ribus. sc. i. Sermo b̄ri augu-
stini epi: de v̄bis d̄ni q̄b; a. r.

Nolite timere eos q̄ occidit

Admonēt nos corp̄?
 Eloq̄a diuina q̄ lecta
 sunt timēdo nō timere: r nō
 timēdo timere. Aduertit
 cū sanctū euangeliū legere
 tur d̄m deū n̄m anteq̄ p̄
 nobis moreret firmos nos
 esse voluisse: sed admonēdo
 ne timerem? r admonēdo
 vt timerem? *¶* At enī. No-
 lite timere eos q̄ corp̄ occi-
 dunt: aiām aut nō possunt
 occidere. Ecce vbi monuit
 ne timerem? videte vbi mo-
 nuerit vt timerem? Sed eū
 inquit timete: qui potestātē
 habet corpus et aiām occi-
 dere in gehemā. *Lectio. ij.*

Argo timeam? vt non
 timeamus. Timor vi-
 detur ad ignauā pertinere
 Timor infirmoū videt esse

nō fortū. Sed videte qd̄ ait
 scriptura. Timor d̄ni spes
 fortitudinis. Timeamus ne
 timeam? hoc est prudēter
 timeam? ne inaniter timea-
 mus. *¶* Martyres sancti p̄
 pter quoz solēnitatē hoc ex
 euāgelto recitātū est: timen-
 do nō timuet: q; deū timē
 do hoies cōtēpserūt. Quid
 enī ab hoibus hoī metuēdū
 est: Et quid est vnde terreat
 alter alteruz? homo hoīem?
 Terret et dicit occido te: et
 non timet ne cū minatur pri-
 us moriatur. *Lectio. iij.*

Occido inquit. Quis
 audlo? vnū terrentē: alterū
 metuētē. Quozū duozū vnū
 est potens: alter infirmus:
 sed ābo mortales. Quid se-
 ergo extēdit in honore infla-
 tio: potestas in carne equa-
 lis infirmitas: *¶* Securus
 minetur mortē: q̄ non timet
 mortē. Si vero vnde terret
 timet: attēdat se: r et cū mi-
 natur cōparet se. Inueniat
 in eo cui minas parē condē-
 tionē: et a d̄no simul cū illo
 petat miserationē. Homo ē
 enī et hoī minatur creatura
 creature: sed vna inflata sub
 creatore: altera fugiens ad
 creatorem. *Lectio. iij.*

Dicat ergo fortissim⁹ mea subiaceat potesta⁹ si
marty⁹ stans hō ante
homines. Non timeo⁹ quia
timeo. Tu qđ minar⁹ si ille
nolit nō facis. Quod autē il-
le minatur et faciat a nullo
impeditur. Deinde tu qđ mi-
naris / et si pmitteris quid fa-
cis. Atq; ad carnem seuis⁹
aia tuta est. Nō occides / qđ
nō vides. Visibilis visibiles
terres. ¶ Habem⁹ ambo in-
uisibile creatorē quez simul
timere debcamus. qđ hoīem
ipsum ex visibili et inuisibili
creauit. Visibile de terra fe-
cit inuisibile statu suo inspi-
rauit. Substantia ergo inui-
sibilis hoc est aia qđ iacētē
erexit de terra. nō timet cū
percutis terrā. Potes fer-
rire habitaculū. nūquid ha-
bitantē. Fugit percusso vin-
culo colligatus. et erit in oc-
culto coronatus. **LECTIO. v.**

Quid ergo minaris. qđ
aie nihil facē potes.
Per meritū ei⁹ cui nihil fa-
cere potes. resurget cui ali-
quid facere potes. Per me-
ritū enī aie resurget et caro
et habitatori reddetur. non
tā ruitura / sed mansura. Ec-
ce verba martyris dico. Ec-
ce ppter ipsam carnē meaz
nō timeo cōmīnantē. Caro
mea subiaceat potesta⁹ si
etiā capilli capitis numera-
ti sūt creatori. Quid timeo
ne carnē perdā. qđ nec capil-
lū pdo. Quō nō attēdit car-
nē meā. cui sic nota sūt vilia
mea. Ip̄m corp⁹ qđ percutiet
occidi pōt ad tps cinis erit.
mortale erit. S; cui hoc cul-
reddet corpus ad vitā etnā
etiā occisū pēptū dissipatū
cui reddet. Et qđ non timet
ponere aiaz suā. cū nō timet
ne occidatur caro sua. **lc. vi.**

Etenī frēs aia immor-
talis phibet. et est im-
mortalis scđz quēdā modū
suū. qz est qđā vita qđ pōt pze-
sentia sua carnez viuificare.
Per aiaz quippe caro viuūt.
Hęc vita mori nō pōt. et ideo
aia immortalis ē. Quare autē
dixi s̄m suū moduz. Audite
quare. Qm̄ est qđā immorta-
litas vera immortalitas qđ est
oimoda icōmutabilitas. de
qđ dicit apls loqndo de deo.
Qui sol⁹ habet immortalita-
tē. et lucē habitat inaccessibi-
lē. et quē nemo hoīm vidit nec
videre pōt. cui ē honor. et glo-
ria in sc̄la sc̄loz amen. **lc. vii.**

S Ergo de⁹ sol⁹ habet
immortalitatē. certe
aia mortalis est. Ecce qre dī
xi immortalē esse aiam scđz

modū suū. Nam pōt et mori
Intelligat charitas vestra
et nulla questio remanebit.
Iudeo dicere. Aia pōt mo-
ri: pōt occidi. Certe immor-
talis est. Ecce audeo dicere
z immortalis est: z pōt occi-
di. Et ideo dixi qm̄ est q̄dam
immortalitas hoc est oimō-
da incōmutabilitas/ quā so-
lus de⁹ habet: de quo dictū
est q̄ sol⁹ habet immortalita-
tē. Nā si aia non pōt occidi
quō dixit ipse dñs cuz terre-
ret nos eum timeat q̄ habet
p̄tatem z corp⁹ et aiam occi-
dere in gehennā? **Lectio. vii.**

Ad huc p̄firmavi non
bauī qz pōt aia occidi. Con-
tradicti euāgelio nō pōt: nisi
ab aima ip̄ia. Ecce occurrit
mihīz hic: z venit in mētē qd̄
dicā. Cōtradicti nō pōt vite
nisi ab aia mortua. Euāge-
liū vita est: impietas z infelici-
tas mors anie est. Ecce pōt
mori: z immortalis ē. Quō ḡ
immortal ē: Quō sp̄ aliq̄ vita ē:
q̄ in illa nūq̄ extinguit. Quō
ḡ mori: Nō vt nō sit vita: s; z
amittēdovitā. Etenīz aia vi-
ta ē alicui rei: z habet etiaz
ip̄a vitā suā. Ordinē attēde
creaturaz. Vita corp̄is aia
est: vita aie de⁹. Sicut adest

vita corp̄is id ē aia ne mori
corp⁹: sic debet adeste vita
aie hoc ē de⁹: ne moriat aia.

Cōtra de martirib⁹ v̄novel
plurib⁹. **P. i. Ex homel. bti
gregorii pape super euāg.**

Si quis vult post me venire
Dicat ḡ veritas dicat
Si quis vult post me ve-
nire abneget semetip̄m: q̄
nisi q̄s a semetip̄o deficiat
ad eū q̄ supra ip̄m est nō ap-
propinquat: nec valet appre-
hendere qd̄ supra ip̄m est: si
nescierit mactare quod est.

Sic ex p̄tate trāspōsi-
tur vt p̄ficiant: atqz vt ita vi-
perim eradicant vt crescant
Sic rex semia in tre admī-
xtiōe deficiūt: z in repatiōe
sui gn̄is vberib⁹ exurgunt.
Nā ei videntur p̄didisse qd̄
erāt: inde incipiūt hoc a p̄pa-
rere qd̄ nō erant. **Lectio. iij.**

Sed tam q̄ se a vicis-
situdinibus virtutes sunt in quib⁹ cre-
scat. Nā cū dictū est: q̄ vult
post me venire abneget se:
metip̄m: p̄tin⁹ addit: tollat
cruce suā q̄tidie z sequatur
me. **D**uob⁹ etenim modis
cruce tollit: cū aut p̄ abstinē-
tiam afficitur corp⁹: aut per
compassionem: primi affligit
tur anim⁹. **P**enset q̄ter
C. i.

Commane

utroq; mo paul? cruce suam
tulerat q dicebat. Castigo
corp? meū z in fuitutē redi-
go: ne forte alijs p̄dicās ip̄e
re probus efficiar. **Lectio. iij.**

Ecce in afflictioe cor-
pem carnis? audiam? nūc in
compassione p̄mit cruce[m]
mentis. **Alit.** Quis infirmas?
z ego nō infirmos? Quis scā-
dalizatur? et ego non vior?

Perfectus quippe p̄di-
cator vt exēplū daret absti-
nentie cruce[m] portabat i cor-
pore? z q; in se trahebat dā-
na infirmitatis aliene: cruce[m]
portabat i mēte. Sed quia
ip̄is vitijs quedā vitia
iurta sunt: dicēdū nobis est
qđ vitiiū abstinentiam carnis
z quod obsideat compassio-
nem mentis. **Lectio. iij.**

Alicino nāq; abstine-
tiam carnis nōnunq;
vana gl̄ia obsidet? q; dū te-
nuitas in corpore/ dūz pallor i
vultu respicitur x̄tus pate-
facta laudat: z tanto se cele-
rius foras sūditi q̄ro ad hu-
manos oculos per ostēsum
pallorem exit. **Et plerūq;**
fit: vt quod causa dei agi cre-
ditur/ pro solis humanis fa-
uoribus agatur. Quod be-
ne symon ille significat? qui

inuentus in itinere cruce[m]
dominicam in angaria por-
tat. Aliena quippe onera in
angaria portantur? quādo
per vanitatis studium ali-
quid geritur. **Lectio. v.**

Qui ergo p̄ symonē de-
signatur nisi abstinen-
tes z arrogantes? q; p̄ absti-
nentia quidē carnē afficiunt/
sed fructum abstinentie inte-
rius non requirunt? Cruce[m]
ergo domini in angaria sy-
mon portat? q; dum ad op̄
bonum ex voluntate bona
non ducitur: rē iusti sine fru-
ctu peccator operatur. An-
de et idē symon cruce[m] por-
tat sed nō moritur? quia ab-
stinētes z arrogātes p̄ absti-
nentia quidē corp? afficiūt:
sed per desiderii vane gl̄ie
mando viuunt. **Lectio. vj.**

Conpassionē vō anti-
mi plerūq; latentē obsi-
det pietas falsa? vt hāc nō-
nunq; vsq; ad condescēden-
dum vicijis pertrahat: dū ad
culpas quisq; nō debeat cō-
passionē exercere sed zeluz.
Cōpassio quippe homini et
rectitudo vicijis debet? vt in
vno eodemq; homine z dili-
gamus bonū quod fact? est:
et persequamur mala que
fecit? ne dum culpas incau-

te remittimus: non tam per
charitatez compati sed per
negligentiam concidisse vi-
deamur.

Lecno. vii.

Sequitur. Qui autem
voluerit aiam suā sal-
uam facere perdet eā: et qui
perdiderit aiam suam pro-
pter me: saluaz eam faciet.
Sic dicitur fidelis: qui volue-
rit aiam suam saluaz facere
perdet eaz: et qui perdiderit
aiam suā ppter me saluā eā
faciet: ac si agricole dicat.
Frumentū si seruas pdis: si
seminas renouas. Quis ei
nesciat qd frumentū cū in se-
mine mittit perit ab oculis
in terra deficit: S; unde pu-
trescit in puluere: inde virt-
descit in renouatiōe. **lc. vii.**

Quia vero scā ecclia
aliud tps habet perse-
cutionis atq; aliud pacis re-
demptor noster ipa ei? tem-
pora distinguit i preceptis:
nam psecutionis tpe ponen-
da ē aia: pacis aut tpe ea q̄
amplius dominari possunt
frangēda sunt desideria ter-
rena. Unde et nunc dicitur.
Quid enī p̄ficat homo si lu-
cret totū mundū: se aut per-
dat et detrimētū sui faciat:
Lū psecutio ab aduersarijs
deest: valde vigilāti? cor cu

stodiendum est. Nam pacis
tpe q; licet viuere libet etiā
ambire. Que pfecto auaritia
bñ cōpescit: si ipse status
ambientis sollicitate conside-
ret. Nam cur instet ad colli-
gendum: qñ stare nō potest
ipse q colligit: Cursus ergo
suū vnusquisq; cōsideret: et
cognoscat sibi posse suffice-
re parua q̄ habz. S; fortal-
se metuit: nō in hui? vite ita-
nere sumptus desit. Longa
nostra desideria: increpat
via breuis. Incassus multa
portant: tū iuxta est q̄ pgit.

**¶ Hic de marty. lc. i. Ex ho-
mel. bti grego. pa? sup euā.**
In vltā gentiū ne abieritis.

Quid precipiatur au-
diam? Sūtes predicate di-
centes? q; appropinquabit
regnū celoz. Hoc iā fratres
charissimi etiā si euāgelium
taceat: mūdus clamat. Qui
ne nāq; illi? voces eius sunt
Qui enī attrit? tot p̄cussioni-
bus a glia sua cecidit? quasi
tam nobis e p̄ximo regnum
aliud quod sequat. offendit.

¶ Ipsis iā et a quib? amatur
amarus est. Ipse ruine ei?
p̄dicat: q; amad? non est. Si
enī ruinā sui dom? quassata
minaret quisq; in illa habi-

Q. ij.

Commune

care fugeretur q̄ stantē di
lexerat: recedere q̄ totius a
cadente festinaret. **Actō. ij.**

Sicigit mundus cadit ⁊
nos eū amādo ample
ctimur oppmi poti⁹ volum⁹
q̄ habitare: q̄ nulla nos ra
tio a ruina illi⁹ sepat: quos
eius passionib⁹ amor ligat.

Facile ergo est nūc iā cū
destructa oia cernim⁹ aim
nīm ab ei⁹ dilectione distū
gere: sed hoc illo in tpe diffi
cillimū fuit quo tunc p̄dica
re regnū celozum inuisibile
mittebant: cū longe lateq̄
omnia cernerent flozere re
gna terrarum. **Lection. iij.**

Ade ⁊ adūcta sūt p̄
dicatozibus sc̄tis mi
racula vt fidē ⁊ b̄is daret vir
tus ostensa: ⁊ noua facerēt
q̄ noua predicarent: sicut in
hac eadē lectiōe subiungit.
Infirmos curate / mortuos
suscitate: leprosos mūdare
demonēs eijcite. **F**lozēte
mūdo crescēte humano ge
nere diu in hac vita subsistē
te carne exuberāte rez opu
lētia: q̄s cū audiret aliā vitā
esse crederet: **Q**uis inuisibi
lia visibilib⁹ p̄ferret? **Le. iij.**

Sed ad salutē redeūti
bus infirmis ad vitaz
resurgētib⁹ mortuis carnis

mundiciā recipientib⁹ lepro
sis/ ereptis a iure imūdozū
spirituū demoniacis: tot vi
sibilib⁹ miraculis exact⁹/ q̄s
nō crederet q̄ de inuisibili
bus audiret: **A**d hoc qui
dē visibilia miracula chozū
scant/ vt corda vidētū ad fi
dē inuisibiliū p̄trahant: vt p̄
hoc q̄ m̄trū foris agit: hoc
quod intus est lōge mirabi
lius esse sentiat. **Actō. v.**

Ade nūc quoq̄ cū fi
deliū nūerositas ex
creuit intra sanctā ecc̄liam
multi sunt q̄ vitā virtutuz te
nent signa tñ virtutū nō ha
bēt: q̄ frustra miraculū fo
ris ostēdit: si deest q̄s intus
operet. **N**az iuxta magistri
gentiū vocē lingue in signū
sunt: nō fidelib⁹ s̄ infidelib⁹
Ande et isdem predicator
egregius q̄ ad predicatoris
verba dormientē cadentēq̄
de fenestra euticū a vita sū
dit⁹ extinctū corā cūctis in
fidelibus orando suscitauit
milite veniēs ⁊ plenā infi
delibus insulā sciēs/ patrez
publij dissēteria febubusq̄
veratū orādo saluauit: p̄
reginatiōis aut̄ suc comitē
⁊ sc̄tē predicationis adiuto
rē tymotheū ex infirmitate
stomachi lacescentē nō ver-

bo curat: sed medicinali arte mederi parat dicens. **¶** Do dicovnoytere: p p f stoma: chū z frēqntes tuas infirmī tates.

Lectio sexta.

Qui ergo infirmū infirmitate delē vna pce saluatur: egrotū sociuz pce non roborat: **¶** Nimirū ille foris per miraculū sanāduz erat q̄ viu⁹ inter⁹ nō fuerat: vt p hoc qd̄ exterior pās ostēderet: hunc ad vitā interior virtus animaret. Egrotāti autē fideli socio exhibenda foris signa nō fuerāt: qz salubriū intus viuebat. **¶** S; pcessa potestate p̄dicationis: pcessis virtutū miraculis: qd̄ redemptor n̄r subiungat audiam⁹ gratis accepistis: gratiā dā

¶ Resciebat nā te. **L. vii.** **Q**z nōnullos hoc ipsuz donoz acceptis p̄s in vsum negotiatiōis inflectere: z miraculoz signa ad auaricie obsequiū declinare. **¶** Hinc ē em̄ q̄ symon p̄ impositionez man⁹ edita miracula p̄ceptis scēs p̄cipere donū sp̄s sc̄ti pecunia voluit: scz vt deterrius vēderet: qd̄ male cōparasset. **¶** Hinc de tēplo redemptor n̄r flagello de resticulis factoz turbas etecit: z cathedras vēdētū columbas

euertit. **¶** Colūbas q̄ ppeventere ē ipositionē man⁹ q̄ spiritus sc̄tus accipit nō ad vite meritū sed ad p̄mū dare.

¶ Sed sunt nōnulli **L. viii.** **S** q̄ quidem nūmoz p̄mita ex ordinatiōe nō accipiunt: z tñ sacros ordines pro humana gl̄ia largiunt: atqz de largitate eadē laudis solūmodo retributionē requirūt. **¶** Hinc nimirū qd̄ gratis acceptū est gratis nō tribuūt: qz de imp̄so officio sc̄ritatū nummum fauorū exp̄tunt. **¶** An̄ b̄n̄sū vix iustus describeret p̄pheta ait. **¶** Qui excutit man⁹ suas ab oī munere. **¶** Neqz em̄ dicit q̄ excutit manus suas de munere: s; adūgit ab oī: qz aliū ē mun⁹ ab obseq̄o: aliud mun⁹ a manu: aliud mun⁹ a lingua. **¶** Hinc quippe ab obseq̄o est subiectio indebite imp̄sa: mun⁹ a manu pecunia: mun⁹ a lingua fauor. **¶** Qui ergo sacros ordines tribuit: tūc ab omni munere man⁹ excutit: qm̄ diuinis rebus non solū nullam pecuniam sed etiā huz manā gratiaz nos requirit. **¶** Tu autem. **¶** Item de martyribus. **Lectio. i.** **Ex homelia beati gregoriū pape sup euāgelio.** **Lū audierit: p̄lia**

Omnes electi quia summi capitis membra sunt caput quoque suum in passionibus sequitur: ut ipsos aduersarios in sua morte sentiant: de quorum vita presumebant: et tanto eis crescat merces operis quanto eis virtus lucrum proficit ex alieno dono charitatis. Sed quia dura sunt que predicantur de afflictione mortis: pariter consolatio subditur de gaudio resurrectionis cum dicitur. Et capillus de capite vestro non peribit. Scimus fratres quia caro in calidum dolet: capillus incisus non dolet. Aut ergo martyribus suis capillus de capite vestro non peribit: videlicet apte dicens. Cur timeas ne pereat quod incisum dolet: quoniam et illud in vobis perire non potest quod incisum non dolet. *Lect. ii.*

Sequitur. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Idcirco possessio anime in virtute patientie ponitur: quia radix omnium custodis virtutum patientia est. Per patientiam vero possidemus animas nostras: quia dum nobis ipsis dominari discimus hoc ipsum incipimus possidere quod sumus. Patientia vero est aliena mala

equanimiter tolerare: contra eorum quoque qui mala irrogant nullo dolore mordere. Nam qui sic mala proximi portat ut tamen tacitus doleat et tamen digne retributionis querat: patientiam non exhibet sed offendit. Scriptum qui prope est. Charitas patientis est: benigna est. *Lectio tertia.*

Patientis namque est charitas: ut aliena mala toleret: benigna dicitur ipsos etiam quos portat amat. Hic namque per semetipsum veritas dicit. Diligite inimicos vestros: benefacite his qui oderunt vos: orate pro persecutoribus et calumniatoribus vestris.

Virtus itaque est coram hominibus aduersarios tolerare: sed virtus coram deo diligere: quia hoc solum deus sacrificium accipit: quod ante eius oculos in altari boni operis flamma charitatis incendit. *Lectio quarta.*

Sciendum vero quod plerisque patientes ideo esse videmur: quia retribuere mala non possumus. Sed quia idcirco malum non retribuit: quia nequaquam valet: proculdubio ut patrum patientes non est: quia patientia non est offensione inquitur sed in corde. Per patientiam autem viciorum

ipsa virtutū nutrit doctrina
dissipatur. Scriptū nāq; est
Doctrina viri per patientiā
am dinoscitur. Tanto ergo
quisq; minus offenditur do-
ctus: quāto conuincitur mi-
nus patiens. Neq; enī potest
veraciter bona docendo im-
pendere: si viuendo nesciat
equanimiter aliena mala to-
lerare. **Lectio quinta.**

Quanto enī culmīe vir-
tus patientie polleat:
rursū salomō indicat dicens.
Melior est patiens viro for-
ti: et qui dñatur aīo suo ex-
pugnatoze vrbū. Melior est
victoria vrbes expugnare:
quia extra sunt q̄ vincuntur.
Melius autē est quod p̄ pa-
tientiaz vincit: quia ipse a se
animus superatur: et semet-
ipsum libimetipi subicit qñ
euz patientia in humilitate
tolerantie sternit. **Lectio vi.**

Sciēdū hō ē qđ plerū
q; euenire patientib;
solet: vt eo qđē tpe quo ad-
uersa patiūtur vel contumeli-
as audiūt: nullo dolore pul-
sentur: et sic patientiā exhi-
beant vt custodire etiā cor-
dis innocentiā curēt: sed cū
post paululū hec ipsa q̄ per-
tulerunt ad memoriā reuo-
cant: igne vehementis dolo-

ris infligāt argumēta vltio-
nis inq̄rūt: et māsuētudinez
quā tolerantēs habuerūt ī
retractatiōe sua semetipos
diudicātes pdūt. **Lectio viij.**

Quā bellū p̄tra duos mo-
uet vnū videlicet īflāmās ve-
contumeliā prior: inferat: al-
terū vero prouocans vt con-
tumelias lesus reddat. Sz
q; eius tā victor extitit quez
ad proferēdas cōtumelias
pmouit: p̄tra illū acrius do-
let: quem ad reddendas in-
iurias dōmouere nō potuit.
An sit vt tota se fūte p̄tra
eū erigat que contumelias
fortiter ptulisse considerat:
que q; pmouere in ipsa inu-
riarū iaculatiōe non potuit:
ab apto certamine interim
recedēs ī secreta cogitatio-
ne deceptiōis tps inq̄rīt: et
qui publico bello pdidit: ad
exhibendas occulte insidi-
as inardescit. **Lectio viij.**

Quāter nāq; tam tem-
pore ad victoris ante-
mū redit: et vel dāna rex vel
iniuriarū iacula ad memori-
am reducit: cūctaq; que sibi
illata sūt vehemētē exag-
gerans: fuisse intolerabilia
ostendit. Et quiescentis ani-
mū tantū furoze cōturbat:
Quis.

ut plerūq; vir patiens illa se equanimiter tolerasse etiam post victoriā captiuus erubescat: seq; nō reddidisse cōtumelias doleat: et deteriora rependere si occasio prebeatur querat. Quib⁹ ergo isti sūt similes: nisi his qui p fortitudinē ī cāpo victores sunt: sed per negligentiam postmodū intra vrbis claustra captiūtur. Quib⁹ isti sūt similes: nisi his quos irruēs grauis lāguor a vita nō subtrahit: sed leniter veniens recidua febris occidit. Ille ergo veraciter patientiam seruat: qui ⁊ ad tempus aliena mala sine dolore tolerat: et hec eadem retractans pertulisse se talia exultat: ne bonuz patientie quietis tēpore pereat: quod in pturbationibus custoditur. **Item de martyribus. Lectio. i. Sermo bti augustini episcopi.**
Psalms qui cātat dño videt sanctis martyribus uentire: s; si mēbra xpī sumus sicut esse debem⁹: ad omnes nos ptinere intelligamus. Qui semināt ī lachrymis in gaudio metent: euntes ibant et flebant mittentes femina sua: venientes autem venient in exultatiōe tol-

lentes manipulos suos. **Quo euntes: et vnde venientes: Quid seminantes in lachrymis: Que sūt femina: Qui manipuli: Euntes in morte: venientes a morte Euntes nascendorū venētes resurgēdo. Seminātes opera bona: metentes mercedē eternam. Lectio secunda.**
Semina ergo sunt nra quicquid boni fecerim⁹: manipuli nri quod in fine recipiem⁹. Si ergo bona sunt semina bona opa: quare euz lachrymis: cū hilarē datorē diligat deus. **Hic primū videte charissimū quomō maxime ad btrōs martyres verba ista ptineant. Nulli enim tantū impenderūt q̄ illi qui seipos impenderūt: sicut dicit apostolus paulus. Et ipse impendar pro animabus vestris. Tu autē. Lectio. iii.**
Impenderūt enim scī martyres seipos cōfiteōdo xp̄m ⁊ īplendo in eius adiutorio qd̄ dictū ē Ad mē sam magnā sedisti: scito qm̄ talia oportet te preparare. **Que est mēsa magna: nitivnde accipim⁹ corpus xpī et sanguinē: Quid est scito qm̄ talia oportet te preparare: nisi qd̄ beat⁹ iohānes ex-**

ponit: sicut xps p nobis anima sua posuit: sic et nos debemus animas pro fratribus ponere:

Ecce quatuor ipen *(r. vii)* derunt. Sed nunquid perierunt: quoniam securitate a domino etiam de capillo acceperunt: perierit manus: ubi non perit pilus: perit caput: ubi non perit capillus: Abi non perit palpebra: perit oculus: Hac ergo magna securitate acceptarunt: ipederunt seipsum. **P**eribus ergo bonis seminem dum tempus est: dicente apostolo. Qui pce seminat: parce et metet. Infatigabiles inquit cum tempus habemus operemur bonum ad omnes: martyr autem ad domesticos fideles: et iterum bonum inquit factentes non deficiamus: tempore enim suo metemus. Qui de fecerit in semine: non gaudebit in messe. Tu autem. *(r. v.)*

Quare ergo in lachrymis: cum omnia bona opera nostra debeant habere hilaritatem: Et quidem de martyribus dici potest: quia cum lachrymis seminaverunt. Fortiter enim certaverunt: et in magnis tribulationibus fuerunt. Hanc eorum lachrymas Christus consolaretur: transiit et transfiguravit eos in se: et dixit.

Tristis est anima mea usque ad mortem. *lectio sexta.*

Ueritamen freres mei videtur mihi quod caput nostrum infirmioribus membris suis passum est: ne de se forte membra infirma desperaret: aut sicut est humana fragilitas morte propinquante turbarent et dicerent non se ad deum pertinere: nam si pertinere viderentur gauderent. Ideo propter Christum dixit tristis est anima mea usque ad mortem: pat si fieri potest transseat a me calix iste. Quis hoc dixit: Que potestas: Que infirmitas: Audite quod dicit. Potestatem habeo ponendi animam meam: et potestatem habeo iterum sumendi eam. Nemo tollit eam a me: sed ego pono eam: et iterum sumo eam. *(r. vi.)*

Ecce pater tristis erat: quando faciebat quod non faceret nisi voluisset. Potestate enim fecit non conditione: quod ipse voluit: non quia iudeus potuit. Transfiguravit ergo ipse infirma membra corporis sui. Et forte de illis dictum est quod seminavit in lachrymis in exultatione metetur: id est de infirmioribus. Non enim in lachrymis seminabat ille ipseus Christi magni propeo quoniam dicebat. Ego enim iam imolor et tempus mee re

soluētōis iustitiat? bonū certa
mē certant: cursū cōsumant
fidez suauit: de cetero supest
mibi corona iustitie. Loro-
na de manupulis supest inq̄t
mibi corona iustitie: quam
reddet mibi dñs in illa die
iustus iudex. Quasi diceret
Reddet mibi messē? cui me-
ipsum ipēdo semē. *sc. viii.*

Hec vba quārū itellit-
gim? fr̄es exultāt? sūt
nō plorātis. Plū qm̄ ista dice-
bat i lachrymis erat. Hōne
simil̄ erat hilari dātoz quez
diligit de? Ad insū? nos er-
go referam? hec vba? vt nec
ipsi desperēt q̄ in lachrymis
semīa uerūt. *Et si semina
uerūt i lachrymis: trāsijt do-
lor et gemit? trāsijt tristitia
cū sine: et venit letitia sine fi-
ne. Tu aut.* *Bē de marty.*

Rec. i. Sermo bēi ioh̄. epi.

Quī sāctorū merita reli-
giosa charitate mira-
tur q̄q̄ iustoz gl̄ias frequē-
ti laude colloquit eozū mo-
res sanctos atq̄ iustitiā imi-
tet? qm̄ quez delectat sancti
alicuius meritu: delectare
debet par circa cultū dei ob-
sequi. *Quare aut imitari
debet si laudat? aut laudare
non debet si imitari derra-
ctat: vt q̄ alū laudat se lau-*

dabile reddat: et q̄ sanctorū
merita amirat? mirabilis ip-
se uirtute reddat. *sc. viii.*

DAm si p̄pterea iustos
fidelesq̄ diligim? q̄ i
ipsis fidem iustitiāq̄ suspici-
m? possum? nos quoq̄ esse
q̄b̄ sūt: si faciam? ipsi q̄b̄ fact
unt. *Neq̄ enī difficile no-
bis est q̄b̄ ab ipsis gerit̄ imi-
tari? cū sine p̄cedēt̄ exēplo
ab antiq̄s talia gesta cōspi-
cim? vt nō ipsi aliozū emulū
redderent? s̄ emulāde uirtu-
tis se ipsos nobis preberent
exemplū? vt dū nos ex ipsis
et alij ex nobis proficiūt: sic
x̄ps in suis semp seruis i ec-
clesia sancta laudet.* *Rec. iiii.*

Ude ab origine mun-
di innocēs abel occidi-
tur? enoch deo placens trā-
fertur: iustus noē inuenitur
Abrahā fidelis p̄bat? moy-
ses mansuetus dinoscit? ie-
sus castus: dauid lenis: heli-
as acceptus: daniel sanctus?
tres pueri victores reddūt

Apostoli discipuli christi
credentiū magistr̄i habent.
Et quibus eruditi confessores
fortissimi pugnant? mar-
tyres perfecti triūphant: et
christiani semp exercitiū ora-
bolū deo armati debellant.
In istis semp pares strates

diffiniles pugne: gl'ose vltor'ie.

Lectio quarta.

Uide tu christiane de-
dicat' es miles si pu-
tas te posse sine pugnavi-
cere: sine certamē triūpha-
re. Exere vires: fortiter di-
mica: atrociter in prelio isto
concerta. **C**onsidera pa-
ctū: conditionē attēde mili-
tiā nosce. Pactū quod spo-
pondisti: conditionē qua ac-
cessisti: militiā cui nomē de-
disti. Hoc enim pacto quos
miraris cūcti pugnarūt: hac
cōditio de vniuersi vicef: hac
militia triūpharunt. **Lect. v.**

Deuos p'siderā p'sente
deo te cum hoste pu-
gnare: fauet ille vt vicas: fa-
uet vt obtineas. Cū pugnas
ades: cui dimicas p'sens
est. Tāuz eni virtū de eius
p'sentia concipis: q̄tum
inimico debilitatis accedit
Tu erigeris in virtutez: ho-
stis incidit in debilitatem.
Tibi arma diuinit' ministrā
tur: illi malicie tela frangū
tur. Tibi conspectus dei vt-
rium adhibet incremēta: ho-
sti p'sens maiestas: adimit
nocendi venena. **Lect. vi.**

Tibi angel' applar:
dūc' illi formidīe ad-
hibet. Tibi fortitudo tribui

tur: illi' malicia infirmatur.
Quib' tu foueris ille oppri-
mit: q̄b' tu erigeris ille pro-
sternit. In tua pugna dñs
cōgredit: dñs dimicat dñs
p'liat: victoria tibi ascri-
bit. Certamē tuū certamen
dei est: preliū tuū xp̄i est pre-
liū. Quid trepidas: qd for-
midas: quasi tua v'tute deu-
cas: Prende arma p'cede
in bellum: fortiter dimica:
vt dimicanti assit ille qui vi-
ci non nouit. **Lectio. vii.**

Non pōt impatorē p-
mereri: q̄ hostem a se
noluerit supari. Ad pōt regi
esse accept': q̄ hosti fuerit le-
nocinatus. Nec eni hostem
poterit vincere: nisi q̄ atroc-
ter voluerit dimicare. Acto-
ria militis perēptio est ho-
stis: et pemptio hostis gl'a
est impatoris. Deniq̄ in cer-
tamē xp̄iano aut superstes
miles p'strato hoste beatus
de prelio redit: aut hostē vt-
ctoꝝ moriendo deuincit. Fe-
licit' eni vincit: q̄ post victori-
am vinci nō nouit. Feliciter
vincit: q̄ z diabolu z mūdūz
post victoriā derelinq̄t. Fel-
cit' vincit: q̄ p'ficiscens e mū-
do diabolu quez in p'sentē
deuincit: in futuro cum dño
iudicabit. **Lectio octaua.**

Comune

Alios ei postvnu cer-
tamen ad alias pal-
mas dñs suat: alios psum-
mato martyrio iam coronat
Alios victores retinet i ere-
plum: alios iaz pfectos trāf-
mittit ad celū. Alios frequē-
ter desiderat videre certan-
tes: alios passiōe lā meritos
imponit regnis celestib: triū
phātes: vt imperatoris xp̄i
ab oibus dignatio collau-
detur: qui in suis z semel et
frequēter hostē deusncit: et
quēlibet quō pugnare vide-
rūt munerabit. **Lm** sira ho-
stē exerceat anim⁹ exeratur
xtus: deuotio pparet: vt p-
cedēs miles ad bellum vel
pūmo p̄lto coronetur: vel
frequētib: trophēis palma-
rum numero honoret. **Lm**

In. u. noc. de mar. p. 4. r.
Lec. i. euāg. p. lucā. Ca. xij.

In illo tempore. Dixit
iesus discipulis suis.
Attendite a fermēto phari-
seoꝝ: quod ē hypocrisis. Et
reliq. **Et p̄mētar̄o venera-
bilis bede p̄b̄t: de eadē lec.**

Ad hoc fermētum pertinet
ōia que recūbēs ap̄d phari-
seū sup̄tus d̄s̄putauerat: de
quo z ap̄ls p̄cipit. Itaq; epu-
lemur. Nō i fermēto veteri
neq; i fermēto malicie z neq;

tie: s; i azimis sinceritatis z
vitat. **Nā** sicut modicus
fermentū totā farine cui mi-
scescēt massam corūp̄it: vntuer
samsq; moy cōsp̄sionē suo
sapore cōmaculat: sic nīm-
rū simulatio cui⁹ semel aiaz
ibuerit: tota virtū sincerita-
te z vitate fraudabit. **Lec. r**

Nihil autē optū est quō
nō reuelet: neq; abs-
cōditū quō nō sciat. Et quō i
presenti sc̄lo multoz diu-
tet hypocrisis: Ergo de fu-
turo tpe intelligēdū ē: qñ iu-
dicabit de⁹ occulta hominū

Nā sicut vn⁹ amicorū b̄ti
iobverissime dixit: laus ip̄o-
rū breuis ē z gaudiū hypo-
crite ad istar p̄ctū: si ascen-
derit vsq; ad celū sup̄bia ei⁹
et caput ei⁹ nubes tetigerit
quasi sterquiliniū i fine p̄de-
tur. In fine inq; perdet: q in
p̄ncipio florere videbatur

Et ergo sen- **Lec. xi.**
sus. Attendite ne emi-
lemini simulatores: q̄rentis
et p̄fecto tpe in quo z vestra
xtus omnib: z eorū reuelet
hypocrisis. Verū quō subdit
qm̄ q in tenebus dixistis in
lumine dicent: z quō i aurem
locuti estis in cubiculis pre-
dicabit in tectis: nō solū in
futuro qñ cūcta cordū abs-

condita proferent ad lucē:
sed et in presenti tpe pōt cō-
gruenter accipi. Quā que in
tenebris quōdam pressura
rū carcerūq; vmbis vel lo-
cuti vel passi sunt apostoli:
nunc clarificata per orbem
ecclia/letis eorū actib⁹ pu-
blice predicantur. *Lectio. iij.*

Sane qđ ait p̄dicabit
in tectis iuxta morē p̄-
uincie palestine loquit⁹: vbi
solent in tectis residere. Nō
enī tecta nro more culmīn-
tus sublimata s; plano sce-
mate faciunt equalia. Unde
lex precepit vt qui nouā do-
mum edificaret/ murum te-
cti poneret in giro: ne fūde-
retur ibi sanguis innox⁹ la-
bente aliq; et in preceps ru-
ente. Et i templi cōstructio-
ne legim⁹. Texit quoq; do-
mum laquearib⁹ cedrinis: et
edificauit tabulatum super
omnē domū quinq; cubitis
altitudinis. Ergo predica-
bitur in cūctis tectis: id est
audientibus palam dicetur
Secūm lucam. Cap. xij.

In illo tēpore. Dixit
iesus discipulis suis.
Attendite a fermento pha-
riseorū: quod est hypocritis.
Nihil enim opertum quod
non reueletur: neq; abscōn-

ditum quod non sciat. Quā
que in tenebris dixistis i lu-
mine dicentur: et quod in au-
re locuti estis in cubiculis:
p̄dicabit i tectis. Dico autē
vobis amicis meis ne trea-
mini ab his q; corp⁹ occidūt
et post hoc non habent āpli-
us quid faciant. Ostendam
autē vobis: quem timeatis.
Timeate autē eum: qui postq;
occiderit habet potestatem
mittere in gehennā. Ita di-
co vobis: hunc timeate. Nōs
ne quinq; passerēs vneunt
dīponō: et vnus ex illis nō
est in obliuione coram deo?
Sed et capilli capitis vestri
omnes numerati sunt. Nol-
te ergo timere: multis passe-
rib⁹ pluris estis. Dico autē
vobis: omnis quicumq; con-
fessus fuerit me corā homi-
nibus/ et filius hoīs confite-
bit illū: coram angelis dei.

*In. iij. nocturno de mar-
tyribus. Lectio sancti euan-
gelij secūdū lucā. Cap. xij.*

In illo tpe? Dixit ies⁹
discipulis suis. Cum
audieritis p̄lecta et seditio-
nes: nolite terri. Et reliq;
h. omel. bti gre. pa. de ea. l.
Quia lōg⁹ ab vrbe digres-
sifum⁹: ne nos ad reuertē-
dū tardior hora p̄pediat:

necesse est vt expositionē s̄a
cti euangelij breuior sermo
trāscurrat. Dñs ac redēptor
n̄ perituri m̄di precurren
tia mala denūciat vt eo mi
nus pturbēt veniētia: q̄ fue
runt p̄c̄ta. **M̄di** enī iacula
feriunt q̄ p̄uidēt: et nos to
lerabili⁹ m̄di mala suscipi
mus: si p̄tra hec p̄ p̄sciētie
d̄ypeū muniamur. **Lectio. r.**

Quē enī dicit. Cū au
dieritis p̄elia et sedi
tiones: nolite terreri. **S**por
tet p̄mū hec fieri: sed non
dum statim finis. **P̄sanda**
sunt v̄ba redēptoris nostri
per que nos aliud interi⁹ ali
ud exterius passuros denū
ciat. **B**ella q̄p̄pe ad hostes
p̄tinent/seditiōes ad ciues.

Et ergo nos indicet inte
ri⁹ exteriusq̄ turbari: aliud
nos fatet ab hostibus aliud
a fratrib⁹ p̄peti. **S**z his ma
lis p̄uenientib⁹ q̄ nō statim
finis sequat/adiungit. **S**ur
get gens contra gentē et re
gnū aduersus regnū: et tre
motus magni erūt per loca
et pestilentie et fames terro
resq̄ de celo: et signa magna
erūt. **E**t sicut in quibus
dam codicib⁹ inuentur ter
roresq̄ de celo: et tēpestates
atq̄ post subditur: et signa

magna erunt. **Lectio. r.**

Ultima tribulatio m̄di
t̄ris tribulatiōib⁹ p̄re
henit: et p̄ crebra mala que
p̄ueniunt: indicant mala p̄
petua q̄ sequuntur. **E**t ideo
post bella et seditiōes non
statim finis: q̄ multa debēt
mala p̄currere: vt malū va
leat sine fine nūciare. **S**z
cū tot signa perturbatiōis
dicta sint: oportet vt eorum
consideratiōe per singula
breuiter p̄stringam⁹: q̄a ne
cesse est vt alia e celo/alta e
terra alia ab elemētis: alia
ab hoibus patiamur. **Lectio. r.**

Antē enī. **S**urget gens
contra gentē: ecce per
turbatio hoim. **E**rūt terre
mor⁹ magni p̄ loca. **E**cce rez
spectus ire desup. **E**runt pe
stilētie: ecce iequalitas cor
porū. **E**rit fames: ecce steri
litas tre. **T**erroresq̄ de ce
lo: et tēpestates: ecce inequa
litas aeris. **Q**uia ergo om
nia p̄summāda sunt ante cō
sūmationē oīa perturbant⁹
et quia in cunctis delinquit
mus: in cunctis ferimur: vt
impleat quod dicitur. **P**u
gnabit pro eo oībis terrarū
p̄tra insensatos. **D**ia nāq̄ q̄
ad vsū vite accepim⁹ ad vsū
p̄uertim⁹ culpe: sed cūcta q̄

ad vñ prauitatis inflexim?
ad vñ vertunt nobis vltio
nis. *Secundū lucā. Ep. xxi.*

In il. tpe: Di. i. di. suis
Cū audieritis prelia
et seditiones: nolite terreri.
Sportet primū hec fieri: s;
nōdū statū finis. Tunc dice
bat illis. Surget gēs cōtra
gentē et regnū aduersus re
gnū: et tremor magni erunt
p loca et pestilētie et fames
frozēsq; de celo/ et signa ma
gna erūt. Sed ante hec oia
iniiciēt vobis manū suas et p
sequēt tradētes in synago
gas et custodias trahentes
ad reges et presides: ppter
nomē meū. Cōtinget autē vo
bis i testimoniū. Ponite er
go in cordib; vñs nō preme
ditari: quēadmodum respō
deatis. Ego enī dabo vobis
os et sapiētā: cui nō poterit
resistere et cōtradicere oēs
aduersarij vñ. Trademī au
tem a parētib; et fratrib; et
cognatis et amicis et morte
afficient ex vobis. Et eritis
odio oib;: ppter nomē meū
Et capill; de capite vestro
nō peribit. In patiētia vñ a:
possidebitis anias vestras.

*In. iij. noctur. de marti
rib;. Lectio sancti euange
lij; secundū lucam. Ep. vi.*

In illo tpe: Descēdes
Iesus de mōte: stetit in
loco cāpestri. Et res. *Ex cō
mēta. ven. be. pbi; doc. ca. sc.*

Electur; apostolos domi
nus in montem subijt; tur
bas vero docturus ad cam
pestria redijt; quia non nisi
in humili xpm turbe videre
sufficiunt. **C**ū haec est nox
ma quā secut; ap'ls ait. Nō
potui vobis loqui quasi sp'it
ritualib;: sed quasi carna lit
bus. Quasi puulus i christo
lac vobis potū dedi nō escā
Nōdū sni poteratis; s; nec
nūc quidē potestis. *Lc. x.*

Apostoli autē ipsi secu
dū mattheū quasi p
fectiores/ et in monte et apto
ore saluatoris docti eē nar
rantur. Ubi si quis diligēt
us velit vtrūq; euangelistā
pscrutari pōt intelligi cum
in mōte duodeci discipulos
elegit e plurib; quos et apo
stolos nomiauit quod mat
the; pretermisit tūc habuit
se illū sermonē quē matthe
us in p'osuit et lucas tacuit/
hoc est i mōte; ac deinde cū
descēdisset in loco cāpestri
habuisse alterū similez de q
matthe; tacet lucas non ta
cet: et vtrūq; sermonē eodē
modo esse p'clusum. *Lc. x. h.*

Affili iudea et hieru-
salem et maritima et ty-
ri et sydonis et cetera. **Ma-**
ritimam multitudinem non a pro-
ximo mari galilee neque enim
hoc miraculi loco ponere-
sed a mari magno reorum esse
cognominatam: in qua etiam
tyrus et sydonis comprehendere
poterant. Verum quia gentium
ciuitates sunt iudeis quod for-
te date sed non ab eis posse-
se eo quod hostes extermina-
re nequiterint consulte no-
minatim ponuntur: ut quanta
sit fama virtusque saluatoris
intimet: que exteras etiam ad
sanitatem doctrinamque capesse
dum ciuitates accersiat. **sc. xij**

Ubi notandum quod dominus et
surgentibus ad se gen-
tilibus miseris sit unde et
puerum centurionis et chana-
nee filiam approbata petentium
fide curauit: non tamen ciuita-
tes eorum intrasse reperitur:
ne videlicet occasione querele
iudeis calumniatibus fugge-
reret: sed perfectam potius sa-
lutem gentium passionis et resur-
rectionis sue tempore reserua-
ret: quo imminente tempore gen-
tilibus eum videre querentibus
ait. **Nisi granum frumenti ca-**
dens in terram mortuum fuerit
ipsum solum manet: sicut autem mor-

tuum fuerit: multum fructum as-
fert. **Lu. Secus lucam. Cap. vi.**

In illo tempore. Descen-
dens iesus de monte: ste-
tit in loco capestri. Et turba
discipulorum eius et multitu-
do copiosa plebis ab omni tu-
dea et hierusalem et maritima
et tyri et sydonis que venerat
ut audirent eum: et sanaretur
a languoribus suis. Et que ve-
rabant a spiritibus immundis
curabatur. Et omnis turba que-
rebat eum tangere: quia virus
de illo exibat: sanabat om-
nes. Et ipse eleuatis oculis
in discipulos suos: dicebat
Beati pauperes: quoniam vestrum
est regnum dei. Beati qui nunc
esuritis: quia saturabimini.
Beati qui nunc fletis: quia ride-
bitis. Beati eritis cum vos
oderint homines et cum sepaue-
rint vos et exprobrauerint et
eiecerint nomen vestrum tanquam
malum: propter filium hominis.
Gaudete in illa die exulta-
te: ecce enim merces vestra: mul-
ta est in celo. Amen. **Be-**
in. us. noc. Lectio sancti eu-
gelij: secundum iohannem. Cap. xij.

In illis temporibus. **Di. l. di. suis**
Ame ame dico vobis
Nisi granum frumenti cadens
in terram mortuum fuerit ipsum solum
manet: si autem mortuum fuerit

multum fructū affert. Et reliqua. **H**omelia beati augu-
stini episcopi de eadem icrōe
Se granū dñs dicebat. Ipse
erat granū mortificadū et
multiplicandū et mortifican-
dū in infidelitate iudeorum:
multiplicandū in fide popu-
lorū. Jam vero exhortās ad
passionis sue sectandā vesti-
giā q̄ amat inquit aīam suā
perdet eam. Quod duobus
modis intelligi potest. Qui
amat p̄det: id ē si amas per-
des. Si cupis vitā tenere in
xp̄o: noli timere mortē pro
xp̄o. **I**te alio modo. Qui
amat aīam suā p̄det eā. No-
li amare ne p̄das: noli ama-
re in hac vitā: ne p̄das in et-
erna vitā. Hoc aut̄ q̄d posteri-
us dixi magis videtur habe-
re euangelicus sensus. Sequi-
tur enī. Et qui odit aīam su-
am in hoc mundo: in vitam
eternā custodit eā. Ergo q̄d
sup̄ predictū est q̄ amat subin-
telligitur in hoc mūdo: ipse
vitiq̄ p̄det. Qui aut̄ odit viti-
q̄ in hoc mūdo: in vitā eter-
nā ipse custodit. **Lectio. r.**
Magna et mira sentē-
tia: quē admodum sit
hōis in aīam suam amor: ut
peat: odū ne pereat. Si ma-
le amaueris sic odisti: si be-

ne oderis tunc amasti. Felices
qui oderūt custodiēdo: ne
p̄dant amādo. Sed vide
ne tibi subrepat ut teip̄m ve-
lis interimere sic itelligēdo
q̄ debeas odisse in hoc mun-
do aīam tuā. **H**inc ei qui
dā maligni atq̄ pueri et sibi
ipsis crudeliores et scelerati-
ores homicide flammis se
donant: aq̄s p̄fecant: p̄-
cipitio collidūt et pereunt.
Hoc xp̄s nō docuit: immo
etiā diabolo sc̄ipitius sug-
gerēt r̄ndēt. Redi retro sa-
thanas. Scriptū est. Nō tē-
prabis dñz deū tuū. **Lc. xi.**
Retro aut̄ dixit signifi-
ficatur: erat deū. Luz esses
tuntio: cingebas te et ambu-
labas quo volebas: cū autē
senuer: extēdes manū tuas
et alter te cinget: et feret q̄ tu
nō vis. Abisat: expressit non
a seip̄o s̄ ab alio debere oc-
cidē: q̄ vestigia sequit̄ christi.
Cū ergo articul⁹ cause vene-
rit ut hec cōditio p̄ponatur:
aut faciēdū esse p̄tra dei p̄-
ceptū: aut ex hac vitā migrā-
dū: quoz duoz hō cogat al-
ter eligere p̄mināte mortē
persecutore: ibi eligat deo
dilecto emori q̄ offensa vi-
uere: ibi oderit in hoc mun-
do. s.

do animā suam: vt in vitam
 eternā custodiat eā. **L. cō. xij.**
Si quis mihi ministrat:
 me seq̄t. Quid est me
 sequat: nisi me imitet: Xps
 enī pro nobis passus est ait
 ap̄ls petr⁹: nobis relinq̄ns
 exēplū: vt seq̄mur vestigia
 ei⁹. Ecce qđ dictū est si quis
 mihi ministrat me sequatur.
 Quo fructu: Qua merce:
 de: Quo p̄mio: Et vbi sum
 ego inq̄t: illic z minister me:
 us erit. Gratis amet: z ope
 ris quo ministrat illi precīū
 sit: esse cū illo. Ab enī bene
 erit sine illo: aut qñ male es
 se poterit cū illo: Audi cui:
 dentius. Si quis mihi mini
 strauerit: honorificabit eum
 pater meus. Quo honore:
 nisi vt sit cum filio eius: Qđ
 enim superi⁹ ait vbi ego sum
 illic z minister me⁹ erit: hoc
 intelligitur exposuisse cum
 dicit: honorificabit eū pater
 meus. Nam quem maiorem
 honore accipe poterit ado
 ptatus: q̄vi sit vbi est vnic⁹
 nō equalis factus diuinitati:
 sed p̄sociatus eternitati.
Secūdū ioh̄m. Cap. xij.
In il. tpe: d. i. d. s. Amē
 amen dico vobis. Nisi
 granū frumenti cadēs i ter
 ram mortuū fuerit: ip̄m solū

manet. Si autē mortuū fue
 rit: multū fructū affert. Qui
 amat aiām suā: p̄det eā. Et
 qui odit aiām suā in hoc mū
 do: i vitā eternā custodit eā.
 Si quis mihi ministrat: me se:
 quat. Et vbi sū ego: illic z mi
 nister me⁹ erit. Si quis mihi
 ministrauerit: honorificabit
 eū pater me⁹. **In. ij. noc.**
de mart. vno vbi pluri. L. cō.
facti euāgelij: fm lu. Ep. ix.
In illo tēpore: Dixit
 iesus discipulis suis.
 Si quis vult post me venire
 abneget semetip̄s: et tollat
 crucē suā quotidie: z sequat
 me. Et ref. **Homel. bñ gre:**
gonj pape: de eadē lectōe.
Quia dñs ac redēptor no:
 ster nou⁹ homo venit in mun
 dum: noua p̄cepta dedit
 mundo. Vite etenim nostre
 veteri in vitijs enutrit: cō:
 trarietate opposuit nouita
 tis sue. Quid enim vetus qđ
 carnalis homo nouerit nisi
 sua retinere: aliena rapere
 si posset: concupiscere si nō
 posset. **¶** Sed celestis me:
 dic⁹ singulis quibusq̄ vitijs
 obutantia adhibet medica:
 menta. Nam sicut arte me:
 dicine calida frigidis frigi:
 da calidis curatur: ita dñs
 noster z traria opposuit p̄re

dicamenta peccatis: vt lumbicis continentia tenacibus largitatem iracundis mansuetudinem elatis precipere ret humilitatem. *Lectio. x.*

Quere cum se sequentibus noua mandata proponeret dixit. Nisi quis renunciauerit omnibus que possidet non potest meus esse discipulus. Sic si aperte dicat Qui peruitas veteris aliena concupiscitis? prouide uerfationis studium et vestra largimini. Quid vero in hac lectione dicat audiamus. Qui vult post me venire? abneget semetipsum. *Ubi dicitur* ut abnegemus nos. Et fortasse laboriosum non est homini relinquere sua: sed valde laboriosum est relinquere semetipsum. *Adin* qui prope est abnegare quod habet: valde enim multum est abnegare quod est. *Lectio. xi.*

Ad se autem nobis venientibus dominus precepit ut renunciamus nostris: quia quicunque ad fidei agone venimus: luctamur contra malignos spiritus sumus. Nihil autem spernit maligni in hoc mundo propterium possidet. Audi ergo cum nudo luctari debemus. Nam si

vestitus quisque cum nudo luctat citius ad terram descendit: quia habet unde teneat. Quid enim sunt terrena omnia nisi quaedam corporis idumeta? *Lectio. xii.*

Qui ergo contra diabolum ad certamen properat vestimenta abiciat ne succumbat. Nihil in hoc mundo amando possideat: nullas rebus laetitiam delectationes requirat: ne unde ad votum regit inde ad casum teneat. Nec tamen sufficienter nostra relinquere nisi relinquamus et nos. Quid est quod dicimus? reliquamus et nos? Si enim nosmetipsos relinquamus quod ibimus extra nos? Vel quis est qui vadit: si se deseruit? Sed aliud sumus per peccatum lapsi: aliud pro natura conditi: aliud quod fecimus: aliud quod facti sumus. Relinquamus nosmetipsos quales peccando nos fecimus: et maneamus nosmetipsi quales per gratiam facti sumus.

Secundum lucam. Cap. ix.

In illo tempore dicit dominus. Si quis vult post me venire abneget semetipsum: et tollat crucem suam quotidie et sequat me. Qui enim voluerit animam suam saluam facere: perdet eam. Nam qui perdidit animam suam propter me: saluam faciet.

D. ij.

eam. Quid ei proficit homo si lu-
creti uniuersum mundum / se-
cū ipm pdat et detrimentū
sui faciat? Nā q me erubue-
rit et meos sermones: hūc fi-
lius hoīs erubescet cū vene-
rit in maiestates sua et patris et
sctōrū angelorū. Dico autēz
vobis: vere sunt aliq hic stā-
tes q nō gustabūt mortē: do-
ne videat regnū dei. Amē.

**De vno p̄fessorē pontifi-
cis ad v̄s. Cap. ad hebre. v.**

Quis p̄fiter ex
hoīb? assumpt? p
hoīb? cōstituit in
his q sūt ad deū
vt offerat donaz sacrificia p
pctis. **D. g. R.** Jurauit dñs.
vs. i. i. h. p. p. Ille p̄f. **fo.**
lxv. x. Ecce sacerdos ma-
gn? Qui i dieb? suis placu-
it deo. **Ad m̄t. ā.** Amavit
eū dñs et ornauit eum / stola
glie induit eū et ad portas
paradisi coronauit eū. **Pro**

Quis q cōspicit qz ex
nulla nr̄ a v̄tute subli-
stīm? cede pp̄tū? et vt inter-
cessione b̄ti H. p̄fessoris tui
atqz p̄fific? p̄tra oīa aduer-
sa muniamur. Et sa? per d.

**Inuit Regē p̄fessorē dñz
Venite adorem? p. Venite.
ll. x. Cōfessor dei. fo. lxxv.
In. p̄noc. ā.** Btūs vir q in le-

ge dñi meditabif voluntas
ei? permanet die ac nocte et
oīa q cūqz faciet sp̄ p̄pabū
tur. **ps. i.** Btūs vir. **fo. i. ān.**
Btūs ille sctūs q p̄fusus est
in dño predicauit p̄ce ptum
dñi p̄stitur? est in mōte sctō
eius. **ps. ii.** Quare fremue.
fo. i. ān. Inuocantē exaudi-
uit dñs sctm̄ suū / dñs exau-
diuit eū et p̄stituit eū in pace
p. iiii. Cū iuoca. **f. i. ā.** Lete-
tur oēs q sperant in te dñe:
qm̄ tu b̄ndixisti iusto scuto
bone voluntatis coronasti eū
ps. v. Verba mea. **fol. i. ān.**
Dñe dñs nr̄ q admirabile ē
nomē tuū in v̄nuerſa terra /
qz glia et honore coronasti
sctm̄ tuū et p̄stituiſti eū sup
opa manuum tuarū. **ps. viii.**
Dñe dñs nr̄. **f. ii. ān.** Iustus
dñs et iustitias dilexit equi-
tatē vidit vult? eius. **p. i.** In
dño confido. **fo. iiii. x.** Iustū
deduxit dñs p̄vias rectas?
Et ostendit illi regnū dei?
p. i. Euge serue bonez fide-
lis qa sup pauca fuisſti fide-
lis supra multa te cōstitua.
Intra in gaudium dñi tui.
x. Dñe quinqz talenta tra-
didisti mihi ecce alia quinqz
superlucratus sum. Intra.
p. ii. Ecce sacerdos magn?
qui in dieb? suis placuit deo

Ideo inreturando fecit illū
 dñs crescere in plebem suā
 * Benedictionem oim gen-
 tium dedit illi ⁊ testamentū
 suum cōfirmavit sup caput
 eius. Ideo. **Re. iii.** Juravit
 dñs et non penitebit eum/
 tu es sacerdos in eternum.
 Scōz ordinē melchisedech
 * Dixit dñs dño meo sede
 a dextris meis. Scōz. **Re. iiii.**
 Jusius deduxit dñs p vias
 rectas / ⁊ ondit illi regnum
 dei / ⁊ dedit illi sciētā scōz
 honestavit illū in laborib⁹.
 Et ppleuit labores illi. *
 Immutabilis est enī mēoria
 illi⁹ ⁊ et a pō deū nota est
 apō hoies Et. **¶ In. ii. noc.**
an. Dñe iste sc̄tus h̄tabit in
 tabernaculo tuo: opatus est
 iustitiā: req̄scescit i mōte sc̄tō
 tuo. **p. xiiii.** Dñe q̄s h̄tabit.
fo. iiii. an. Vitā petijt a te tri-
 buisti ei dñe / gl̄iaz ⁊ magnū
 decore īposuisti sup eū / po-
 suisti in capite ei⁹ coronā de
 lapide precioso. **ps. xx.** Dñe
 in virtute. **f. vi. a.** Hic accipiet
 b̄ndictionē a dño ⁊ miam a
 deo salutari suo q̄ hec ē ge-
 neratio q̄rētū dñz. **p. xxiii.**
 Dñi est terra. **fol. vii. a.** Iste
 paup clamavit ⁊ dñs exau-
 dit eū. **p. xxxiii.** B̄ndicam
 dñm. **f. xi. a.** B̄tus quē elegi

sti dñe h̄tabit i atrijs tuis.
p. lxxiii. Te decet. **fo. xxi. an.**
 Just⁹ ⁊ palma florebit sicut
 cedr⁹ libani multiplicabit.
p. xci. Bonū ē p̄sente. **fo. xxxii.**
 * Amavit eū dñs ⁊ orna-
 vit eū: Stola gl̄ie iduit eū?
Re. v. Posui adiutorū super
 potentē ⁊ exaltaui electum
 de plebe mea. **Idan⁹** ei mea
 auxiliabit ei. * Inuent⁹ da-
 uid suū meū / oleo sc̄tō meo
 unxit eū. **Idan⁹.** **Re. vi.** Inue-
 ni dauid suū meū / oleo sc̄tō
 meo unxit eū. **Idan⁹** enī mea
 auxiliabit ei. * Nichil pficiet
 inimic⁹ in eo / ⁊ fili⁹ iniquitatis
 non apponat nocere ei. **Ida-
 nus.** **Re. vii.** Elegit eū dñs ⁊
 excellsum fecit illuz: statuit
 illi testamētū eternū / circū
 cinxit eū zona iustitie. Et in-
 duit eū corona gl̄ie. * Glo-
 rificavit illū i p̄spectu regū
 ⁊ ostēdit illi gl̄iam suā. Et in-
 duit. **Re. viii.** Magnificavit
 eū i p̄spectu regū. Et dedit
 illi coronā gl̄ie. * Statuit il-
 li testamentū sempiternū ⁊
 btificavit euz. Et de. **¶ In**
iii. noc. an. B̄tus ille servus
 quē cū venerit dñs ei⁹ ⁊ pul-
 sauerit ianuā inuenerit eum
 vigilante. **¶ Canticū.** R̄t̄uērit
 q̄ i sapiētia. **f. lvi. *** Juravit
 dñs ⁊ nō penitebit eū? Lu

es sacerdos in eternu[m] **Bar.**
 Amavit euz dñs ⁊ ornavit
 eū: stola gl'ie iduit eū. **Et ad**
 portas paradisi coronavit eū.
 * **Induit eum dñs lorica si-**
del ⁊ armavit eum. Et. Be. r.
 Bñs vir q̄ inuentus est sine
 macula: q̄ post aux nō abijt
 nec speravit in thesaur' pe-
 cunie. Iō stabilita sūt bona
 illi dño. * **potuit eū trās-**
gredi ⁊ nō est trāsgress⁹: fa-
cere mala ⁊ nō fecit. Iō. Be.
ra. Ille sc̄tus digne i memo-
 riā dñi hoīs q̄ ad gaudium
 trāsijt āgeloz. **Q̄ i hac pe-**
reginatione solo corpe p̄sti-
tur⁹: cogitatioe ⁊ auditate
i illa etna p̄ta p̄uersat⁹ est.
 * **Vinculis carnis absolut⁹**
talētū sibi credituz dño suo
cū lucro reportavit. Quia.
Be. r. u. Sint lūbi v̄t p̄cein-
 cti ⁊ lucerne ardētes in ma-
 nib⁹ v̄ris. **Et vos similes ho-**
minibus expectatibus dñm
sūū qm̄ reuertat a nuptijs. *
Vigilate ergo qz nescitis q̄
hora dñs vester vēturus sit.
Et. C. ad lau. ā. Ecce sacer-
dos magnus q̄ in dieb⁹ suis
placuit deo ⁊ inuent⁹ est in-
stus. ps. xxi. Dñs regnavit.
Et. r. c. c. p. Dis p̄tifer. Be.
rie. Amavit eū dñs. **Et or-**
navit eū. * Stola gl'ie iduit

eū. **Et. by. h. ac ē ver⁹. fol.**
h. u. i. ⁊ o. r. o. v. i. i. vel. Ad
bñ. ā. Euge fve bone ⁊ fide-
lis: qz sup pauca fuiti fidel
supra m̄ta te p̄stitua dicit
dñs. C. ad. i. ā. Nō est iūc⁹
similis illi q̄ oservaret legē
excelli. C. ad. iii. ā. Jureiu-
rādo fecit illū dñs crescere i
plebē suā. C. h. ⁊ o. r. o. v. i. i.
vel. * Justū deduxit. C. ad
vt. an. Bñdictionē oim gen-
tium dedit illi et testamētuz
suum confirmavit super ca-
put eius. C. ad. m. Ecce. r. d.
Statuit illi dñs testa-
 mētū sempitnū: et de-
 dit illi sacerdotiū magnuz:
 et beatificavit illū i gl'ia. **Et.**
Amavit eum dñs. Dñs. r. o.
Eraudi dñe preces ho-
 mīnū ⁊ incedete brō
 n. p̄fessore tuo atqz p̄tifice
 supplicatōes n̄as placat⁹
 itēde. **Et fa. p. do. C. ad. i. r.**
ā. Statuit illi testamētū sem-
pitnuz: et dedit illi sacerdo-
tū magnū. C. h. malachie. ii.
Libia sacerdotis custo-
 diūt sciētā ⁊ legē re-
 quirūt ex ore ei⁹: qz āgel. a
 dñi exercitūū est. **Deo gr̄as**
*** Juravit dñs. Dñs. r. o.**
Deus q̄ sp̄itels qz nos
 v̄ndiqz mala n̄a per-
 turbāt p̄ta q̄s v̄t b̄i n. cō-

fessoris tui atq; pontifice in
 tercessio gl'iosa nos ptegat.
 Et factus do. **C. An. ii. vel. su.**
per. ad. a. Cognouit eu domi-
 num in benedictionibus suis et
 inuenit gratia coram oculis dñi.
Iustus deduxit dñs p'vias
 rectas: et ostendit illi regnum
 dei: et dedit illi scientia sc'dum
 honestavit illum in laboribus et
 impleuit labores illi. **C. Col.**
 laudabit multi sapientiam
 eius et usq; in seculum non delebitur.
Serue bone et fidelis
 quia super pauca fuit fidelis su-
 pra multa te constituit in tra-
 gaudium dñi dei tui. **C. Ps. R.**
hy. R. 2. or. vii. l. Ad. m. g. a.
 Iste sanctus digne in memoria
 vertit hominum qui ad gaudium
 transiit angelorum: quia in hac pe-
 regrinatione solo corpore consti-
 tutus cogitatione et audita-
 te in illa eterna patria puer-
 sar' e. **C. De p'fessione non pon-**
ti. Ad. vel. com. ecclesi. r. l. v.
Dilectus deo et hominibus in-
 stus cuius memoria in
 benedictione eius: sicut illum fecit in
 gloria sanctorum. Deo g. **R. Iustus**
 germinabit. **vt. s. vno mar. ii.**
l. xv. Iste ps. f. lxxvii. Ps.
 iusti meditantur sapientiam
 Et lingua eius loquet iudicium
 Ad mar. a. Similabo eius
 ro sapienti qui edificauit do-

mum suam super petram. **Oratio.**
Deus qui nos beatus Petrus
 confessoris tui annua sole-
 nitate letificas concede propitius
 usque ut cuius natalitia colimus
 per eius ad te exempla gradia-
 mur. Et factus p. d. **C. An. Re**
 ge confessionis. **hy. Confessor**
 dei. **f. lxxii. In. i. noc. a. In le**
 ge dñi. **c. i. ref. vt. s. vno mar.**
Iustus deduxit. R. i. Euz
 ge huc. **R. ii. Iustus germina-**
 bit. **R. iii. Desiderium. R. iiii.**
 Dñe puenisti eum. **In. ii. noc.**
a. Ibitabit. c. i. ref. Amavit
 eum. **R. ia. de. ii. noc. vno mar.**
In. iii. noc. a. Iustus germina-
 bit. **R. Adagna e gloria eius.**
R. ia. vt. in. iii. noc. vno potu.
f. loco. Sint. l. i. b. Iustus
 deduxit. **C. Ad. l. a. Dñe qñs**
 qñs talera tradidisti mihi: ec-
 ce alia qñs superlucrat sum.
f. r. c. i. Dñs reg. f. r. r. r. a. l. i.
vt. i. omis. vel. R. Adagna e
 gloria eius. **In salutari tuo. R.**
Gl'iaz et magni decori im-
 pones super eum. **In. h. i. h. i.**
est. vt. f. lxxii. Ps. iusti.
Ad. h. i. an. Iustus cor suum
 tradet ad vigilandum diluculo
 ad dñm qui fecit illum et in spe-
 ctu altissimi deprecabit. **Pro**
vt. s. m. i. vel. C. Ad. i. a. Qui
 qñs mihi dñe talera tradidisti
 lucrat sum in super alia qñs.
D. iiii.

Ad. III. a Euge fue bone
i modico fidelit'ra i gaudiu
dñi tui. **Ep. 2. orovti pms**
vel. 8. Iustu deduxit. **Ad**
VI. a. In pauca fuisti fidelis:
supra mlt'a te cõstitua dicit
dñs. **Capituli. ecclia. xxxix**

Lalus cor suuz tradet
ad vigiladuz diluculo
ad dñz q fecit illuz i spe
ctu altissimi deprecabitur.
8. Amavit. Oratio.

Hesto dñe pp'o tuo?
vt bti A. confessor' tui
merita preclara suscipiens
ad i petradã miaz tuã sp ei?
p'ocinijs adiuef. Et fa: p.

Ad. IV. a Ecce de israeli
ta i q' vol' no e. **Ep. ec. xxxix.**

Quandauit m'ri sa
pietia ei? r'v'q' i sc'm
no delebit' non recedet me
moria ei? : z noimẽ ei? req'ret
a gñatiõẽ in gñationem. **8.**
Magna e gl'ia ei? **Oratio.**

Hesto die sc'ib' n'ris
quas in beati A. con
fessoris tui cõmemorattione
desertim? vt qui n'f'e iustitie
fiductam non habemus ei?
qui tibi placuit precibus ad
iuuemur. Et fa: p' per dñm.

In. ij. vel. super posane Lo
gnouit eũ dñs. cũ reliquis.
Cap. 8. hy. 8. et oro vt in
laudib'. Ad mgt' a Iste san

ctus digne in memoria. **8.**
De p'sessoribus. lec. 1. Et
pome. bti gra. paper super
euage. Sint l'ubi v'ri p'clcti.

Beani sunt qui illi? q's
cũ venerit domin' in
uenerit vigilantes. Vigilat'
qui ad aspectum veri lumi
nis mentis oculos a pertorã
tenet. Vigilat' q' suat operã
do q'õ credit. **Vigilat' q' a**
se to: por' z negligẽte tene
bras repellit. Hinc etei pau
lus dicit. Vigilate iustiz et
nolite peccare. Hic rurs' ait
hora e' tã nos de sono surge

Sed veniens **(re. sc. ij.)**
dñs qd' suis vigilãti
bus exhibeat audiam'. **Ami**
dicovobis: q' p'cinget se z fa
ciet illos discubere: z trans
iens ministrabit illis. Preci
get se id est ad retributionẽ
preparat: faciet illos discubere:
id est in eterna quiete
refoueri. Discubere q'p
pe nostrũ in regno quiesce
re est. Underursũ dñs dicit.
Veniet et recubent cũ abra
ham et ysac z iacob. Trã
tens autẽ dñs ministrat: qz
lucis autẽ dñs ministrat: nos
fatiat. Transire vero dicituz
est: cũ de iudicio ad regnum

Uredit. **Lectio tertia.**
El certe dñs nobis

post iudicium transi? quia ab humanitatis forma in diuinitatis sue contemplatione nos eleuat. Et transire eius est in claritatis sue speculationem nos ducere? cū eum quem in humanitate in iudicio cernimus: etiā in diuinitate post iudiciū videmus.

Ad iudiciū quippe venies? i forma serui hoib? apparebit: quā scriptū est. Videbūt in quē transierūt. Sed euz reprobi in supplicium conuertunt: iusti ad claritatis eius gloriā pertrahunt: sicut scriptum est. Tollat ipius nevideat gloriā dei. **Lect. iiii.**

Sed quid si serui in prima vigilia negligentes existāt? prima quippe vigilia p̄meue etat? custodia ē. Sed neq? sic desperandū ē: et a bono opere cessandum.

Nam longanimitatis sue patientiā insinuas dñs subdit. Et si uenerit in secūda vigilia? si in tertia vigilia uenerit? ita inuenerit: beati sunt serui illi. **P**rima quippe vigilia p̄meū tēpus est id est pueritia: secūda adoleſcentia vel iuuetus: quā auctoritate sacri eloqui vnū sūt dicitis. Letare iuuenis i adoleſcentia tua. Tertia autē sene

cius accipitur. **Lectio. v.**

Quā ergo vigilare i prima vigilia noluit custodiat vel secūda? ut quod conuerſi a prauitatibus suis in pueritia neglexit: ad uias uite saltē in tempore iuuetutis euigilet. Et quod vigilare in secūda vigilia noluit tēpore iuuetutis: tertiae uigilie remedia nō omittat: ut qui in iuuetute ad uias uite nō euigilat: saltē in senectute resipiscat. Pensate fres charissimi? quod conclusit dei pietas duriciā nostrā. Nō est itaq? homo excusationis inueniat. Deus despiciet et expectat: contēni se uidet et reuocat.

Iniuriā de contēptu suo suscipit: et tamen quōq? reuertentib? etiā p̄mia pronūtit.

Sed nemo hanc **L. vi.** eius longanimitatez negligat: quod tāto districtiorē i iudicio iustitiā exiget: quāto longiorē patientiā ante iudiciū progauit. Hinc etenim paulus dicit. Ignoras quoniam benignitas dei ad penitentiam te adducit? Secūdū duriciā autē tuā et cor ipentens thesaurizas tibi itaq? in die ire et reuelationis iusti iudicij dei. Hinc psalmista ait. Deus iudex iustus: for-

tis et longanimitis. Dicitur
 quippe longanimitas promissit iu-
 stitiam ut quem vides peccata delin-
 quentium diu patienter ferre. Scia-
 as hunc quoniam etiam districte iu-
 dicare. Hanc quoniam etiam sapien-
 tiam dicit. Altissimus est patiens
 redditor. Patiens enim reddi-
 tor dicitur quia peccata hominum et pa-
 titur et reddit. Nam quis diu ut con-
 uertantur tolerat non conuer-
 sos durius damnat. **Eccl. vii.**
Hec excutienda sunt mem-
 tis nostre desideria etiam
 exteriora damna per simili-
 tudinem ad medium deducuntur
 ut per hec animus ad sui custo-
 diam suscitetur. Nam dicit. Hoc
 autem scitote quoniam si sciret per fa-
 milias qua hora fur veniret
 vigilaret utique et non sineret
 profodi domum suam. Ex qua pre-
 missa similitudine etiam exhor-
 tatio subinfert cuius dicit. Et
 vos estote parati quia qua
 hora non putatis filius hominis
 veniet. Nesciente enim patre
 familias fur domum profodit
 quia dum a sui custodia spiri-
 tus dormit: inprovisa mors
 veniens habitaculum carnis
 nostre erumpit: et eum quem dum
 domus inuenit dormientem
 necat: quia cum futura damna
 spiritus nunquam prouidet: hunc
 mors ad supplicia nescientem

rapit. Furi autem resisteret si
 vigilaret: quia aduentum iudi-
 cis qui occulte animam rapi-
 tauerunt: et penitendo occur-
 reret: ne in penitentis periret. **L. viii.**
Hoc nobis dominus noster
 voluit esse incognitum ut sp-
 possit esse suspecta: ut dum
 illa prouidere non possumus:
 ad illam sine intermissione pre-
 paremur. Proinde fratres
 charissimi in conditioe mor-
 talitatis vestre mentis occu-
 los figite: venientem vos iudi-
 ci per fletus quotidie et lamē-
 ta prepetate. Cuius certa mors
 maneat omnibus nolite de te-
 poralis vite prouidentia inter-
 ta cogitare. Terrenarum re-
 rum vos cura non aggrauet
 Quantislibet enim auri et ar-
 genti molibus circumdetur: quibus-
 libet prociosis vestibus indua-
 tur caro: quid est aliud quam ca-
 ro? Nolite ergo attendere
 quid habetis: sed quid estis?
 Vultis audire quid estis?
 Propheeta indicat dicens.
 Vere fenum est populus.
 Si enim fenum populus non
 est: ubi sunt illi qui ea que
 hodie colimus nobiscum tras-
 acto anno beati felicitis na-
 talitia celebrauerunt?
Item de confessoribus

**Lectio prima. Et sermone
beati fulgentii episcopi.**

Quoniam signu bonu est fructu
charissimi valde co-
modu valde agru et maxi-
me xpianis oib? appetendu?
vrynulq; deficere no dele-
ctet i peius: s; plicere omnes
studeam? in meli?. Arbores
eni fratres sum? i agro dñi
co constitute? deus autē no
ster ē agricola. Ille nos cō-
pluit ille nos colit ipse fecit
ditatē nobis donat: ipse fru-
ctificandi gratiam submini-
strat. **P**luvia enī dei est
sermo sancte predicationis:
cultura dei est ifusio gratie
spiritalis. Deus igitur pre-
cepto nos cōpluit: adiuto-
rio colit. Dū cōpluit aufert
a nobis ignoratiē siccitatē:
dū colit bene viuendī cōdō-
nat vbertatē. Dū pluit ter-
rā nostri cordis irrigat: dū
vero colit: de ipsa terra spi-
nas extribulos mūdane cu-
piditatis extirpat. **Lectio.**

Debemus igitur fecit
dari celestibus pluui-
is: debemus cōgrua fructi-
ficatione manib? superni re-
spondere cultoris. Et si non
possunt omnes arbores equa-
les fructus afferre: nulla ra-
men debet in agro domini:

co sterillis permanere. Abul-
tū enī metuenda est illa sen-
tētia cōminant? qua dicitur.
Omnis arbor que non facit
fructū bonū excidetur: et in
ignē mittet. **Q**uod si steri-
litas in ignē mittitur: rapa-
citas quid meret? Aut quid
recipiet qui alienū tulerit: si
semp ardebit que de suo nō
dederit? Et si iudicium sine
misericordia erit illi qui nō
fecerit misericordiā: quale
iudiciū erit illi qui fecerit
rapinam? **Lectio terna.**

Timeamus ergo fra-
tres? timeamus act?
nostros. **O**bediens christo
vēdat que possidet et elemo-
synas det: vt de terra cor ad-
celū leuet: vt auariciam cal-
cet: vt ad perfectiōis culmē
tota mentis intentione festi-
net: vt nō sit sollicitus q̄ sūt
mundi sed que sunt domini:
vt mundū crucifixū sibi ha-
beat: seq; mundo crucifixū
exhibeat: vt sit omnino pau-
per in seculo: et diues in xpo.

Quis ignorat boni hui?
magnitudinē? Sed videm?
nō omnibus vendēdarū re-
rum suarum inesse virtutem.
Anusquisq; enī propriū ha-
bet donū ex deo: alius sic:
alius vero sic. **Lectio iiii.**

Comune

Ecce hoc tam magnū bonū implere pauci possunt: multi non possunt. Nunquid quia paucis donatur ista perfectio: propterea debent esse pessimi quicumque in bono nondum possunt esse perfecti? Nunquid propterea christianus debet vitio rapacitatis insistere: quia forte nondum potest omnes res suas pauperibus erogare? Aut ideo debet aliena concupiscere: quia propria nondum potest omnino contemnere? Absit hoc fratres ab omnibus christianis: avertat hoc deus a fidelibus suis. Et apostolus enumerat dicit: quia neque avari neque rapaces regnum dei possident. Manifestum est autem: quia omnes qui a regno dei alienabuntur cum diabolo angelisque eius in eterno igne damnabuntur. **Lectio quinta.**

Quoniam de dilectissimi si non omnes possunt implere quod dominus ait vendite que possidetis: illud tamen quod adiecit date elemosinas omnibus est possibile si assit bona voluntas: omnibus facile si non assistat dira cupiditas: omnibus salubre si assit charitas. Lunctus ergo debet esse

comune: ut omnibus donetur eterna felicitas. Qui ergo tantam virtutem accepit a domino ut omnia que in mundo sunt celestis regni amore contemnat que habet vendat et egenis expendat: que vero tantam virtutis novitatem est: de his que habet in quantum habet elemosinam faciat. Tam operosa bonavoluntas: quantum suppetit facultas. **Lectio sexta.**

Perfectus possideat patriam: virtutis locum impetret: altum perveniat ad sanctum. Efficiat ille gloriose indigus: sit iste laudabilis largus. Sit ille sancte paupertatis: ardentissimus amator: sit iste sanctorum pauperum piissimus consolator. Habeat iste apud deum patros: nos pauperes: quos ille gaudeat virtutis habere consortes. Sit ille talis que cum domino iudicaturus sedeat: sit ille talis que ad dexteram iudicandus assistat. Sit ille talis que eterna tabernacula perpetuo iure possideat: sit ille talis que ille recipiat. **Lectio septima.**

Admonuit ei nos dominus dicens. Facite vobis amicos de mammona liquiditatis: que vos recipiat in eterna tabernacula. Hoc que fratres necessarium est omnibus nobis: ut in bonis operibus nemo sit

segnis: nemo sit sterilis. Nemo presentium delectatione futura contentus: nemo eterna despicens sola temporalia puer sus aspiciat. Nemo spiritualibus corporalia preferat: nemo terrena celestibus anteponat.

Lectio octaua.

Thesaurum nostrum in firmis in celis ponamus: ut etiam cor nostrum ibi habere possimus. Necesse est enim quo processerit dilectionis thesaurus: illic cogitationis sequatur affectus. Ideo veritas ait. Ubi enim thesaurus vester est: ibi et cor vestrum erit. Et ergo in celis thesaurizemus: celestia diligamus. His nosce ubi thesaurizas: Attende quod amas. His nosce quod amas: Attende quid cogitas. Ita fiet ut thesaurus tuus ex tuo amore cognoscas: et amoris tui in dictum ex cogitatione tua inteligas.

Item de peccatoribus.

Lect. i. Et homel. bti gregoriij pape super euangelio. Si quis venit ad me et non odit patrem suum et matrem.

Omne quod agimus preuenire per studium considerationis debemus. Ecce enim iuxta veritatis vocem quod turrim edificat per edificij sumptus parat. Si igitur humilitatis tur-

rim construere cupimus: prius nos preparare ad aduersa huius seculi debemus. Hoc est inter terrenum et celeste edificium distans: quod terrenum edificium expensas colligendo constructum: celeste vero edificium expensas dissipando. Ad illud sumptus facimus: si non habita colligamus: ad istud sumptus facimus: si et habita relinquamus. **Lectio secunda.**

Istos sumptus diues ille habere non potuit: quod multas possessiones possidens magistrum requisivit dicens. Magister bone: quid faciens vitam eternam possidebo? Qui cum precepta relinqueret omnia audisset tristis abscessit: et inde est angustat in mente: unde foris fuerat latior in possessione. Quia ei amabat in hac vita sumptus celsitudinis: tunc ad eternam patriam habere noluit sumptus humilitatis. **Le. iij.**

Considerandum vero quod dicitur: omnes qui videntur incipiunt illudere et: quod iuxta pauli vocem spectaculum factum mundo et angelis et hominibus. Et in omne quod agimus considerare oculos nostros aduersarios debemus: quod semper nostris opibus insunt: semper

ex nro defectu gratulantur
Quos propheta intuens
 ait: Deus meus in te confido
 non erubescam: neq; irride
 ant me simici mei. In bonis
 enim operibus inter nisi co
 tra malignos spūs sollicitè
 vigilem: ipsos irrisores pa
 timur: quos ad malum per
 suasores habem? **L. c. 10. usq.**

Sed quia de construē
 do edificio cōparatio
 data est: nūc ex miori ad ma
 ius similitudo subdit: vt ex
 rebus minimis maiora pen
 sentur. **N**ā sequitur. Aut
 quis reperitur committere
 bellum aduersus alium re
 gem: nonne pu? sedens co
 gitat si possit cum decem mi
 libus occurrere et q̄ cū vigi
 ti milibus venit ad se? Alio
 quin adhuc illo longe agen
 te: legationē mittens rogat
 ea que pacis sunt. **L. c. 10. v**

Rex p̄tra regē ex equo
 venit ad preliū: tñ si
 ppendit se non posse suffice
 re legationem mittit: et ea q̄
 pacis sunt postulat. Quib?
 ergo nos lachrymis spera
 re veniaz debemus: q̄ in illo
 tremendo examine cum re
 ge nro ex equo ad iudicium
 non venimus: quos nimiruz
 cōditionis infirmitas et cau

sa inferiores exhibet. Sed
 fortasse tam mali operis cul
 pas abscedimus: tam prava
 queq; extertus declinamus.
 Nunquid ad reddendam ra
 tionem cogitationis nostre
 sufficim? Nā cū viginti mi
 libus venire dicit is: contra
 que minime sufficit iste qui
 cū decē milibus venit. **L. c. 11**

Decem milia quippe
 ad viginti milia sim
 plex ad duplum sunt. Nos
 autem si multuz proficim:
 vit exteriora opa nostra in
 rectitudine seruamus. Nā
 si tā luxuria carnis absca
 isa fundit: nō est. Ille autē
 qui venit iudicaturus exte
 riora simul et interiora iudi
 cat: facta pariter et cogita
 tiones pensat. Cū duplo er
 go exercitu contra simpluz
 venit: q̄ nos vit in solo ope
 preparatos simul de ope et
 cogitatiōe discutit. **L. c. 11**

Quid ergo agendū est
 si vt dū nos cū simplō exer
 citu contra duplū illū suffi
 cere nō posse conspiciamus/
 dū adhuc longe est legatio
 nez mittamus: rogemus ea
 que pacis sunt? Longe enī
 esse dicitur: qui adhuc pre-

sens per iudiciū non videt. Mittamus ad hūc legationē lachrymas nostras: mittamus mie opera. Mactemus in ara eius hostias placationis: cognoscam⁹ nos cū eo in iudicio nō posse cōtendere. Pensemus virtutē eius fortitudinis: rogemus ea q̄ pacis sunt. Hec est nostra legatio: que regē venientem placat. **LECTIO. viij.**

Pensate fratres quod benignum sit: quod is qui suo adventu valet opprimere: tardaverit. Mittamus ad hūc (ut diximus) legationē nostram fluendo tribuēdo: sacras hostias offerendo. Singulariter namque ad absolutionē nostrā oblata cū lachrymis et benignitate mentis sacri altaris hostia suffragatur: quod is qui in se resurgens a mortuis iam nō moritur: adhuc per hanc in suo mysterio pro nobis iterum patitur. Nam quotiens ei hostiā sue passionis offerimus: totiens nobis ad absolutionem nostram passionem illius reparamus.

Itē de consuetudine. Ex sermone beati fulgentij episcopi

Ostēdēs dñs quomodo in celis thesaurizate possum⁹ att. Sicut lūbi ve-

stri preclineti et lucerne ardentēs. Si ihsū sermonē dñi secundū litterā velim⁹ accipere: nihil in eo comodū spiritualis possum⁹ inuenire. Quid enī proficit ad ante salutē: si aliq̄s corporaliter aut lumbos precingat aut lucernam accendat. **A**lia ergo in preclinetis lūbis et lucernis ardētibus q̄renda est intelligētia spūalis: q̄ scilicet diuino sit precepto condigna: que nisi saluti congrua reperiat et comoda. Neq̄ ei frustra quodā loco ipse dñs ait. Verba que ego locutus sum vobis: spūs et vita sunt. **LECTIO. iij.**

In lūbis itaq̄ recipitur scētia carnalis ostēditur in lucernis vero fides et charitas christiana monstratur. Iubens igitur dñs noster lūbos precingi concupiscentiās carnis sine dubio precipit refrenari: imperans autē ut lucernas ardentes habeamus hoc utiq̄ iubet ut lumine vere fidei splendeamus: et scētē charitatis operibus ferueam⁹. **I**ubēs dñs ut sint lūbi nostri preclineti mādatur ma la desideria atq̄ opa fugiam⁹: iubēs ut sint lucerne ardentēs: monet ut bona diligam⁹ atq̄ faciam⁹. **LECTIO. iij.**

Ista que de euāgello
propofuitus cum p
phetiis sermonibus confe-
ramus. At rūs enī testamē-
tum de^o vnus instituit vnus
de^o dedit. Et si sunt vtriusq;
testamenti diuersa pro tem-
poribus sacramenta: cōcor-
dat tamē in vtroq; humane
salutis sententia qua p̄ceptū-
tur vt non peccemus: et iu-
betur vt bonis operibus in-
sistamus. **P**recepit itaq;
dñs per beātū dāuid dicēs.
Declina a malo: & fac bonū
Per esatam quoq; omnes
his admonet verbis. Aufere
te malū cogitationū vestra-
rum ab oculis meis: quiesce
te agere peruerse: discite be-
nefacere. Hoc ergo nūc do-
minus per seipsum p̄cepit
quod nobis etiam per san-
ctos patriarchas prophe-
tasq; mandauit. **LECTIO. iiii.**

Quid est ei sint lūbive-
nate a malo: Quid est et lu-
cerne ardentes: nisi facite
bonū: Quid est sint lūbive-
stri p̄cincti: nisi quiescite
agere peruerse: Quid est sint
lucerne ardentes: nisi discite
benefacere. **P**̄cinctū
tur igit fidelīū lūbi dū cōcu-
piscētia mala cōprimū: dū

inīq; cogitatio cōhibet: dū
libidini resistit anim^o: dū
lasciuit denegat affect^o: dū
calcatur luxuria: dū auariti-
cia p̄tēnt & rapia: dū p̄xim
lesio deuitat: dū supbia vin-
cit: dū iuidia supat. **LECTIO. v.**

Adent vero lucerne
fidelium dū recte fi-
del regulā seruant: dū in si-
nu matris ecclesie longani-
miter p̄seuerant: dū terres-
na cōtēnt et celestia cōcu-
piscunt: dū solliciti pacē cu-
stoditū: dū se iūcē pure dili-
gūt: dū se mutuo honore p̄e-
ueniūt: dū māfuetudine cor-
dis & humilitate proficiunt
dū mīe opa libenter atq; hi-
lariter faciūt: dū in bonis
operibus nō hoibus s; deo
placere cōtēdūt. Dis igit
xp̄ianus p̄cinctos habeat
lūbos vt fugiat libidīnē: ar-
dentē habeat lucernā vt cu-
stodiat castitatē. **LECTIO. vi.**

P̄cinctos ha beat lū-
bos vt aliq; alienum
nō rapiat nec furem ardentē
habeat lucernā: vt oppresso
velamē iuste dūtarat defen-
sionis impēdat. P̄cinctos
habeat lūbos vt habēti non
auferat cibū: ardentē habe-
at lucernā: vt esuriētī tribu-
at alimētū. P̄cinctos ha:

beat lumbos vt nō expoliet
vestitū: ardentem habeat lu-
cernā: vt vestiat nudū. Pre-
cinctos hēat lūbos vt domū
nulli inuadat: ardētē habe-
at lucernā: vt pegrinos xpī
libēter excipiat. Precinctos
habeat lūbos vt fugiat ela-
tionē: ardētē habeat lucer-
nā: vt seruet hūilitatē. Pre-
cinctos habeat lūbos vt ex-
pellat a se iudā & ludā: ar-
dentē habeat lucernā: vt pu-
rā cūctis exhibeat charita-
tē. Precinctos habeat lum-
bos vt non exhibeat mēbra
sua arma iniquitatis pecca-
to: ardentē habeat lucernā:
vt exhibeat membra sua ar-
ma iustitie deo. *Rec. vii.*

Hec est frater catho-
lice fidei vera sanaq;
doctrina: hec est mēsurā tri-
tici: de qua dñi redēptoris
est pascēda famīlia. Ex hac
vobis q̄tum dñs tribuit da-
mus: ip̄m̄q; dñm iugit̄ exo-
ramus: vt & nos & vos in ti-
more suo gr̄e sue pascere di-
gnet̄ auxilio. Auferat a no-
bis dñationē prauē cupidit-
tatis: donet oībus profectū
et p̄seruatiā charitat̄. Lū-
bos n̄os ipse p̄cingat/ lu-
cernas n̄as ipse ardere fa-
ciat ardētēq; custodiat: vt

nec refrigescat nostra chari-
tas: nec aliq̄ nobis dñet in-
quitas: sed dñs ac redēptor
noster oībus gr̄ am tribuat/
vniuersis donū sc̄tē illuīa-
tiōis ac virtut̄ ifundat. *P. viii.*

Habes donet vt quod
intelligam: sicut oportet fa-
ciam: vobisq; faciendū ser-
mone sufficiētī & p̄gruo p̄di-
cemus. Vobis q̄s donet: vt
q̄d ab illo p̄seruos ei⁹ audi-
tis & corde intelligatis: & ope
faciatis. Hoc ergo diuīa mī
sericordia ope in oībus no-
bis: vt nos q̄s voluit esse di-
sp̄satores fideles faciat et
prudētes: vos quoq; faciat
humiles et obediētes: vt
mēsurā tritici dñici quā vo-
bis dam⁹: cōem vobiscū sa-
lubit̄ atq; vtilit̄ habeam⁹.

*Tit̄ de confessoribus Le-
cno. i. Sermo dñi marci ep̄i.*

Sanctorū patrū mēo-
rias religiosis cōuen-
tib⁹ honorātes fr̄es charissi-
mi: et pp̄ia eorū merita/ et
munera in eis diuīna mira-
mur. Qui idcirco nobis sūt
venerabiles: q̄a p̄sentis vi-
te luce despecta cōtēptorq;
suorū corporū cruciatu seui-
tē mūdū dei p̄ amore vices-
rūt. **S**icut hic beatus

pater nŕ/dñ pro assertione
indisputabilis deitatis spũ
feruētore cõsurgens arriaz-
nis impietibus oblucaf: et
ecclesias dei concertantiũ
hereticoꝝ procellis ac tur-
binib⁹ p̄turbatas/serene fi-
dei trãquillitate pacauit/et
sibi eterna premia multimo-
da passione q̄ sicut: alk⁹ nũmi-
rũ incõcussa sequēs vestigia
ad quem dñs ait. Tu es pe-
trus: ⁊ sup hãc petrà edifica-
bo ecclesiã meã: ⁊ porte infe-
ri nõ preualebũt ei. **Rec. ij.**

Quere ac merito cun-
ctis posteritatib⁹ ho-
norãdus ille: qui firmissime
petre soliditatẽ secut⁹ inimi-
cos xp̄i ⁊ celestis spũs au-
ctoutate pfudit: ⁊ ifatigate
patiẽtie fortitudie triũpha-
uit. Hec ifert (sicut dictũ e)
aduersus eũ porta p̄ualuit:
q̄ sibi porte et̄nalis igressus
regẽ glorie pfessus aperuit.

Aut quõ ei non pateret
porta illa vitalis/ q̄ plenitu-
dine euãgelice lectiois edo-
ctus i patre filioꝝ ei⁹ iscru-
tabile vnice maiestatis asse-
ruit sacramentũ: edocens ⁊
ostendẽs que esset i vno eo-
deꝝ dei filio/ ⁊ suscepte car-
nis ratio/ ⁊ naturalis p̄uul-
legiũ deitatis. **Rec. iij.**

S Liebat p̄fecto salua-
tozem dixisse. Ego et
pater vnũ sumus: et q̄ me vi-
det/ videt et patrẽ. Hec illũ
confessio/ ⁊ honorabilẽ tris:
et celo reddidit gloriosum.
Sed necessariũ nũc eẽ reor:
vt occasione beati huius pa-
tris quẽ in tantã gloriã ca-
tholicarũ ecclesiarũ fides in-
declinabiliter ab eo suata
prouexit: nos quoq; pp̄tito
largiente deo salutarib⁹ do-
ctrie dominice testimonijs
imbuamur. **A**lt ergo do-
minus. Ego ⁊ p̄ vnũ sum⁹.
Qui dicit sumus solitarius
nõ est: q̄ dicit vnũ sumus/
vriq; ab eo cũ quovnũ est nõ
potest esse diuisus. **Rec. iij.**

Quid mihi nũc hereti-
ce in patre ⁊ ei⁹ filio
diuersitatẽ conaris astrue-
re cum filius substantie sue
nos edocens veritatẽ dixe-
rit/ ego ⁊ pater vnũ sumus:
Qui ⁊ vnum dicit ⁊ sumus:
nec sepatione se diuidit: nec
vnione pfundit. **Q**ui vnũ
cum patre est: nec pp̄tuita-
te a patre differt/ nec vtute
discordat. Quõ sit cum pa-
tre vnũ/ de patre tamẽ nat⁹
asseritur: ne vt impius blas-
phemat arrius/ aut creatu-
ra quecũq; filius: aut patri

impar esse credat. **Rec. v.**

Adis ergo o hō deū de deo natū? sed tñ in hoc profundo habes qđ fide credas; nō habes quod discutias argumentis. Audis filiū de p̄re natū? sed ne sexū aliquē possis in diuinitate rimari: ipe fili⁹ z v̄bū dicit z lumē. Dicit etiā dei virtus z dei sapia: vt aduertat nō quasi p̄ lūmiamēta genita lūū corporatim creasse p̄re: sed p̄ ineffabile maiestatis secretū de virtute p̄dusse virtutē z lumē manasse de luce.

Bartolus ne v̄bū **sc. vi.** ipz nō substantiā dicit s; platiū loq̄ntis dei putares esse s̄monē dicit fili⁹: vt in eo illi⁹ qđ p̄r est z consonātiā esse diceret z affectū. Iterū qđ lumē dicit ne forte eū velut radiū solis aut splēdore lucerne alieno putares lucere fulgore: aut de ip̄o beatus euāgelista iohēs cui archanū dei z videre z reuelare cōcessum est dicens: Erat lumē v̄x. **Lex lumē** aut vt scias illū nō cuiuscūq; creaturalis deficiētisq; luminis esse fulgore: s; a dā luce dicitatē esse qđ lumē est. **sc. vi.**

Itm aut verū est lumen / vt non solū non

egeat illuminari: sed z illuminādi habeat p̄tates. Illumināti enim vt legit omnē hominē venientē in hunc mundū. **Aut ergo x̄ps vt dictum est:** qđ me videt / videt z patrem. **Qui me / inquit / videt / videt et patrē.** Quomō non z duo z vnū sunt / cum alter videatur in altero: z vnū vidisse sit vtriusq; cognitio. **Et reuera sicut videre filius videre est patrē ita intellecto patrē intelligit z fili⁹.** Nā qđ patrē credit z confitetur eternū: credat necesse est z filiū coeternum. **Lectio. viii.**

Sed tam videam⁹ qđ sit iste aspect⁹ in filio? quo parit̄ videri asseritur z pater. **Videt sine dubio i filiū patrē: qđ credit filium s̄m incogitabile deitatis naturā ineffabiliter natū esse de patre: nec posse hunc aliud esse qđ nat⁹ est: qđ est ille qđ genuit.** **Videt in x̄po patrem: qui opera x̄pi non extranee possibilitatis: sed p̄ne credit esse virtutis.** **Videt in filio patrē: qđ intēdit illum sub cōmunitone patni nois nō i: geniose art; industria s; simplicis p̄tate p̄cepti aquas i vna vertentem creaturaru mutare naturas: vbertate**

etiam bñdictiōis sue exesum panē fecūdis esurictūū moribus augmentantē. Multi plicādo nāq; eficas i ore mā dentūū / z panes refoimādo de micis fecit pene nō esse mirabile q; māna fluxit e celo.

Acto. 1. Ex homelia del gre gom. pape super euāgelio.

hō quidā pegre pñscēs.

Seruus q; gemiata tālētā retulit a dño lau datur: atq; ad eternā remunerationē pducit: cū ei voce dñica dicit. Euge serue bone z fidelis: quia supra pauca fuisti fidelis supra multa te constituā: intra in gaudiū dñi tui. Pauca qui ppe sunt bona oīa pñtis vite: quālibet multa videantur.

Sed tunc fidelis seruus supra multa cōstituit: quādo deuicta oī corruptionis molestia de cñis gaudijs i illa celesti sede gloriatur. Tunc ad dñi sui gaudiū pfecte intromittitur: quādo in illa eterna patria assumptus atq; angeloz cetibus admittus sic interius gaudet de munere: vt nō sit iam qd ex teri? doleat de corruptiōe.

Seruus autē **Lecc. 11.** qui operari de talen-

to noluit: ad dominum cum verbis excusatiōis redit dicens. Domine scio quia homo durus es: metis vbi nō seminasti: z congregas vbi non sparisti: et timens abscondi talentum tuum in terra. Ecce habes quod tuum est. **¶** Notandū q; inutilis seruus durum dominū vocat: cui tamen ad lucrum deseruire dissimulat: et timuisse se dicit in lucrum tantum expendere: qui hoc solum timere debuerat: ne hoc sine lucro ad dominum reportaret. **Lecc. 11.**

Sunt enim pleriq; intra sanctā ecclesiam quozū iste seruus imaginē tenet: qui melioris vite vitas aggredi metuunt: et tamen iacere in sui torporis ignauia non pertimescunt. Lunq; se peccatores confiterant sanctitatis vias arripere trepidant: z remanere in suis iniquitatibus nō formidant. **¶** Quozum bene pertrus adhuc in infirmitate positus spectem tenet: cū viso miraculo pisciuz dixit. Exi a me domine: quia homo peccator sum: immo si te peccatorem cōsideras: oportet vt a te dñm nō repellas. **Lecc. 11.**

Sed qui idcirco melio-
ris habitus vias ⁊ re-
ctioris vite apprehendere ar-
cem nolunt: quia infirmos se
esse conspiciunt quasi et pec-
catores se fatentur/et domi-
num repellunt: eumque quez
in se sanctificare debuerant
fugiant: ⁊ velut in perturba-
tione consiliū nō habent dū
moriuntur et vitam timent.

¶ Tūc et huic seruo pro-
tinus respondet. Serue ma-
le et piger: sciebas quia me
tibi nō semino et cōgrego
vbi non spargo: oportuit er-
go te dare pecuniam meam
nummulariis: et ego veniēs
recepissem utique quod meū
est cum usura. **Lectio. v.**

¶ Et verbis suis seruo cō-
stringitur cuius dñs di-
cit: meto vbi nō semino: ⁊ cō-
grego vbi non sparsi. Ac si
aperte dicat. Si iuxta tuas
sententiam et illud exquiro
quod ad eroganduz non de-
di: quātomagis a te exquiro
quod ad erogandum dedi.
Pecuniam vero nummula-
riis dare ē eis scientiaz p̄di-
cationis impēdere: ⁊ q̄ hanc
valeāt et dictis et factis ex-
ercere. Sed sicut nostruz pe-
riculum aspiciat si domini-
cam pecuniam teneam: ita

vestrum fratres charissimi
solicite pensate: quia cū vsu-
ra a vobis exigitur. qđ audi-
stis. In usura quippe pecu-
nia etiā non data recipitur.
Cum enim hoc redditur qđ
acceptum fuerat: etiā illud
superimpenditur quod ac-
ceptum non est. **Lectio. vi.**

¶ Pensate ergo fratres
charissimi quia de ac-
cepta hac verbi pecuniavsu-
ras soluetis: et curate vt ex
eo quod audistis etiam alia
studeatis intelligere q̄ non-
dud audistis: quatenus alia
ex alijs colligentes etiam il-
la discatis ex vobismetipsis
agere que necdum ex predi-
catorū ore didicistis. Pigrū
vero seruum qua sententia
feriat audiam. Tollite ab
eo talentū ⁊ date ei q̄ habet
decem talenta. **Lectio. vii.**

¶ Opportunū valde vide-
batur cuius a malo suo
vñū talentū tollit: et potius
qui duo q̄ qui quicq; accepe-
rat daretur. Illi enī dari de-
buit: qui min⁹ q̄ qui plus ha-
bit. Sed sicut superius di-
ximus per quinq; talēta qñ
q̄ videlicet sensus id est ex-
teriorum scientia designat: ⁊ opa-
tio exprimitur. Plus ergo
¶

habuit qui duo q̄ qui quinq̄
talenta perceperat: quia q̄
per talenta quinq̄ extertorū
admissiones meruit: ab
intellectu interiorū adhuc
vacuus fuit. **Lectio octava**

U Num ergo talentū quod
intellectum significa
re diximus illi dari debuit:
q̄ bñ exteriora q̄ acceperat
ministravit. Quod quotidie
in sancta ecclesia cernimus:
q̄ plerūq̄ dñi bene ministrat
exteriora q̄ accipit: p̄ aditū
ctam gr̄am ad intellectum
quoq̄ mysticū perducit: vt
etiā de interna intelligentia
polleant: q̄ exteriora fidelit̄
ministrant. Generalis eti
am mox sentētia subdit qua
dicit. Omni habenti dabit̄
et abundabit: ei autē q̄ nō ha
bet: et quod habet auferet ab
eo. Habēti namq̄ dabitur et
abundabit: q̄ quisq̄ chari
tate habet etiā dona alia p̄
cipit: q̄ quisq̄ charitate non ha
bet etiāz dona q̄ p̄cepisse vi
debat admittit. **Itē de cō
fessionib⁹. It. j. hōme. bñ gre
gorij pape sup euāg.** Si q̄s
venit ad me et non odit pa
trem suū et matrem.

Si cōsiderem⁹ fratres
charissimi q̄ et quāta
sint q̄ nobis p̄mittunt in ce

lis: vilescūt aīo oīa q̄ habē
tur in terris. Terrēna namq̄
substantia supne felicitati cō
parata: p̄dus est non substi
diuz. Talis vita eterne vite
cōparata: mors est potius: dī
cenda q̄ vita. Ip̄e em̄ quoti
dianus defectus corruptio
nis: qd̄ est aliud q̄ quedā p̄
lixitas mortis. **Que autē
ctus capere sufficit illa sup
ne ciuitatis quanta sint gau
dia: angelorū choris infesse
cū beatissimis spiritib⁹ gl̄ie
p̄ditoris assistere: p̄sentē def
vultū cernere: icrcū scriptū
lumē videre: nullo mortis me
tu affici: icorruptionis p̄pe
tue munere letari. **Lectio. ij****

Sed ad hec audita ian
descat anim⁹: itaq̄ illic
cupit assistere: vbi se sperat
sine fine gaudere. Sz ad ma
gna premia pueniri nō p̄t:
nisi p̄ magnos labores. An
de et paul⁹ egregi⁹ predica
tor dicit. Nō coronabit̄: nisi
q̄ legitime certauerit. **De
lectat igit̄ mētē magnitudo
p̄miorū: sz nō deterreat cer
tamē la boz. An̄ ad seuentē
tib⁹ vitas dicit. Si q̄s venit
ad me et nō odit p̄m suū et
matrē et vxorē et filios et fra
tres et sorores: adhuc autē et**

aia sua: nō potest meus esse discipulus. **Lectio. iiii.**

Sed pccictari libz quōd parates z carnalif p: pinquos precipimur odisse: q̄ iubemur z inimicos diligere. Et certe de vroz reveritas dicit. Ad de^o cōiūxit: hō nō separet. Et paul^o ait. Viri diligite vroz vras: sicut et xp̄us ecc̄iam. Ecce discipulus vroz diligēdā p̄dicat: cū magr̄ dicat: q̄ vroz nō odit nō pōt me^o esse discipulus. Nunqd̄ aliud iudex nūciat: aliud p̄co clamat: An simul z odisse possum? z diligere? **S**z si vim p̄cepti p̄p̄dīm: vtrūq; p̄ discretione agere valem? vt eos qui nobis carnis cognatiōe cōiūcti sunt et q̄s primos nominim^o diligam^o: z q̄s i via dei aduersarios patimur/ odiēdo et fugiēdo nesciamus. Quasi em̄ p̄ odiz diligif: q̄ carnalif sapiēs dum praua nobis igerit nō audif. **lc. iiii.**

Ut autē dñs demonstraret hoc erga primos odii non de inaffectiōe pcedere: sed de charitate: addidit p̄tin^o dicēs. Adhuc autē z aiaz suā. Odisse itaq; p̄cipimur primos: odisse z aiaz nr̄am. Cōstat ḡ qz amando

debet odisse primū: q̄ sic eū odit sicut semetipm̄. **U**t cū eteniz aiam nr̄am bñ odim^o eū eius carnalib^o desiderijs nō acq̄scim^o: cū ei^o appetitū frangim^o: cū ei^o voluptatib^o reluctamur. Que ḡ consētempta ad meli^o ducif: quasi p̄ odii amat. Sic sic inimiciz exhibē primis nr̄is odif discretione debem^o: vt i eis z diligamus qd̄ sunt: z odio habeam^o qd̄ in dei nobis itinere obfistunt. **Lectio quinta.**

Quēte dūz paul^o hīerolymā p̄geret p̄phetā agab^o z onā illi^o p̄phēdit: suisq; pedib^o alligauit dicēs. Vir cur^o hec zona est: sic alligabunt in hierl^o. Sed is q̄ aiam suā p̄fecte oderat dicebat. Ego nō solū alligari s; z mori in hierl^o parat^o sum pro noīe dñi iesu: nec facio aiam meā preciosiōre q̄ me. Ecce quō aiam suā amādo oderat immo odiēs amabat: quaz cupiebat pro noīe iesu morti tradere: vt hāc ad vitā de pcti morte suscitaret. Ab hac ergo discretiōe odif nō strit^o traham^o formā ad odif primi. Amē qui libet i hoc mūdo aduersari: sed in via dei p̄tratus non amē etiaz propinquus. **Lectio sexta.**

E. iiii.

Quibus em la eterna pccu
 pccat in ea qua aggre
 dit causa dei extra prem: ex
 tra mrez: extra vxore: extra
 filios: extra cognatos: extra
 semetipz fieri debet: vt eor
 ri^o cognoscat deū: q̄ in eius
 causa neminē recognoscat.
 Adultū nāq̄ est q̄ carnales
 affect^o intentionē mē^o diuer
 berāt et usq̄ acie obscurāt:
 quos tñ nequaq̄ noxios pa
 timur: si eos premēdo tenea
 mus. Amādi ergo sunt pro
 ximi: ipēdēda charitas oi
 bus: et ppinqs r extraneis:
 nec tñ p eadem charitate a
 dei amore flectendū. *lc. vii.*

Sim^o aut qz cū de tra
 philistinū archa dñi
 ad terrā israelitarū rediret
 plastro supimposita est: et
 vacce plastro subiecte sūt:
 que fete fuisse memorant: q̄
 rū filios clausērāt domi. Et
 scriptū est. Ibāt aut vacce i
 directū priā que ducit beth
 samis. Ano itinere gradie
 bant: p̄gētes r mugētes: r
 nō declinābāt neq̄ ad dexte
 rā neq̄ ad sinistrā. Quid igit
 tur vacce nisi fideles quos
 qz in ecclia designant: Qui
 dum sacri eloquiū precepta
 considerāt: quasi supimposi
 tam dñi archā portant. De

quibus hoc est etia: notādū
 q̄ fuisse fete memorant: q̄
 sunt pleriqz q̄ in via dei intri
 secus positi foris affectibus
 carnalib^o ligant: s; nō decli
 nāt a recto itinere: qz archā
 dei portant in mente. *lc. vii.*

Ecce enī vacce bethsa
 mis p̄gunt. Bethsa
 mis q̄ppe dicit dom^o solis.
 Et p̄pheta ait. Vobis autē q̄
 timet^o deū oriet sol iustitie.
 Si igit ad eterni solis habi
 tationē tendim^o: dignū pro
 fecto ē vt de dei itinere pro
 carnalib^o affectib^o nō decli
 nem^o. Tota enī virtute p̄fati
 dū est q̄ vacce dei plastro
 supposita pergūt et gemūt
 Dant ab intus mugit^o et
 tñ de itinere non deflectunt
 gressus. Sic nimir p̄dicato
 res dei sic fideles quoz esse
 intra scām eccliam debēt:
 vt et cōpatiātur primis per
 charitatē: r tñ de via dei nō
 extorbitēt p̄ passionē. *In
 iij. noc. d̄ p̄fionibus. Lec.
 fcti euāgē: fm mar. Ep. xix.*

In il. tpe: Dixit symon
 petrus ad iesuz. Ecce
 nos reliquim^o oia: et secuti
 sum^o te. Quid ergo erit no
 bis: Et res. *Ex cōmentariis
 b̄ti hieronymi p̄bri: de ea. f.*
Grandis fiducia. Petr^o pl-

scator erat diues nō fuerat:
 cibos manu ⁊ arte q̄rebat: ⁊
 tñ loquit̄ cōfident̄ reliquimus
 oīa. Et q̄ nō sufficit tñ reli-
 quere: iūgit q̄ perfectū ē:
 et secutus sum⁹ te. ¶ **Fecim⁹**
 q̄d iussisti: quid igitur nobis
 dabis premi⁹. Iesus autem
 dixit illis. Amē dico vobis:
 q̄ vos qui secuti estis me: in
 regeneratione cuz sederit fi-
 lius hominis i sede maiesta-
 tis sue sedebit⁹: ⁊ vos sup se-
 des duodecim iudicātes duo-
 decim tribus israel. **Rec. p.**

Non dixit q̄ reliquistis
 omnia hoc enim et so-
 crates fecit philosophus et
 multialij diuitias p̄tempse-
 rūt: sed q̄ secuti estis me: q̄d
 proprie ap̄loruz est atq̄ cre-
 dentū. ¶ In regeneratiōe
 cū sederit fili⁹ hominis i sede
 maiestatis sue qñ ex mortu-
 is de corruptiōe resurgent
 incorrupti sedebitis ⁊ vos in
 solijs iudicantiū: condēnan-
 tes duodecim trib⁹ israel: q̄
 vobis credētib⁹ illi crede-
 re noluerunt. **Lectio. xi.**

Et oīs q̄ reliquerit do-
 mum vel fratres aut soro-
 res aut p̄rem aut m̄ez aut
 vxores aut filios aut agros
 propter nomen meum: cen-
 tūplū accipiet: et vitā eter-

nam possidebit. Multi autē
 erunt primi nouissimi: et no-
 uissimi primi. Locus iste cū
 illa sententia cōgruit in qua
 saluator loquit̄: non veni pa-
 cē mittere: sed gladiū. Veni
 enim separare hominē a pa-
 tre suo ⁊ et matrem a filia et
 nurū a focu: et inimici hoīs
 domestici eius. Qui ergo p̄
 p̄ter fidem christi et predica-
 tiōē euangelij omnes affec-
 ctus cōtēpserint atq̄ diuiti-
 as et seculi voluptates: istū
 centuplum recipient: et vitā
 eternaz possidebūt. **Rec. xij.**

Et occasione hui⁹ sen-
 tentie quidā introdu-
 cunt mille annos post resur-
 rectionē: dicētes tūc nobis
 cētuplum omnīū rerū quas
 dimisimus et vitaz eternam
 esse reddendā: nō intelligē-
 tes q̄ si i ceteris digna sit re-
 promissio in vxoribus appa-
 reat turpido: vt qui vnā pro-
 dño dimiserit cētū recipiat
 in futuro. Sen⁹ igitur iste ē
 Qui carnalia p̄ saluatore di-
 miserit sp̄ialia recipiet: q̄
 cōpatione: et merito sui ita
 erūt: quasi puo numero cēte-
 nari⁹ numer⁹ ⁊ paref. Unde
 dicit et apostol⁹ q̄ vnā m̄i
 domū et vni⁹ puicte paruos
 agros dimiserat: quasi nihil

habentes et oia possidentes.

Euā. Ecce nos reliquimus oia.

Require vts i cōi aploium.

Prē i. iij. noc. v. p̄fessōibz.

Lecl. euāgē. f3 mar. Lij. r.

In illo tpe d. l. d. f. Facilius est camelū p forā a acus transire q̄ diuitē intrare in regnum dei. Et reliqua. **Ex cōmentario beati iohānis ep̄i in euāg. fm mat theum de eadem lectione.**

Hoc videamus quōd qui reliquerit omnia centuplum i hoc seculo recipere potest. Hec autē difficultas p̄tigit: q̄ i hoc seculo recepturos dicit alē euāgelista. Alioquin? i illo seculo difficile nō ē. **U**t gosēcūdū sanā doctrinā ita nos conuenit intelligere q̄d dicit centuplū recipiet: non vt ip̄az rē quā dimittit cētuplū recipiat. Hec ei possibile est vt qui patrē et matrem relinqt centū patres et matres recipiat. Sed ita. Tantā gratiā: tantā gloriā: tantā beatitudinē cōsequet: vt cētuplus valeat illi q̄ res fuit quam dimisit. **Lectio. r.**

Ecce qui relinqt patrē et elegit sibi patrē desū: nōne ei plus centuplū cōstabit q̄ p̄ carnalis: vt illi obsequat diebus ac noctibus

illi? faciat voluntatē: illi? hereditatē expectet: q̄ postq̄ substantiā tradiderit filiis suis nūq̄ moritur nec relinqt orphanos filios suos? Sed et filij tanq̄ p̄fecti viri possiderēt diuitias eius: et p̄al semper illos sic tutatur sic protegit: quā si semp̄ infantes.

Qui matres relinqt vt dē ligat matres ecclesiā: nonne plus est ei cētuplū q̄ mater carnalis? Illa enīz carnem eius peperit corporalē: hec autē animā eius regenerauit eternam. **Lectio. r.**

Qualis caro? tal' et mater carnalis. Cū enim mortua fuerit caro perit generatio carnis: et soluit generationis effectus. **U**t illo ei nec ille illi filius: nec illa illi mater. Quia aīa nec generat nec generat' et nulluz cognoscit patrē nisi eum de cui? voluntate creata est: nullā cognoscit matrem nisi ecclesiā q̄ illam generauit in fide: que dedit ei mandata diuina ex duobus testamentis quasi escam salutarē dulcissimā lactis: ex duabus mammillis: que illi de aqua et spiritu tenuit tunicam immortalem: que eaz ad perfectiōis sanctitatis adduxit: vt digna

fieret patris sui substantiam possidere.

Lectio. xij.

Qui reliquerit fratres ut habeat christum fratrem: nonne melius est ei quam ceterum fratres? Qui fratribus suis non invidet: qui super hereditatem non certat: qui propter lucrum non rupit fraternitatis affectum: qui non solus omnia sua sed etiam seipsum dare paratus est: qui cum omnia dederit nihil ei minuitur. Nam humana substantia semper pauper est: et quantumvis homo habuerit nihil se putat habere. Illa autem substantia sola vera est: quam omnium desiderium satiat: et adhuc superabundat. Qui reliquerit sorores: statim eum suscipiunt gratie dei quasi charissime sorores. Non enim vlla soror sic dulciter fratrem suum complectitur: quomodo gratia dei complectitur animam sanctam. Nam quotiens gratie dei in sensibus nostris herent: delectant nos: et quotiens animas nostras complectuntur osculari videntur. *Sequentia sancti euangelij: secundum marcum. Cap. x.*

In illo tempore dixit iesus discipulis suis. Facilius est camelum per foramen acus transire: quam diuitem intrare in regnum dei. Qui

magis amtrabant: dicentes ad semetipsos. Et quis potest saluus fieri? Et intuens illos iesus ait. Apud homines hoc impossibile est: sed non apud deum. Quia enimabilia sunt apud deum. Et cepit petrus dicere ei. Ecce nos dimisimus omnia: et secutus sum te. Respondens iesus ait. Amen dico vobis: nemo est qui reliquerit domum/ aut fratres: aut sorores/ aut patrem: aut matrem/ aut filios: aut agros/ propter me et propter euangelium: qui non accipiat centesimam nunc in tempore hoc/ domos: et fratres/ aut sorores: et matres/ et filios: et agros/ cum persecutionibus: et in seculo futuro vitam eternam. Multi autem erunt primi nouissimi: et nouissimi primi. Amen.

Item in. iij. noc. de confessoribus. Lectio sancti euangelij: secundum lucam. Cap. xix.

In illo tempore d. i. d. f. parabolam hanc. Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum: et reuertitur. Et reliqua. *Ex commentario v. e. be. ps. bytteri: de eadem lectione*

Homo nobilis ille est cui cecus supra clamabat fili dauid miserere mei: et uenit in hierosolimam concine:

bāt ofanna filio dauid: bene
 dicit? qui venit in nomine dñi
 rex israel. Longinqua regio
 ecclesia ē ex gentib? ⁊ de qua
 eidē hōi nobilit q loquitur: ego
 aut constitutus sum rex ab eo
 dicta a patre. Postula a me
 et dabo tibi gentes hereditate
 tuā: et possessionē tuā ⁊ terminos
 terre. **¶** Que uide
 licet hereditas ac possessio
 bifaria ratione regio longi-
 quavocatur: vel quia a finitibus
 fre clamat ad dñm: vel
 quia longe ē a pctōib? sal?
 Et cū deus ubiq? sit p̄sens?
 lōge tñ ab eozū sensu q ydo:
 la colūt de? ver? a best. Sed
 q erant longe? facti sunt p-
 pe i sanguine xp̄i. **LECTIO. 1.**
¶ Decatis aut decē ser-
 uis suis: dedit illis de-
 ces minas. Denari? numer?
 ad legeꝝ ptinet: propter de-
 calogū. Vocat itaq? p̄ fami-
 lias decē seruos? q̄a elegit
 discipulos per litterā legis
 ibutos. Dat ill? decē minas?
 qui legis dicta spiritaliter i-
 telligēda reuelat. Post pas-
 sionē ⁊ p̄pe resurrectionēq?
 suā aperuit illis sensū? vt in-
 telligerēt scripturas. **¶** Mina
 nāq? quā greci mina vocant:
 centū dragmis appēdit. Et
 ois scripture sermo q̄a uite
 celestis p̄fectionē suggerit?
 quasi numeri cētenarij pon-
 dere fulgescit. **¶** Et ait illis
 Negociami dñi venio. Ver-
 ba inqt legis ac prophetaz
 mystica it̄p̄tatione discuf-
 sa pplis asserit? atq? ab eis
 fidei confessionē mortiq? pro-
 bitateꝝ recipite: iuxta quod
 psalmista suis auditoribus
 p̄cipit dicens. Sumite psal-
 mū et date tympanū: hoc ē
 laudeꝝ p̄dicatiōis in cordis
 intētiōe p̄cipite: ⁊ deuotio-
 nē operis in carnis castiga-
 tiōe reddite. Tympanū qd
 pe est: pellis in ligno extēta
 pellis v̄o in ligno extenta?
 caro est n̄ra ad exemplū do-
 minice passidiōis afflicta. **¶. 1.**
¶ Quis auteꝝ eius ode-
 rant illum? et miserūt
 legationem post illū dicen-
 tes. Nolumus hunc regna-
 re super nos. **¶** Lites impios
 iudeos dicit: de quibus ali-
 bi protestatur. Nunc autem
 et viderunt et oderunt? me
 et patrem meum. Qui non
 solum p̄ntē vsq? ad mortem
 crucis oderūt: sed etiā post
 resurrectionē eius imiserūt
 persecutionē a postolis: et
 predicationē regni celestis
 spreuerūt. Et factū ē: vt re-
 daret accepto regno. **¶** Iste re-

ditus significat tēpus quando i manifestissima z emine-
ntissima claritate venturus
est q̄ eis humilis apparuit:
cum diceret regnū meū nō
est de hoc mundo. *Luc. xii.*

Et iussit vocari suos
quibus dedit pecuniam: vt sciret q̄tum quisq̄
negociatus esset. Et sciret
inquit/non quo eum aliquid
lateat cui verissime dictum
est/ dñe tu oīa scis: sed scire
dicat/ scire oēs facere. Tūc
enī hominū opera z cogita-
tiones palā omnibus osten-
duntur. Quomodo in deute-
ronomio/ tentat (inquit) vos
dñs deus vester: vt sciat si
diligatis eum? hoc est scire
faciat. Nemo sane arbitret
eos solummodo quib⁹ gra-
tia predicandi data est/ non
autē et eos quibus predica-
tū est ad iudiciū tūc esse vo-
candos? ipsi sunt enī pecu-
niā quā boni serui acquisie-
re mercando: quinetiam et
eos quoq̄ quib⁹ nunq̄ pre-
dicatum est/ ibidem adesse
dammandos. Tu autem.

*Sequentia sancti euāge-
lij: fm lucā. Capitulo. xix.*

In illo tēpore: Dixit
Iesus discipulis suis
parabolā hanc. Homo qui-

ā nobilis abiit in regione
longinquā accipere sibi re-
gnum: et reuertit. Vocatis
autē decem seruis suis dedit
illis decem mnas: et ait ad
illos. Negociamini dum ve-
ro. Quies autem eius ode-
rant illum: et miserūt lega-
tionem post illum dicētes.
Nolumus hunc regnare su-
per nos. Et factum est vt re-
diret accepto regno iussit
vocari seruos quibus dedit
pecuniam: vt sciret q̄tum
quisq̄ negociatus esset. Ve-
nit autem primus dicens.
Dñe: mna tua decē mnas
acquisiuit. Et ait illi. Eu-
ge serue bone quia in modū
fidelis fuisti: eris potesta-
tem habens super decē ci-
uitates. Et alter venit di-
cens. Domine: mna tua fe-
cit quinque mnas. Et hūc ait
Et tu esto super quinque ciui-
tates. Et alter venit dicēs.
Domine: ecce mna tua quā
habui repositam in sudario
Timui enim te quia homo
austerus es: tollis quod nō
posuisti/ z metis qd nō semi-
nasti. Dicit ei. De ore tuo te
iudico hūc neq̄. Sciebas qd
ego hō austerus sum: tollēs
qd nō posui/ z metēs qd nō
seminasti. Et quare nō dedi-

si pecuniā meā ad mētas/et
ego venēs cū vsur/ytioq; ex-
egissem illud: Et astātib; di-
xit. Auferre ab illo mnam z
date illi q̄ decē mnas habz.
Et dixerūt ei. Dñe: hz decē
mnas. Dico autē vobis: qz oī
habētī dabitur z abūdabit.
Ab eo autē q̄ nō habet: z qd̄
habet auferet ab eo. Amē.

**Oratio in. vij. noc. de. p. Rec.
scti euāg. matth. Ca. xv**

In illo tpe; d. i. e. d. s. pa-
rabolā hāc. Hō quidā
peregre pficiscēs vocauit ser-
uos suos: z tradidit illis bo-
na sua. Et reliq; **homel. bti
grego. pape. de eadē lectio.**

Lectio scti euangelij ftes
hūi sollicitē nos cōsiderare
admonet: ne nos q̄ plus ce-
teris aliqd̄ in hoc mūdo re-
cepisse cernimur: ab aucto-
re mūdi graui; inde iudice-
mur. Cū em̄ augētur dona: rōnes etiā crescunt donoꝝ.

Lato ergo esse humilior
atq; ad seruiēdū promptior
quisq; debz ex munere; q̄to
se obligatorē esse conspicit
in reddenda ratione. Ecce
homo q̄ peregre pficiscitur
seruos suos vocat: eisq; ad
negocium talenta paratur:
post multū vero tps ratio-
nē positurus reuertit; bene

operātes seruos pro appo-
tato lucro remunerat: seruū
vero a bono ope torpentem
damnat.

Quis est itaq; iste hō q̄
peregre pficiscit; nisi
redemptor n̄r; q̄ in ea carne
quā assumpserat abijt in ces-
lū: Carnis ei loc; ppri; ter-
ra est: q̄ quasi ad peregrina-
ducit; dū p redemptorē no-
strū in celo collocat. S; hō
iste q̄ peregre pficiscit; suis
suis bona sua tradidit: qz fcs
delib; suis spūalia dona cō-
cessit. Et vni quidē quinq; ta-
lētā: ali; vero duo: ali; nō cō-
milit vnū. **Q**uinq; etenim
sunt corpis sensus: videlicet
visus/audit; /gustus/odora-
tus: z tactus. Quinq; igitur
talētis donū quinq; sensuū:
id est exteriorū sciētia desi-
gnat; duob; nō intellectus
z opatio exprimit; vnus au-
tē talēti noie itellect; tantū-
modo designat. **Lectio. vij.**

Sed is q̄ quinq; talēta
accepit alta qnq; lu-
cratus est: q̄a sunt nōnulli q̄
et si eterna ac mystica pene-
trare nesciunt; pro intentio-
ne tamen superne patrie do-
cēt recta quos possunt. De
ipsis exterioribus q̄ accepe-
runt duplum talentum por-

tant: qz dum se a carnis pe-
culantia/ a terrenaz rerum
ambitu/ atqz a visibiliu vo-
luptate custodiunt: ab his
etiā alios admonendo cōpe-
scūt. Et sunt nōnulli q̄ qua-
si duob⁹ talētis ditati itelle-
ctū atqz operationē p̄cipiūt
subtilia de iternis itelligūt/
mira de exteriorib⁹ opant:
cūqz ⁊ intelligendo ⁊ opan-
do alijs predicant: quasi du-
plicatū de negotio lucrum
portant.

Lectio. xij.

Bene autē alia q̄nqz vel
se referunt: qz dum ytriqz se-
xui p̄dicatio impendit: qua-
si accepta talenta geminā-
tur. S; is q̄ vnū talentū ac-
cepit abiens fodit in terrā:
et abscondit pecuniā dñi sui.
Talentū in terra abscondere
est acceptū igenū terrenis
acub⁹ implicare: lucrū spiri-
tale non querere: cor a ter-
renis cogitatioib⁹ nunq̄ le-
uare. Sūt nāqz nōnulli qui
donū itelligēte p̄ceperūt:
s; tñ sola q̄ carnis sunt sapi-
unt. De qb⁹ p̄ pphetā dicit.
Sapientes sunt vt faciāt ma-
la: bene autē facere nesciunt
Sed dñs q̄ talenta contulit
rationē positur⁹ redit⁹ quia
is qui nūc perse spiritualia

dona tribuit districte itelle-
cio merita exquirat: qd̄ q̄s
accepit considerat/ ⁊ quod
lucrū de acceptis reponet
p̄fat. **Sequētia sc̄i euā.
Im martheū. Capitulo. xxv.**

In illo tpe d. i. d. f. pa-
bolā hāc. Itō qdā pe-
regre p̄ficiscēs vocauit ser-
uos suos: ⁊ tradidit illis bo-
na sua. Et vni dedit q̄nqz ta-
lētā: alij autem duo: alij vō
vnū/ vnicuiqz s̄m p̄pziā v̄ta-
tē: et p̄fect⁹ est statim. Abiit
autē q̄ quinqz talēta accepe-
rat: ⁊ opatus est in eis ⁊ lu-
cratus est alia quinqz. Simi-
liter q̄ duo acceperat: lucra-
tus est alia duo. Qui autē
vnū acceperat abiēs fodit
in terra: ⁊ abscondit pecuniā
domini sui. Post multū vō
tēporis venit dñs seruoꝝ il-
loꝝ: ⁊ posuit rationem cum
eis. Et accedens qui quinqz
talenta accepit obtulit alia
quinqz dicēs. Domine: q̄nqz
talenta tradidisti mihi: ecce
alia quinqz suplucrat⁹ sum.
Ait illi dñs ei⁹. Euge serue
bone ⁊ fidelis: qz sup pauca
fuisi fidelis/ supra multa te
cōstitui. Intra in gaudium
dñi tui. Accessit autem et q̄
duo talēta acceperat: ⁊ ait.
Dñe: duo talenta mihi tra-

didisti: ecce alia duo lucra:
tus sum. At illi dñs eius.
Euge serue bone et fidelis:
quia super pauca fuisti fide-
lis / supra multa te cōstitua.
Intra i gaudiū: domini tui.

Amen. **C** Item in .iij. noct:
no de cōfessorib⁹. **Rec. san:**
cti euāgē: fm lucā. Cap. xj.

In illo tpe: dī. se. dī. su.
Nemo lucernā accen-
dit ⁊ i abscondito ponit neq;
sub modio / sed supra cande-
labrū: vt qui ingrediuntur lu-
men videāt. Et reliqua. **Ex**
cōmentario venerabilis be.
presbiteri: de eadē lectione

De seipso dominus hec lo-
quitur: ostēdens ⁊ si supra-
dixerit nullum generationi
neq; nisi signū. Ione vādum:
nequaq; tñ lucis sue clarita-
tē fidelibus occultandam.
Ipse quippe lucernā accen-
dit: qui testā humane natu-
re flāma sue diuinitatē imple-
uit. **Quā** pfecto lucernā
nec credētib⁹ abscondere
nec modio supponere hoc ē
sub mēsurā legis includere
vel intra vnus iudee gētis
terminos voluit cohibere:
sed supra candelabrū inq̄t:
vt qui ingrediuntur lumen vi-
deant. **LECTIO. x.**

Candelabrū ecclīa dī:

cit: cui lucernam supposit
quia nostris in frontibus fi-
dē sue incarnatiōis affixit:
vt q̄ ecclīa fideliter ingre-
di voluerint / lumen verita-
tis palā queāt itueri. **Qua**
sentētia iudeoz quoq; pce-
res cōdēnat: q̄ signa querē-
tes exteri⁹ aptā lucis ianuā
noluerūt intrare credēdo.

Deniq; p̄cipit: ne opa tā-
tūmodo sed vt cogitatiōes
et etiā ipsas cordis intētiō-
nes mūdare ⁊ castigare me-
minerit. Nā seq̄t. **L**ucerna
corporis tui est oculus tu⁹.
Corp⁹ q̄ppe dicit opa q̄ pa-
lā cūctis apparēt: oculū ve-
ro ipsam mētis intētiōnē q̄
operat: ⁊ de cui⁹ merito ea;
dē opa lucis an tenebrarū
sint opa discernūt: sicut ipse
psequenter exposuit dicēs.
Si ocul⁹ tu⁹ fuerit simplex
totū corp⁹ tuū lucidū erit:
si autē neq; fuerit / etiā corp⁹
tuū tenebrosū erit. **lc. xj.**

Si tētiōne q̄ potes age-
re bona studueris / lucis p-
fecto sunt opa q̄ facis: etiā
si corā hoibus iperfectiōis
aliquid habere videant: q̄m
diligentibus desi omnia co-
operātur in bonum: his qui
fm propositum vocati sunt

facti. Si autem perversa est intentio quae praecedit/ praeiudicium est omne opus quod sequitur. Quis rectum esse videatur. Vide ergo ne lumen quod in te est tenebrae sint: hoc est ne ipsa cordis intentio quae lumen est anime vitiorum caligine fuscetur/ sedula discretionem prosequatur/ iuxta quae alibi praecipitur. Omni custodia serva cor tuum/ quoniam ex ipso vita procedit. Si ergo corpus tuum lucidum fuerit non habens aliquam partem tenebrarum erit lucidum totum/ et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Tu autem. *Lectio. xij.*

Totum corpus nostrum/ omnia opera nostra dicitur/ quia et apostolus membra nostra nuncupat quaedam opera quae improbat/ et mortificanda praecipit dicens. Mortificate ergo membra vestra quae sunt super terram/ fornicationem/ immunditiam/ libidinem/ et cetera talia. Si igitur ipse bonum bona intentione patraueris non habens in tua conscientia aliquam partem tenebrae cogitationis/ etiam si contingerit aliquem proximorum tua bona actio nocere/ verbi gratia aut de pecunia quam a

te indulgens et petens accepit/ rat facere vel partem aliquam malam/ aut de verbo exhortationis quo errantem corrigere volebas forte preciosius errare/ tu tamen pro tuo simplici et lucido corde hic et in futuro lucis gratia donaberis. Haec contra hypocritarum phariseorum subdolem signa querentium specialiter dicta/ nos iuxta sensum moralium generaliter instituunt.

C *Sequentia sancti evangelii secundum lucam. Cap. xi.*

In illo tempore/ dixit Iesus discipulis suis. Nemo lucernam accendit et in abscondito ponit/ neque sub modio sed supra candelabrum/ ut qui ingrediuntur lumen videant. Lucerna corporis tui/ est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex/ totum corpus tuum lucidum erit. Si autem nequam fuerit/ etiam corpus tuum tenebrosus erit. Vide ergo/ ne lumen quod in te est tenebrae sint. Si ergo corpus tuum lucidum fuerit non habens aliquam partem tenebrarum/ erit lucidum totum. Et sicut lucerna fulgoris illuminabit te. Amen.

C *Item I. iij. noc. de pfe. Le. scilicet euang. secundum lucam. Cap. xij.*

H. s.

In illo tpe: Dixit ies⁹ discipulis suis. Sint lūbi v^{ri} precincti: et lucerne ardētes. Et reliq̄. **Homelia b i greg. pape: de eadē sc.** Sacti euāgelij fratres charissimi ap^{ra} est nobis lectio recitata: sed ne aliq̄bus ip^{sa} eius planicies alta fortal se videatur eā sub breuitate trāscurrimus: quaten⁹ eius expositio ita nesciētib⁹ fiat cognita: vt tamen sciētibus non sit onerosa. **Q**uia v^{ri} luxuria in lumbis sit feminis in vmbilico: testatur dñs q̄ de diabolo ad beatū iob loquitur dicēs. Virtus eius in lumbis eius: et fortitudo illius in vmbilico ventris eius. **Luceo. r.** **P**rincipali igit serū laborū noie luxuria designat: cuz dñs dicit sint lumbi vestri p̄cincti. Lumbos enī precingimus: cum carnis luxuriā p̄ cōtinentiā coartamus. Sed quia min⁹ est mala non agere nisi etiā quisq̄ studeat bonis operibus insudare: protinus aditur: et lucerne ardētes in manibus vestris. **L**ucernas qui ppe ardētes in manibus tenemus: cū per bona opera proximis nostris lucis exēpla mōstram⁹. De q̄bus profecto operib⁹ dñs ait. Luceat lux vestra corā hoībus: vt videant opa vestra bona: et glouificēt p̄rem vestrū qui in celis est. **Luceo. xi.** **N**on sunt autē q̄ iubent et lūbos refrigere: et lucernas tenere: vt et mundicia sit castitatis in corpore: et lumen veritatis in operatione. Redemptori etem⁹ nostro vnū sine altero place re nequaq̄ potest: si aut is qui bona agit adhuc luxurie inquinamenta non deserit: aut is qui castitate preminet: necdū se p̄ bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere: nec bonū opus est aliqd sine castitate. Sed si vtrūq̄ agit restat vt quisquis ille esse ad supernā patriam tendat: et nequaq̄ se a vitis p̄ mundi hulus honestate cōtineat. **Q**ui et si quedam bona aliquando pro honestate inchoat: in eius tamē intentione nō debet permanere: nec per bona opa presentis mundi gloriam querere: sed totā spem in redēptoris sui aduentū constituat. Unde et protinus subditur. **Et vos**

similes hominibus expectā
tibus dñm suum: quādo re-
uertatur a nuptijs. *Rec. xij*

Ad nuptias quippe do-
minus abiit: quia resur-
gens a mortuis et ascendens
in celum: supernam sibi angelo-
rum multitudinem novus ho-
mo copulavit. Qui tunc re-
vertitur: cum nobis tam per
iudicium manifestat. Hi autem
de servis expectantibus sub-
ditur. Et cum venerit et pul-
saverit: confestim aperiant
ei. Venit quippe dominus cum ad
iudicium properat: pulsare ve-
ro: cuius tam per egritudinis
molestias mortem vicinam desi-
gnat. Cui confestim aperi-
mus: si hunc cum amore sus-
cepimus. Aperire enim iu-
dici pulsanti non vult quod exire
de corpore trepidat: et vide-
re eum quem contempsisse se
meminit iudicem formidat.
Qui autem de sua spe et opera-
tione securus est: pulsanti con-
festim aperit: quia letus iu-
dicem suscipiet: et cum tempus pro-
pinque mortis agnouerit:
de gloria retributionis hila-
rescit. Unde et pertinens subdit.
Hi sunt sui illi: quos cum vene-
rit dominus inuenerit vigilantes.

*Sequentia sancti euangelij:
propter Lucam. Capitulum. xij.*

In illo tempore: Dixit
Iesus discipulis suis.
Sunt lumbi vestri precincti
et lucerne ardentes. Et vos
similes hominibus expectan-
tibus dominum suum quan-
do reuertatur a nuptijs: ut
cum venerit et pulsauerit con-
festim aperiat ei. Beati ser-
ui illi: quos cum venerit dominus
inuenerit vigilantes. Amen
dico vobis: qui precingerit se et
faciat illos discubere et tras-
tens ministrabit illis. Et si
venerit in secunda vigilia et
si in tertia vigilia venerit et
ita inuenerit: beati sunt ser-
ui illi. Hoc autem scitote: quoniam
si sciret paterfamilias quā
hora fur veniret: vigilaret
utique: et non sineret perfodiri
domum suam. Et vos estote pa-
rati: quia quā hora non puta-
tis: filius hominis veniet. *Amen.*

*Epistola in. iij. noct. de festo:
nouis. Lectio sancti euangelij:
propter Mattheum. Cap. xiiii.*

In illo tempore: Dixit
Iesus discipulis suis.
Vigilate: quia nescitis quā
hora dominus vester ventu-
rus sit. Et reliqua. *Sermo
beati fulgentij epi: de ea. lec.
Dominicus sermo quem de-
bemus omnes non solum studio-
se verum etiam sapienter audi-*

H. ij.

Comune

re/cut oportet nos humili-
ter ac delectabiliter obedi-
re/ moderationis sue tenēs
vbiq; tēperē/ vt nec ouibus
desint pabula nec pastorib;
alimēta: q; dā specialiter so-
lis pcepit nobis: quedā vō
gñaliter ⁊ nobis et vobis.

Prohis nāq; id est seruis
quos pater ille familias re-
rum omnū domin⁹ ad hoc
in sua magna domo consti-
tuit/ vt populo eius verbuz
gratie ministremus/ specia-
liter iniungitur sancte p̄di-
cationis officium/ generaliter
vero ⁊ nobis ⁊ vobis sa-
lutaris indicitur obediētia
mandatorū. *Lx. Lectio. 1.*

In quibus denuo mā-
datis tanq̄ ditissimis
ferculis sic celestīū delicia-
rū copia spiritualis exuberat
vt in verbo dei abundet
qđ pfectus comedat: abundet
etiā quo paruulus sur-
gat. Ibi est enim simul ⁊ la-
cteus potus quo tenera fi-
delium nutriatur infantia:
ibi et solidus cibus: quo ro-
busta perfectorum iuuetus
spiritualia sancte v̄tutis ac-
cipiat incrementa. **I**bi pro-
fus ad salutem consulit vni-
uersi quos dominus salua-
re dignat. Ibi est quod omni

etati congruat: ibi qđ o' p-
fessione cōueniat. Ibi audie-
mus precepta q̄ faciamus:
ibi cognoscimus premia q̄
speremus. Ibi est iussio que
nos p̄ hram doceat et instruat
ad scientiam: ibi pmissio q̄
p̄ grām trahat ⁊ pducatur ad
gloriam. *Lx. Lectio. 11.*

Seruoꝝ igit quos po-
pulo suo p̄posuit: do-
minus speciale volens offi-
ciū demonstrare ait quod ex
euāgelio modo audiuimus
Quis putas est fidelis dis-
pensator: ⁊ prudēs quē cōsti-
tuit dñs sup familiā suā: vt
det illis in tpe tritici mēsu-
rā: Beatus ille seruus: quē
cū venerit dñs inuenerit sic
faciētem. Quis est iste dñs
fratres: Xps sine dubio: qui
suis discipulis ait. Vos voc-
catis me magi ⁊ dñe: et bñ
dicitis. *Suz eteni. Que est
etiā huius dñi familia: Hi-
mix illa est quā ipse dñs de
manu iūmici redemit: ⁊ suo
dño mancipauit. Hec autē
familia/ sc̄tā ē eccl̄ia catho-
lica: q̄ p orbē terre copiosa
fertilitate diffundit: ⁊ redē-
pta se p̄cioso sui dñi sangui-
ne ḡt̄iat. Fili⁹ em̄ hoīs sicut
ipse ait non venit ministrare
s; ministrare: ⁊ dare aiām suā*

redemptionem pro multis.
Ipse est etiam pastor bonus
qui aiam suam posuit pro
ovibus suis. Rex ergo bonus
pastor bonus: ipsa est familia
redemptoris. Tu aut. *Lectio. xij.*

Dispensator vero quis
sit que oportet esse si
delem pariter et prudentem
paulus nobis ostendit apo-
stolus: qui de se suisque soci-
is loquens ait. Sic nos exi-
stimet homo ut ministros chri-
sti: et dispensatores mysteri-
orum dei. Hic ita querit in-
dispensatores: ut fidelis que
inveniatur. Ne quis autem
nostrum solos apostolos dis-
pensatores factos existimet
neglectoque militie spirita-
lis officio servus piger insi-
deliter impudenterque dormi-
ret: ipse beatus paulus episcopus quo-
que dispensatores esse osten-
dens ait. Oportet episcopum sine
crimine esse: sicut dei dispensa-
toris. Servi ergo pro familia-
as sumus: dispensatores domini
sumus: mensuram tritici quam
vobis erogemus accepimus.
Quevero sit ista tritici men-
sura si queramus: ipsa quoque
nobis beatus paulus apostolus
ostendit dicens. Unicuique si-
cut deus diuisit mensuram
fidei. Quam ergo mensuram

tritici christus nunc patris hanc
mensuram fidei paulus ap-
pellat: ut agnoscamus non
aliud esse spirituale tritici:
que christiane fidei venerabile
sacramentum. Huius men-
suram tritici vobis in nomi-
ne domini damus: quoties
illuminati dono gratie spiri-
talis secundum regulam vere fi-
dei disputamus. Et eandem
tritici mensuram per domi-
nicos dispensatores accipit-
is: cuius quotidie per dei fa-
mulos verbis veritatis audi-
tis. *Secundum scriptura evangelii
in mattheum. Cap. xxiij.*

In illo tempore dixit iesus
discipulis suis. Vigila-
te: quia nescitis qua hora
dominus venturus sit. Illud
autem scitote: quoniam si sci-
ret pater familias qua hora
furus veniret vigilaret: et
non sineret perfodi domum
suam. Ideoque et vos estote
parati: quia quia nescitis ho-
ra filius hominis venturus
est. Quis putas est fidelis ser-
uus et prudens: quem consti-
tuit dominus super familiam suam:
ut det illis cibum in tempo-
re: Beatus ille servus: quem
cum venerit dominus eius
invenit sic facientem. Amen
dico vobis: quoniam super
H. iij.

omnia bona sua: constituet eum Amen. **Item. iij. noct. de confessionibus. Lectio sancti euangelii secundum mattheum. Cap. v.**

In illo tempore Dixit Iesus discipulis suis: Vos estis sal terre. Et reliqua. **Ex primo libro beati augustinus episcopi de sermone domini in monte heribitorum de eadem lectione.**

Ostendit dominus fatuos esse iudicandos: qui temporalium bonorum vel copiam sectantes: vel inoptam mentes amittunt eterna: que nec possunt dari a hominibus nec auferri. Itaque si sal infatuatum fuerit: in quo salietur: Id est si vos per quos condendi sunt quodammodo populi metu persecutionum temporalium amiseritis regna celorum: qui erunt homines per quos vobis eror auferatur cum vos elegerit deus per quos errorem auferat ceterorum?

Ergo ad nihil valet sal infatuatus: nisi ut mittatur foras: et calcetur ab hominibus. Non itaque calcatur ab hominibus qui patitur persecutionem: sed qui timido persecutionem infatuatur. Calcari enim non potest nisi inferior: sed inferior non

est: qui quis corpore in terra multa sustineat: corde ratamen fixus in celo est. Tu autem domine.

Ubi estis lumen mundi? Quomodo dixit superius sal terre? Sic nunc dicit lumen mundi: Nam neque superius ista terra accipienda est quam pedibus corporis calcamus: sed homines qui in terra habitant vel etiam peccatores quorum condidit et extinguendis putoribus apostolicum saltem dominus misit: et hic mundum non celum et terram sed homines qui sunt in mundo vel qui diligunt mundum oportet intelligi: quibus illuminandis apostoli missi sunt. **Non potest ciuitas abscondi supra montem posita: id est fundata super magnam insignemque tuitiam: quam significat etiam ipse mons in quo dominus disputat. Tu autem.**

Ubi accendunt lucernam et ponunt eam sub modio. Quid putamus ita esse dictum sub modio: ut occulta tunc tamen lucerne accipienda sit tanquam diceret: ne mo accendit lucernam et occultat illam: An etiam modius aliquid significat ut hoc

fit ponere lucernam sub modio: supra facere corporis comoda que predicationem veritatis: ut ideo quisque veritatem non predicem dum timeat ne aliquid in rebus corporalibus et temporalibus molestie patiatur? Et bene modus dicitur: siue propter retributionem mensure quia ea quisque recipit que in corpore gessit: ut illic inquit apostolus recipiat unusquisque que gessit in corpore: et tanquam de hoc modio corporis alio loco dicitur in qua enim mensura mensi fueritis in ea remetretur vobis: siue quoniam temporalia bona que corpore peraguntur: certa dierum mensura et inchoantur et transeunt: quam fortasse significat modius. Eterna vero et spiritalia nullo tali fine coercentur. Non enim ad mensuram dat deus spiritum. **xxij**

S Ab modio ergo lucernam ponit quisquis lumen doctrine bone commodis temporalibus obscurat et tegit: super candelabrum autem: qui corpus suum ministerio dei subijcit: ut superius sit predicator veritatis in ferio seruitus corporis: per ipsam tamen corporis seruitutem excelsior luceat doctrina: que per officia corporalia id est per vocem et linguam et ceteros corporis motus: in bonis operibus insinuaturscendentibus. Super candelabrum ergo ponit lucernam cum dicit apostolus non sic pugno tanquam aerem cedens: sed castigo corpus meum et fuituri subiectio: ne forte alijs predicans ipse reprobus inueniar. Quod vero ait ut luceat omnibus qui in domo sunt: domum putato dictam habitationem hominum id est ipsum mundum: propter id quod superius ait vos estis lux mundi. Aut si domum quisque vult accipere ecclesiam: neque hoc est absurdum. **Sequentia sancti evangelii in mattheum. Capitulo. v.**

In illo tempore: Dixit iesus discipulis suis. Vos estis sal terre. Quod si sal euenerit: in quo salietur: Ad nihilum valet ultra nisi ut mittatur foras: et conculcet ab hominibus. Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi: supra montes posita. Neque accendunt lucernam et ponunt eam sub modio sed supra candelabrum: ut luceat omnibus qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominibus: ut videant

opera vestra bona et glorificent patrem vestrum qui in celis est. Nolite putare quoniam veni solvere legem aut prophetas. Non veni solvere, sed adimplere. Amen quippe dico vobis: donec transeat celum et terra: totavnius aut vnius apex non preteribit a lege donec omnia fiant. Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis et docuerit sic homines: minimus vocabitur in regno celorum. Qui autem fecerit et docuerit: hic magnus vocabitur in regno celorum. Amen.

De virginibus ad vespas
Ep. pme ad Corinthios: vij

Virginibus preceptum domini non habeo: consilium autem do tanquam misericordiam consecutus a deo ut sim fidelis. Deo gratias. *Regnum mundi: infra. viij. h. y.* Jesu corona virginum. *fol. lxxi. h. y.* Adiuuabit eam deus vultu suo: *De in medio eius non commouebit: ad mag. an.* Veni electa mea et ponam in te thronum meum quia percipit rex speciem tuam. *De xat. mar.*

Deus qui in cetera opera tua potestate tue miracula etiam in sexu fragili victoriam martyris contulisti con-

cede propitius: ut qui beate A. virginis ac martyris tue natalitia colimus per eius ad te exempla gradiamur. Et famulor per dominum. *De virg. non martyre. Oratio.*

Deus qui nos beate A. virginis tue annua sollemnitate letificas concede propitius: ut eius adiuuemur meritis cuius castitatis irradiamur exemplis. Et famulor dominum. *Oratio. Reges virginum dominum. Venite adoremus. Venite. De virgine marty. h. y.* Virginis plebs. *ex integro. fol. lxx. De virgine non mar. h. y.* *Huius obtentum. fol. lxx. cum ultimo. h. y.*

In primo nocte. *an. D. Q.* pulchra est casta generatio cum claritate. *ps. viij. D. die dñs noster. fo. ij. an.* Prudentes virgines aptate lampades vestras ecce spiritus venit exire obuiam eius. *h. xviii.* Leuenarrant. *fol. vi. an.* Veniente sponso prudentes virgo preparata introiit cum eo ad nuptias. *h. xxiii.* Dominus est terra. *fol. vij. an.* Specie tua et pulchritudine tua intende sperare procece et regna. *ps. xliij.* Eructavit. *fol. xv. an.* Adiuuabit eam deus vultu suo deus in medio eius non

commouebitur. **ps. xlv.** De
 noster refugium. **fol. xvi. a.**
 Hec est que nesciuit thorum
 in delicto habebit fructum
 in refectione animarū san-
 ctarum. **ps. xlvij.** Adagnus
 dñs. **fol. xvi. b.** Diffusa est
 gratia in labijs tuis. Pro-
 pterea benedixit te deus in
 eternum. **Re. i.** Diffusa ē gra-
 tia in labijs tuis. Propter
 ea benedixit te deus in eter-
 num. **ps.** Dilexisti iustitiam
 et odisti iniquitatem. Pro-
 pterea. **Re. ii.** Specie tua et
 pulchritudie tua. Intende
 prospere procede et regna.
ps. Quam pulchri sunt gres-
 sus tui in calciamentis filia
 principis. Intende. **Re. iii.** Pro-
 pter veritatem et mansuetu-
 dinem et iustitiam. Et dedu-
 cet te mirabilis dextera tua.
ps. Audi filia et vide et incli-
 na aurem tuam et obliuiscere
 populū tuū et domū pa-
 tris tui. Et. **Re. iiii.** Dilexisti
 iustitiam et odisti iniquita-
 tē ppter ea. Anxit te de⁹ de⁹
 tuus oleo letitie. **ps.** Pro-
 pter veritatem et mansue-
 tudinem et iustitiaz. Anxit.
Ca. ii. noctur. an. Anguen-
 tum effusum nomē tuū ideo
 adolescentule dilexerunt te
 nimis. **ps. lxxiiii.** Benedixi

ti domine. **fol. xxx. an.** Re-
 uertere reuertere sumam⁹
 reuertere reuertere in tue
 amor te. **ps. lxxxvi.** Funda-
 menta eius. **fol. xxx. an.** Al-
 gra suz sed formosa filie hie
 rusalem ideo dilexit me rex
 et introduxit me in cubicu-
 lum suum. **p. xcv.** Cantate. **f.**
folio. xxxiii. an. Cum esset
 rex in accubitu suo nardus
 mea dedit odorem suum. **p.**
xcvi. Dñs regnauit exultet.
fol. xxxiiii. a. Fulcite me flo-
 rib⁹ stipate me malis quia
 amore languet. **ps. xcviij.**
 Cantate. **f. folio. xxxiii. an.**
 Quam pulchri sunt gressus
 tui i calciamentis filia prin-
 cipis. **ps. xcviij.** Domin⁹ re-
 gnauit irascantur. **f. xxxiiii.**
ps. Specie tua et pulchritu-
 dine tua. Intende prospere
 procede et regna. **De virge-
 ne martyre. Re. v.** Veni spon-
 sa christi accipe coronā quā
 tibi domin⁹ pparauit. Pro-
 cuius amore sanguinē tuū
 sudisti et cum angelis in pa-
 radisum introisti. **ps.** Veni
 electa mea et ponā i te thro-
 num meuz quia concupiuit
 rex speciem tuam. Pro cui⁹.
De virgine nō martyre. Re. vi.
 Audi filia et vide et inclina
 aurem tuam. Et obliuiscere

populum tuum et domum pa-
 tris tui. **V.** Surge prope-
 amica mea coluba mea for-
 mosa mea et veni. Et obli-
 uiscere populum. **R. vi.** Hæc
 est virgo sapiens quam dñs
 vigilantes inuenit que acces-
 pit lampadibus sumpsit secum
 oleum. Et uenit dño intro-
 iuit cum eo ad nuptias. **Ps.**
 Accinxit fortitudine lumbos
 suos et roborauit brachium
 suum. Et ueniente. **R. vii.** In-
 duit me dñs uestimento sa-
 lutis et indumento letitie cir-
 cumdedit me. Et tanquam spon-
 sam decorauit me corona. **V.**
 Introduxit me rex in cellam
 uinariam et ordinauit in me
 charitatem. Et tanquam spon-
 sam decorauit. **R. viii.** Re-
 gnum mundi et omnem or-
 natum seculi contempsi pro-
 pter amorem domini mei te-
 su christi. Quem uidi quem
 amauit in quem credidi quem
 dilexi. **Psus.** Eructauit cor
 meum uerbum bonum dico
 ego opera mea regi. Quem
 uidi quem amauit. **C. In. iii.**
nocturn. Inuenta bona mar-
 garita dedit omnia sua et co-
 parauit eam. **Lanti.** Audi-
 te me. **folio. lviij. v.** Dilexi-
 sti iustitiam et odisti iniqui-
 tatem: Propterea uixit te-
 deus deus tuus. **R. lx.** St-
 mile est regnum celorum dece-
 virginibus. Que accipien-
 tes lampades suas exierunt
 obviam sponso et sponse. **V.**
 Quinqs autem ex eis erant
 fatue et quinqs prudentes.
 Que accipientes lampades.
R. xi. Quinqs prudentes vir-
 gines acceperunt oleum in
 uasis suis Lum lampadibus
Psus. In media autem nocte
 clamor factus est ecce spon-
 sus uenit exite obviam ei.
 Lum lampadibus. **R. xii.** Pru-
 dentes uirgines aptate lam-
 pades uestras ecce sponsus
 uenit exite obviam ei. Et q
 parate erant intrauerunt cum
 eo ad nuptias. **Psus.** Tunc
 surrexerunt omnes uirgines
 ille et ornauerunt lampades
 suas. Et que. **R. xiii.** Of-
 ferentur regi uirgines post
 eam proxime eius offeren-
 tur tibi. In letitia et exulta-
 tione. **Psus.** Prudentes uir-
 gines aptate lampades ue-
 stras ecce sponsus uenit exi-
 te obviam ei. **In. C. Ad lau-**
des an. Hæc est uirgo sapiens
 et uia de numero prudentium.
ps. lxxij. Dominus regnauit.
folio. xxxi. Capitulum huius
v. et oratio **vi** in primis **ve-**
spertis. R. breue. Audi filia

et vide. Et inclina aurem tuam. *¶ Sus.* Quia concupiuit rex speciem tuam. Et inclina. *¶ Ad benedictus an.* Veni sponsa christi accipe coronam quam tibi dominus preparavit in eternum. *¶ Ad primam an.* Hec est virgo sapientem quam dominus vigilantem invenit. *¶ Ad tertiam an.* Prudentes virgines acceperunt oleum in vasis suis cum lampadibus. *Capitulum et oratio vt in primis vespere. ¶* Diffusa est gratia. *¶ Ad sextam an.* Medie nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obviam ei. *Capitulum. ¶ Ad co-*

Quod gloria: rumbros. r. **Q**ui gloria: rumbros. r. tur in domino glorie: tur: non enim qui seipsum commendat ille probatus est: sed quem deus commendat. Deo gratias. *¶ Sus.* Specie tua et pulchri. *¶ De v. g. mar-*

Adul. v. g. oratio. **I**gentiam nobis domine beate A. virgo et martyr imploret: que tibi grata semper exiit: et merito castitatis: et tue professioni virtutis. Et famus: per dominum nostrum. *¶ De virgine non martyre. ¶ Oratio.* Deus qui nos annua

beate A. virginis tue solennitate letificas: da vt quam veneramur officio: etiam pie conuersationis sequamur exemplo. Et famus: per dominum.

¶ Ad nonam an. Tunc surrexerunt omnes virgines ille: et ornauerunt lampades suas. *Cap. ij. L. Joan. r.*

Adulatores dei emulatione: respondi enim vos vni viro virginem castam exhibere christo. Deo gratias. *¶ Sus.* Dilixisti iustitiam. *¶ De virgine martyre.*

Qui quesum? *Oratio.* Omnipotens deus: vt qui beate A. virginis ac martyris tue natalitia colimus et annua solennitate letemur: et tate fidei pficiamus exemplo. Et famus: per dominum.

¶ De virgine non martyre. **Q**ui quesum? *Oratio.* Omnipotens deus: vt qui beate A. virginis tue solennia colimus: eius apud te patrocina sentiamus. Et famus: per dominum nostrum. *¶ In sebis vespere super pos a d. q. pulchra. an.* Prudentes virgines. *an.* Veni te sposo. *an.* Hec est qui nescit. *Cap. v. h. ¶ et of. or. v. l. laud. Ad mgt an.* Quinque prudentes virgines accepe-

Comune

runt oleū in vasīs suis cū lā:
padibus: media autē nocte
clamor factus est ecce spon
sus venit exite obviam chri
sto dño. **De sc̄a nō virgīe**
Id. vs. l. p. puerborū. xxxi
Quāter fontē q̄s inue
niet: procul et de vlti
mis finibus p̄ciuz ei⁹ Deo.
**R. Regnū mūdi. vs̄ de vir
ginib⁹. viij. bp⁹. Ihuī⁹ o xpe**
**meritis. fo. lxx. v. Adiuua
bit eā deus vultu suor De⁹**
in medio eius non cōmoue
bitur. **Ad m̄t̄ an. Accanxit**
fortitudine lumbos suos et
roboravit brachia suor: ideo
q̄s lucerna ei⁹ non extinguet
tur in sempiternum. **Oratio**
Audi nos deus salu
tatis noster: vt sicut
de beate A. festiuitate gau
dem⁹ ita pie deuotionis eru
diamur affectu. Et fa⁹ per
do. **Inuitat. Regem oim
dn̄s. Venite adoremus. ps.**
Venite. bp⁹. Ihuī⁹ obtentu.
l. l. C. In. i. noc. an. Sicut
malus inter ligna syluarū
sic dilect⁹ meus int̄ filios. **p.**
vij. Die dn̄s. fo. ij. A. Leua
eius sub capite meo ⁊ dexte
ra illius amplexabit me. **ps.**
viij. Celi enarrant. fo. vi. an
Iam enī hyems transiit im
ber abiit ⁊ recessit surge p:
pera amica mea et veni. **ps.**
xxiii. Dñi est est tra. fo. vii. a.
Specie tua. **zc. p. xliiij. Eru**
ctauit. **fo. xv. a. Adiuuabit.**
p. xlv. De⁹ noster refugium.
fo. xv. an. Aq̄ multe nō pos
tuef̄t extinguere charitatē.
p. xlvij. Magn⁹ dn̄s. fo. xv.
v. Diffusa est gr̄a. vs̄. Pal
ma. iij. B̄tia seruauit de cōi
gūti. C. In. ij. noc. s̄e. psal
mī ⁊ sc̄culi vt ibidē. v. Spe
cie tua. **R. v. Audi filia et vt**
de ⁊ inclina aurē tuā. Et ob
liuiscere populum tuū ⁊ do
mū patris tui. **v. Surge p:**
pera amica mea colūba mea
formosa mea et veni. **Et. R.**
v. Concupiuit rex speciem
tuam. Quia ipse est de⁹ tu⁹
et adorabunt eum. **v. Spe**
cie tua et pulchritudine tua
intende prospere procede ⁊
regna. **R. vii. Induit me**
dn̄s. **R. viij. Regnum mun**
di. **vs̄. in. ij. noc. de virgini**
bus. C. In. iij. noc. an. In
uēta bona margarita dedit
omnia sua ⁊ comparauit eā
Canti. Audite me. fo. l. v.
it. Dillexisti iustitiam. vs̄. R.
it. Gaudēs gaudebo i dn̄o.
Et exultabit anima mea in
deo meo. **v. Induit me ⁊**
fumento salutis et indumē
to iustitie circumdedit me.

Et exultabit. **R. x.** Lauda filia sio letare et exulta filia hierusalē q̄a dñs rex in medio tui. Non timebis malū ultra. **R.** Abstulit dñs iudiciū tuū avertit inimicos tuos. Non time. **R. xi.** Surge propera amica mea et veni tam enī h̄yēs transiit imber abiit et recessit. Flores apparuerunt in terra. **R.** Vox turturis audita est in terra nostra / ficus prulit grossos suos. Flores. **R. xii.** Fulcite me florib⁹ stipate me malis Quia amore lagueo. **R.** Ad tiro vos filie hierusalem si inueneritis dilectum vt annuncietis ei. Quia. **C. Ad laud. ā.** Ista est speciosa inter filias hierusalē. **ps. xcij.** Domin⁹ regnauit. **fol. xxxij.** **Cap. h̄y. x. z oratio vt i p̄mis vespe. R. breue.** Audi filia. **Ad bened. ān.** Simile est regnum celozum homini negociatori querenti bonas margaritas / inuentayna p̄ciosa margarita dedit omnia sua z comparauit eam. **C. Ad primā. a.** Nigra sum sed formosa filie hierusalē: ideo dilexit me rex z introduxit me in cubiculū suum. **C. Ad. iij. ān.** Cum esset rex in accubitu suo: nard⁹ mea

dedit odorem suum. **Cap. z ofo vt i p̄mis ves. R.** Diffusa est gr̄a i la. **C. Ad. vi. ā.** Fulcite me floribus stipate me malis quia amore languedo. **Capitulu puerbiozū. xxxij.**

Hest pulchritudo mulier timens dñm ipsa laudabitur. **R.** Specie tua. **Ofo.** **P**resta q̄s om̄ps de⁹ vt beate A. solētia recensentes meriti⁹ ipsius p̄tegatur z p̄cibus. Et faz per dñm. **C. Ad. ix. ā.** Quā pulchri sunt gressus tui in calciamentis filia principis.

Cap. p̄ouerbiozum. xxxij.

Date ei de fructu manū suarū z laudent eam in portis opa eius. **R.** Dilexisti iustitiā. **Oratio.**

Presta q̄s omnipotēs de⁹ vt ad te toto corde clamantes intercedente br̄a A. tue pietatis indulgentiam consequamur. Et faz per dñs. **C. In. ij. ves. super hos ān.** Sicut malus. **ān.** Leua eius. **ān.** Jam enim. **ān.** Aque multe. **vt̄ in primo noct. Cap. z. h̄y. x. et ofo vt̄ in lau. Ad maḡt ān.** Simile est regnū celozū sagene misse in mare z ex om̄i genere pisciū congregant

quā cū impleta esset educētes et secus litus sedentes elegerūt bonos in vasa sua: malos autē foras miserunt.

De virginibus Lectio prima. Ex commentario beati hieronymi presbyteri super euangelio. Simile est regnū celorum decem virginibus.

Hanc parabolā id est similitudinē decē virginū fatuarū atq; prudentium quidē simpliciter in virginibus interpretatur: quarum alie iuxta apostolū et mente et corpore sunt vrgines alie virginitatē tñ corporū reseruantes vel cetera non habent opera suo proposito similia: vel parentū custodita reseruante: nihilomin⁹ mente nupserunt. **Sed** nihil videt aliud esse sensus ex superioribus: quo dicitur nō ad virginalia corpora: sed ad omne hominum genus comparatio pertinere. **Lectio ii.**

Sicut enī duo in agro et due molentes duos populos significāt christianorum et iudeorum/ siue sanctorum et peccatorū/ qui in ecclesia constituti videntur quidem et ipsi arare et molere: sed cuncta in hypocrisi faciunt: sic et nunc de-

cem vrgines omnes homines cōplectuntur qui videntur deo credere et applaudunt sibi in scripturis scitis: atq; ecclesiasticos et iudeos atq; hereticos. **Qui** idcirco omnes vrgines appellantur: quia vnius dei gloriantur noticia: et mens eorū idolozū turpitudine non cōstupratur. **Oleum** habent vrgines que iuxta fidem et operibus adornantur: non habēt oleum: que vident simili quidem fide deum confiteri/ sed virtutū opa negligunt. **Tu autē. Lectio iii.**

Quoniam quinq; vrgines sapientes et stultas quinq; sensus interpretari: quoz alij ad celestia festinant et supna desiderant: alij terrenis affectibus inhiantes fomēta non habent veritatis: quibus corda sua illuminent. **De visu/ et auditu/ et tactu/ spirituali dictum est:** quod vidimus/ quod audiuimus/ quod oculis nostris perspeximus/ et manus nostre palpauerūt. **De gustu/ et videre quoniam suavis est domin⁹. De odoratu/ in odore vinguetorum tuorum currimus: et christi bonus odor sumus. Tu au-**

tem domine. **Lectio. iiii.**

Mora autē faciēte spō
sodomitauerūt om-
nes ⁊ dormierūt. Non enim
parū tēporis inter priorē et
scōz aduētū dñi pretergre-
dit. Omnes dormitauerūt/
id est mortue sunt: qz mors
sanctorū somnus appellat.
Lōsequēter autē dicit ⁊ dor-
mierūt: qz postea suscitāde
sunt. **M**edia autē nocte
clamoꝝ fact⁹ est: ecce spōsus
venit: exite obuiā ei. Subi-
to enim ⁊ quasi intē pestā no-
cte ⁊ securis oibus: quando
grauissimus sopor est: p an-
geloꝝ clamorem et tubas
precinentium fortitudinum
christi resonabit aduentus.

Tu autem do. **Lectio. v.**

Sed dicamus aliquid:
qđ fortasse lectorū vti-
le sit. Traditio iudeoꝝ est
christū media nocte ventu-
rum in similitudinē egyptij
tēporis: quādo pascha cele-
brato exterminatoꝝ venit ⁊
dñs sup tabernacula trāsit
et sanguine agni postes no-
strarū frontū ꝑsecrati sunt.
Unde reoꝝ ⁊ traditionē apo-
stolicā permanasse: vt i die
vigiliarum pasche ante no-
ctis dimidiū ꝑpos dimitte-
re nō liceat expectātes ad-

uentum christi: vt postq̄ il-
lud tēpus transierit securi-
tate presumpta festū cuncti
agant diem. Unde ⁊ psalmi-
sta dicebat. **M**edia nocte
surgebā ad cōfiteđum tibi:
super iudicia iustificatiōis
tue. Tu autem. **Lectio. vi.**

Tunc surrexerūt oēs
virgines ille: et orna-
uerunt lāpades suas. **M**o-
nes virgines surrexerunt ⁊
ornauerunt vnaqueꝝ lāpa-
des suas: id est sensus in q̄-
bus oleum scientie recipie-
bant: vt alerent opera vir-
tutū que ante verū iudicem
refulgerēt. Fatue autem sa-
piētibus dixerūt. Date no-
bis de oleo vestro: qz lāpa-
des nre extinguūtur. **Q**ue
lampades suas queruntur
extingui ostēdāt eas ex par-
te lucere: et tamen non ha-
bent lumen indeficiens nec
opa perpetua. Si q̄s igitur
habet animā virginalem et
amator est pudicitie nō de-
bet mediocrib⁹ esse contē-
ptus: que cito exolescunt et
exorto caumate arefūt: sed
ꝑfectas vtutes seq̄tur: vt lu-
mē habeat sempitēnū. **lc. viij.**

Responderūt prudētes
⁊ dixerūt. Ne forte nō
sufficiat nobis ⁊ vobis. **I**taoc

non de auaricia? sed de timore respōdet. Unusquisq; ei p operib' suis mercedē accipiet: neq; possunt in die iudicij aliorū virtutes aliorū vicia subleuare. Et quō tpe babilonice captiuitatis hie remtas pctōres iuuare non poterat et dicitur ad eum: ne oraueris p populo isto: sic formidolosa ē illa dies: cum vnusquisq; p seipso sollicit' erit. Ite potius ad videntes et emite vobis. Aenditur hoc oleū et multo emittur precio: ac difficili labore conquiritur: quod in elemosynis cunctisq; virtutibus et cōsilijs intelligimus magistrorum. Tu. *Lectio. viii.*

Dam autē trent emere venit sponus. Dant quidem quasi prudētes cōsiliū: q nō debeāt sine oleo lampadarū sponso occurrere. Verū qz iam emēdi tempus excesserat et adueniēte die iudicij locus nō erit penitētie psalmista dicente: in inferno autē q̄s cōfitebit tibi: nō noua opera patrare: sed p̄teritorū rationē cogunt exsoluere. Venit sponus: et q̄ parate erāt intrauerūt cum eo ad nuptias: et clausa ē ianua. Post iudicij diē bonorū

operū et in stitite occasio nō relinquit. Nouissime vō veniunt et relique vrgines dicētes. Dñe dñe aperit nobis. Egregia quidem in dñi appellacione p̄fessio: idēq; repositum fidei iudiciū est. Sed qd p̄dest voce inuocare? quē opibus neges? At ille respōdens ait. Amē dico vobis: nescio vos. Nouit dñs qui sunt ei: et qui ignorat ignorabit. Nescit dñs opartos iniquitatis. Et licet virgines sint: et s̄m duplicē intelligētiam de corporis puritate et de cōfessione vere gloriētur fidei: tñ qz oleū non habēt sciētie: sufficit eis p̄ pena q̄ ignorentur a sponso.

¶ *Itē de vrginibus. lc. i. Ex home. b. gre. pape: ff euāg.* Simile est regnum celozū decem virginibus.

Quāq; fatue virgines nō sumpserūt oleū secū: prudētes autē acceperūt oleū in vasis suis cū lāpadibus: per oleū quīppe nitor glorie designatur. Vascula autē nostra sunt corda: in quibus ferimus cuncta que cogitamus. Prudentes autē oleū in vasis habēt: qz nitorē glorie itra cōscientiam retinēt: paulo attestāte qui

alt. *Et* nra hec est: testimo-
nium scientie nre. *Lectio. ij.*

Hatue autem *Virgines*
oleum secum non su-
munt: quia gloria intra con-
scientiam non habent: dum hanc
ab ore proximo querunt. No-
tandum vero quod omnes lampades
habent sed omnes oleum non ha-
bent: quia plerisque bona ista
opera cum electis et repro-
bis ostendunt: sed soli ad spem
sum veniunt cum oleo quod de his
que foris egerit intus glo-
ria non extra requiritur. Unde
per psalmistam quoque de sancta
ecclesia electorum dicit. *Dis*
gloria eius filie regis ab in-

Uboram autem faciente spem
solum dormitauerunt omnes et
dormierunt: quia dum ve-
nire iudex ad extremum iudi-
cium differt: electi et reprobi
in mortis somno sopiuntur.
Dormire etenim mori est: ante
solum ante mortem a salute langue-
scere: quia per pondus egri-
tudinis peruenitur ad som-
num mortis. *Tu. Lectio. iij.*

Media autem nocte cla-
mor factus est: ecce spem
solum venit: exite obviam ei.
De adventu sponsi clamor
in media nocte fit: quod sic di-
es iudicii subreptus: ut preni-

deri non valeat quando ve-
nit. Unde scriptum est. *Dies*
domini sicut iur in nocte itave-
niet. **T**unc omnes virgines
surgunt: quod et electi et repro-
bi a somno sue mortis exci-
tantur. **L**ampades omnia-
quia sua secum opera nume-
rant: per quibus recipere eter-
nam beatitudinem expectant.
Sed lampades fatuarius vir-
ginum extinguuntur: quod earum
opera que clara hominibus
foris apparuerunt in adven-
tibus iudicis intus obscurant: et
a deo retributionem non in-
veniunt: quia pro eis receperunt
ab hominibus laudes
quas amaverunt. *Lectio. iij.*

Quid est autem quod the-
sauro prudentibus oleum pe-
tunt: nisi quod in adventu iudi-
cis cum se intus vacuas in-
venerint: testimonium foris
querunt: Ac si a sua fiducia
decepte proximo dicant.
Qui nos quasi sine ope repelli
aspicitis: dicite de nostris ope-
ribus quod vidistis. **S**ed pru-
dentes virgines responde-
runt dicentes. Ne forte non
sufficiat nobis et vobis. In
illo enim die quod tunc de quibus-
dam in pace ecclesie quiescenti-
bus loquor: semetipsi testimo-
nium uniuscuiusque sui sufficit.

quanto minus et sibi et pro
ximo. Ubi et protinus per
inreparatione subditur. Ite
potius ad vendentes: et e-
mitem vobis. **Lectio quinta.**

Anditores quippe olei
adulatores sunt. Qui
enim accepta qualibet gra-
vanis suis laudibus nitore
glorie offerunt: quasi oleum
vendunt. De quo profecto
oleo psalmista dixit. Oleum
autem peccatoris non impinguet
caput meum. Principale ete-
nim nostrum caput est. Ap-
pellatio autem captus ea
que principalis corpori mens
vocatur. Impinguit ergo
caput oleum peccatoris: dum
demulcet mentem fauor adu-
lantis. Sed cum timent emere
venit sponsus: quia civitate sue
testimonium a primis querunt
iudex venit: qui non operum
sed cordium testis est. **lc. vi.**

Quæ autem parate erant
intraerunt cum eo
ad nuptias: et clausa est ia-
nuæ. Si sapere i cordis pa-
lato possit: quid ammiratio-
nis habet quod dicitur venit
sponsus: quid dulcedinis in-
traerunt cum eo ad nupti-
as: quod amaritudinis et clau-
sa est ianua: Venit quippe il-
le qui aduentu suo elementa

concutit: in cuius conspectu
celum et terra tremescit. An-
te etiam per prophetam dicit
Adhuc semel et ego moue-
bo non solum terram: sed etiam
celum. Ad cuius examen omne
humanum genus deducitur:
cui ad vindictam malorum re-
munerationemque bonorum an-
geli/archangeli/throni/prin-
cipatus/et dominationes
obsequuntur. Tu. **Lectio vi.**

Pensate fratres charissi-
mi ante conspectum tan-
ti iudicis qui in illo die ter-
ror erit: quoniam tunc in pena reme-
dium non erit: que illi confu-
sio cui reatu suo exigente con-
tingit in conuentu omnium
hominum angelorumque erube-
scere: qui pauor eius quem et
tranquillum mens humana ca-
pere non valet etiam iratum ve-
dere. Quem diem bene pro-
pheta intuens ait. Dies ire
dies illarum dies tribulationis
et angustie: dies calamita-
tis et miserie: dies tenebra-
rum et caliginis: dies ne-
bule et turbinis: dies tube
et clangoris. **Lectio viii.**

Pensate fratres charissi-
mi extremi diem iudi-
cis super corda reproborum
qua asperitate propheta vi-
dit amarescere: que tot ap-

pellationib⁹ non valet expli-
care. Quanta vero tunc erit
electorū letitia / q̄ de ei⁹ me-
rentur viside gaudere de cu-
ius conspectu vident et ele-
menta premiscere: cū eo si-
mul ad nuptias intrare: qui
et in sponsi nuptiis gaudēt
et tñ ipsi sunt sponse: quia in
illo eterni regni thalamovi-
sioni nostre deus coniungit-
tur: que scilz visio nunq̄ iam
imperpetuū ab amoris sui
amplexibus euellat. Tunc
regni ianua lugentib⁹ clau-
ditur: q̄ modo quotidie peni-
tentibus aperitur. Erit nā-
q; et tunc penitentia sed fru-
ctuosa tā non erit: q; neq̄
tūc veniam inuenit: qui mo-
do aptus venie tēp⁹ perdit.

**Item de sancta nō virgi-
ne. Lectio. i. Ex homel. bea-
ti gregori pape: sup euāg.**

Simile est regnū celozum
thesauro abscondito in agro.

Simile regnū celozum
sagine misse i mare
dicitur: rex oī genere piscifi
congregant: q̄ impleta ad
littus educitur: in uasis bo-
ni pisces eliguntur / mali au-
tem piciuntur foras. San-
cta ecclesia comparatur sage-
ne: quia et piscatorib⁹ est cō-
missa: et per eam quisq; ad

eternum regnū a presentis
seculi fluctibus trahitur: ne
in eterne mortis profunda
mergatur. **¶** Que ex oī ge-
nere piscium congregat: qz
ad peccatorum ventā sapiē-
tes et fatuos / liberos et ser-
uos diuites et paupes / for-
tes et infirmos vocat. Unde
per psalmistaz deo dicitur.
Ad te omnis caro ueniet.

Tu autem. Lectio secunda

Que sagena scilicet ec-
clesia tunc vniuersalī-
ter repletur: cū i fine suo hu-
mani generis summa cōclu-
ditur. Quam educunt et se-
cus littus sedent: quia sicut
mare seculum ita seculi finē
significat littus maris: i quo
scilicet sine boni pisces inua-
sis eligūtur / mali autē pro-
ijciuntur foras: quia et ele-
ctus quisq; in eterna taber-
nacula recipitur: et interna
regni luce perdita ad exte-
riores tenebras reprobi per-
trahuntur. **¶** Hūc enim bo-
nos malosq; cōmuniter qua-
si permixtos pisces fidei sa-
gena nos continet: sed litt⁹
indicat: sagene sancte eccle-
sie qd̄ traherat. **Lectio. iiii.**

¶ Quidē pisces q̄ ca-
pti fuerint mutari nō
possunt. Nos autē mali capi

mur: sed in bonitate pmuta
mur. Logitem? igit i captio:
ne: ne diuidamur in litore.
Ecce q̄ grata est vobis ho:
dierna solēntas: ita vt se nō
modicum addicat: si cui ex
hoc conuentu vestro deesse
cōtingat. **Q**uid ergo in il
la die acturus est q̄ a cōspe:
ctu iudicis rapitur: ab ele:
ctorum societate separat: q̄
tenebre scit a lumine crucia:
tur eterna cōbustione? An:
de et hanc cōparationē dñs
sub breuitate apit: cum sub
iungit. Sic erit in consum:
matione seculi. Extibunt an:
geli et separabunt malos de
medto iustoz: et mittēt eos
in caminū ignis: ibi erit fle:
tus et stridor dentū. **Le. iij.**

Hec tam fratres cha:
rissimi timendum est
potius q̄ exponēdū. A per:
ta etenim voce tormēta pec:
cantium dicta sunt: ne quis
ad ignorātie sue excusatio:
nē recurreret: si qd de eter:
no sup plicio obscure dicere
tur. **U**nde et subdit. Intel:
lexistis hec omnia? Dicūt ei.
Atq; domine. Atq; in con:
clusionē subiungitur. Ideo
omnis scriba doctus in re:
gno celoz similis est homi:
ni patrifamilias: qui pfert

de thesauro suo noua et ve:
tera. **Tu autem. Lectio. v.**

Sed p nouū et vetus qd
dicitur vtrūq; testa:
mentū accipimus abraham
doctū fuisse denegamus: q̄
nouū et veteris testamēti et si
facta nouit: minime s̄ba nū:
ciauit. **M**oysen quoq; docto:
patrifamilias cōparare nō
possumus: qui et si testamen:
tū vetus docuit: nouū tamen
dicta nō protulit. Sed in eo
qd veritas dicit omnis scri:
ba doctus in regno celoz
similis est homini patrifam:
ilias itelligi valet: quia nō
de his qui fuerūt sed de his
qui esse in ecclesia poterant
loquebatur: qui tunc noua et
vetera proferūt: cū vtriusq;
testamenti predicamēta vo:
cibus et moribus loquunt.
Tu autem do. Lectio. vi.

Quod tamen intelligen:
et aliter potest. **U**e:
tustum quippe humano ge:
neri fuit ad inferni claustra
descendere: p peccatis suis
eterna supplicia tolerare:
cui per mediatoris aduen:
tum nouū aliquid accessit:
vt si hic recte studeat viuere
celoz regna valeat pene:
trare: et homo in terra edū:
tus a corruptibili vira mo:

riatur in celo collocandus.
 Ervetus itaq; est vt pro cul
 pa humanum genus i eter
 na pena intereat: et vt nouuz
 puerus in regno viuat. *l. vii.*

Quod ergo in cōclusio
 ne locutionis sue dñs
 subdidit: hoc est vtiq; quod
 premisit. Prius enim de reg
 ni similitudine thesaurum
 inuentum ac bonam marga
 ritam protulit: postmodum
 vero inferni penas de ma
 lozum cōbustione narrauit:
 atq; in conclusione subiūgit:
 ideo doctus scriba in regno
 celorum similis est homini
 patrifamilias proferēt de
 thesauro suo noua z vetera:
 ac si aperte diceretur. Ille i
 sancta ecclesia doctus pre
 dicator est: qui et noua scit
 proferre de suauitate regni:
 et vetusta dicere de terrore
 supplicij: vt vel pene terre
 ant/quos premia non inui
 tant. Tu autē. *lectio. viii.*

Ad diat de regno qđ
 amet/audiat vnusq;
 qđ de supplicio quod time
 at: vt: et poenitentem animū et
 terre vehementer inherētē
 si amor ad regnum non tra
 hit: vel timor minetur: Ec
 ce enim de gehēne expressi
 one dicitur. Ibi erit fletus z

stridor dentū. Sed qđ pre
 sentia gaudia sequuntur p
 petua lamenta / hic fratres
 charissimi vanā letitiaz fugi
 te: si illic flere vel lugere for
 midat. Nemo etenim potest
 hic gaudere cū hoc seculo: il
 lic regnare cū dño. Tēpora
 lis itaq; letitie fluxa restrin
 gite: carnis voluptates edo
 mate. Quicqđ aio ex presen
 ti seculo arridet: ex conside
 ratioe eterni ignis amare
 scat. Quicqđ in mēte pueri
 liter hilarescit: hoc discipli
 ne iuuenilis censura coerce
 at: vt dū spōte tēporalia fu
 gitis: eterna gaudia sine do
 lore capiat. *In. iij. noc.*
de virginibus. Lectio sancti
euāgelij in matthe. c. xix.

In illo tpe: dñs. dñs. dñs.
 A parabolā hāc. Simi
 le est regnū celorum decem
 virginibus: que accipientes
 lampades suas exierunt ob
 uiam sponso z sponse. Et re
 liqua. *homelia beati augu*
stini epi: de eadem lectione.

Inter parabolas a dño dñs
 ctas solet querentes multū
 exercere ista qđ de decē virgi
 nibus posita est. Et mlti qđ
 dem hinc multa senserunt qđ
 nō sunt preter fidem: s; qđ
 modo partib; eius oib; con
 G. iij.

ueniat expositio: id elaborā
dū est. **L**egi etiā i quadā
scriptura ex earuz genere q̄
apocriphe noiant: q̄ non sit
cōtra catholicā fidē: s; huc
loco mihi minus congruere
visa est: consideranti omnes
hui⁹ similitudinis ptes. De
qua tamen expositiōe nihil
temere audeo iudicare: ne
forte non ei⁹ inconuenientia
mihi angustia fecerit: si mea
tarditas in ea conuenientia
nō inuenierit. Tu. **Lectio. x.**

Quid autē mihi videat̄
de hoc loco nō absur-
de posse recipi: quāntū po-
terō breuiter ⁊ diligēter ex-
ponā. **I**nterrogatus igitur
dñs noster iesus ch̄istus a
discipulis suis de consum-
matione seculi: inter multa
que locut⁹ est hoc quoq; di-
xit. **T**ūc simile estimabitur
regnum celorum decemvir-
ginibus: que acceperunt lā-
pades suas; et uenerunt ob-
uiam sponso et sponse et ce-
tera. **D**ecem itaq; virginū
q; quinq; admittunt et quin-
q; excluduntur: bonorum ma-
lorūq; discretionem signifi-
cat. **Q**uapropter si nomen
virginitatis honorabile: cur
receptis exclusiq; commu-
ne est. Tu autē. **Lectio. xi.**

Deinde quid sibi uult
numerus in traq; par-
te quinaris: Quicquid au-
tem significet oleum miruz
uidetur q; sapientes peten-
tibus nō cōmunicant: cum ⁊
inuidere fas non sit eis que
ita perfecte sunt yr a sponso
recipiantur quo nomine nul-
lo dubitante dñs noster ies⁹
ch̄istus significatur: et mē-
fericordes esse oporteat ad
prestandum ex eo quod has
uolent prescribente illa senten-
tia eiusdem domini dicētis
omni petēti te tribue. **Q**uid
est autem quod possit dādo
nō sufficere vtriusq;: hęc ma-
rimē augent questionis dif-
ficultatem: quāq; et cetera
diligenter cōsiderata vt oīa
in vnam rationē concurrāt:
nihilos dicatur in vna parte
quod ipēdiat altam: magna
cautio est adhibēda. **Lect. xii.**

Uident itaq; mihi qn-
q; virgines significa-
re quinq; partitam sensuum
continentiā a carnis illece-
bris. **C**ōtinēdus est enī anti-
mi appetit⁹ a voluptate ocu-
lorū: a voluptate aurium: a
voluptate olfactendi: gustā
di: tangendi. **S**ed quia ista
cōtinentia partim corā deo
fit/ vt illi placeatur interioz

gaudio cōsciētie: partim corā hominib⁹: tñ vt gloria humana captatur: quinqz dicuntur sapientes z quinqz fatue: vtraqz tamen virgines quia vtraqz cōtinentia est: quis diuerso fomite gaudeat. Lāpades autē sunt que manibus portantur: opa q̄ scōm istā cōtinentiā fiunt. Dicitur est autem. Luceāt opera vestra coram hominibus. Bēs vero acceperūt lampades suas: et venerūt obuiā sponso. Intelligēdū est ergo christi nomine cēferi de quibus agitur: nō enim possunt qui christiani nō sunt spōso xpo venire obuiā. **Euāgelij req̄re post quatuor lec. scāntes**
C. iij. i. iij. noc. de virginibus
lc. sci euāg. i. m. mat. l. p. xxv
In illo tpe: Dixit ies⁹ discipul⁹ suis parabola hāc. Simile est regnū celorum decē virginibus: que accipiētes lampades suas exierūt obuiā sponso et spōse. Et reliqua. **Homelia beati gregoriū p. de eadē lectioe**
 Sepe vos fies charissimū admoneo praua opa fugere mūdū hui⁹ inq̄namēta deuitare: s; hodierna scī euāgelij lectione p̄pellor dicere vt bona q̄ agis cū magna cau-

tela timeatis: ne p̄ hoc qd̄ a vob⁹ rectus gerit fauor: aut grā hūana req̄rat: ne appetit⁹ laudis subrepat: vt qd̄ foris ostenditur intus a mercede vacuet. **E**cce enī redēptoris voce decē virgines z oēs dicuntur vrgines z tamē intra ianuā beatitudinis nō oīnes sunt recepte: quia earū qd̄ dū de vrginitate suis oleū h̄re noluerūt. **Ex.**
Sed prius nob⁹ querēdū est quid sit celorum regnū: aut cur decē vrginibus comparetur: que etiam virgines pudētes et fatue dicant. Dū enī celorum regnū cōstet qz reproborū nullus ingreditur: etiaz fatuas virginibus cur simile eē perhibetur? **S**ed sciendū est qz sepe in sacro eloq̄o regnū celorum presentis tps ecclesie dicit⁹: de quo in alio loco dñs dicit. Abiret filius hominis angelos suos vt colligēt de regno eius oīa scandala. Neqz enī in illo regno beatitudinis in q̄ pax summa est inueniri scādala poterūt q̄ colligant. Et vnde rursum dicit⁹. Qui ergo soluerit vnū de inādatis istis minimis: z docuerit sic homines mini-

mus vocabitur in regno celo-
rum: qui autem fecerit et do-
cuerit: hic magnus vocabitur
in regno celorum. **Lectio. xi.**

Mandarum qui prope sol-
uit et docet: quoniam hoc quod
est voce predicat: quod vivendo
non implet. Sed ad regnum
eterne beatitudinis pervenire
non valet: qui non vult
opere implere quod docet.
Quomodo ergo in eo minus
vocat: qui ad hoc nullo modo
intrare permittit: Quid itaque
per hanc sententiam nisi presens ecclesia celo-
rum regnum dicitur: In qua
doctor qui mandatum sol-
verit minus vocatur: quia
cuius vita despicitur: restat
vix predicatio continetur. In
quibus autem corporis sensibus
vniuersis subsistit: geminatus
autem quinarum de-
narium perficit. Et quia ex
vtriusque sexu fidelium multi-
tudo colligitur sancta eccle-
sia decem virginibus similis de-
nunciatur: in qua quoniam mali cum
bonis et reprobi cum electis
admixti sunt: recte sicut vir-
ginibus prudentibus et fatuis
esse prohibetur. **Lectio. xii.**

Sunt namque plerique con-
tinentes qui ab exteriori
appetitu se custodiunt et spe

ad interiora rapiunt: carne
imacerant et toto desiderio
ad supernam patriam anhelant:
eterne premia expectant pro
laboribus suis laudes hu-
manas recipere nolunt. Et
numquam gloriam suam in ore ho-
minum non ponunt: sed intra con-
scientiam contemunt. Et sunt
plerique qui corpus per absti-
nentiā affligunt: sed de ipsa
sua abstinentia humanos fa-
uores expectant: doctrine in-
feruiunt: indigentibus multa lar-
guntur. Sed fatue profecto sunt
virgines: quoniam sola laudis tra-
sitorie retributiones querunt.
Unde et apte subdit. Quibus
quod fatue non sumperunt oleum
secum: prudentes vero acce-
perunt oleum in vasis suis
cum lampadibus. **Lectio. lxxi. enag.**
In mattheum. Cap. xxi.

In illo tempore: Dixit Iesus
discipulis suis para-
bolam hanc. Sicut est regnum
celorum decem virginibus: que
accipientes lampades suas
exierunt obviam sponso et spo-
se. Quibus autem ex eis erant
fatue: et quibus prudentes.
Sed quibus fatue acceptis
lampadibus non sumperunt
oleum secum: prudentes vero
acceperunt oleum in vasis
suis cum lampadibus. **Ad Romam**

autem facientes sponso: dormi-
 mirauerunt omnes et dormi-
 muerunt. Media autem no-
 cte clamor factus est ecce sponsus
 venit exite obviam ei. Tunc
 surrexerunt omnes virgines
 ille: et ornauerunt lampades
 suas. Fatue autem sapienti-
 bus dixerunt. Date nobis de
 oleo vestro: quia lampades
 nostre extinguuntur. Respon-
 derunt prudenter dicentes. Ne
 forte non sufficiat nobis et vo-
 bis: ite potius advententes
 et emite vobis. Dum autem
 irent emere venit sponsus:
 et que parate erant intraue-
 runt cum eo ad nuptias: et clau-
 sa est ianua. Postquam vero
 veniunt et relique virgines
 dicentes. Domine domine ape-
 ri nobis. At ille respondens
 ait. Amē dico vobis: nescio
 vos. Vigilate itaque: quia ne-
 scitis diem neque horam. **In**
tertio noc. Lectio sancti euā-
gelij. In Math. Cap. xiiij.
In illo tempore dixit
 iesus discipulis suis pa-
 rabolam hanc. Simile est re-
 gnum celorum thesauro abs-
 condito in agro: quem qui
 inuenit homo abscondit: et
 pre gaudio illius vadit et ve-
 dit vniuersa que habet: et emit
 agrum illum. Et reliqua. **hoc**

mel. bit grego. pape. de c. f.
Celorum regnum fratres cha-
 rissimi idcirco frenis rebus
 simile dicitur: ut ex his que
 animus nouit: surgat ad in-
 cognita que non nouit: qua-
 tenus exemplo visibiliū se ad
 inuisibilia rapiat: et per ea
 que visu didicit quasi confr-
 catus scalescat: ut per hoc
 que sit notū diligere: discat et
 incognita amare. **¶** Ecce enī
 celorum regnū thesauro abs-
 condito in agro comparat:
 quem qui inuenit homo abs-
 condit: et pre gaudio illius
 vadit et vedit vniuersa que ha-
 bet: et emit agrū illum. **le. r.**
Quandū est que inuentus
 thesaurus abscondit ut fuerit:
 que studiū celestis desiderij a
 malignis spiritibus custodire
 non sufficit: que hoc ab hūanis
 laudibus non abscondit. **¶** In
 pñti etenim vita quasi in via su-
 mus qua ad patriā pergamus:
 maligni autem spiritus iter
 nostrum quasi quādam latrūculū
 obsidēt. Depredari ergo de-
 siderat: qui thesaurū in via
 publice portat. **Lectio. ij.**
Hoc autē dico non ut pe-
 rami opera nostra nouerit
 deant: cū scriptū sit videant
 opera vestra bona et glorifi-

cet patre vestru q in celis e:
 sed vt per hoc quod for agi-
 mus/laudes exterius no q-
 ramus. Sic autē sit opus in
 publico quaten? infetio ma-
 neat in occulto: vt et de bo-
 no opere primis prebeam?
 exēplū: z tamē per intentio-
 nē qua soli deo placere que-
 rimus/ semp optem? secre-
 tū. Thesaurus autē celeste ē
 desideriu: ager vero in quo
 thesaurus abscondit discipli-
 na studij celestis. Quē pro-
 fecto agrū venditis oib? cō-
 parat/ q voluptatib? carnis
 renūciat: cūctaq? sua frena
 desideria p discipline cele-
 stis custodiā calcāt vt nihil
 iā qd caro blandit libeat: ni-
 hil qd carnalē vitam tricti-
 dat spiritus perhorrescat.
 Tu autem.

Lectio. x.

Thesaurum celeste regnū
 negociatorū hōi sunt:
 le dicit/ qui bonas margari-
 tas qrit: synā pctiosam inue-
 nit quaz videlicet inuentam
 oīa vendens emit: qz q cele-
 stis vite dulcedinē inquātuz
 possibilitas admittit/ perfe-
 cte cognouerit ea q in terris
 amauerat/ cūcta libēter de-
 relinquit: in cōparatiōe ei?
 vilescunt omnia/ deserit ha-
 bita/ congregata dispergit:

inardescit in celestibus anti-
 mus: nihil in terrenis libere
 deforme conspiciatur quicqd
 de terrene rei placebat spes
 cie: quia solius pctose mar-
 garite claritas fulget i mē-
 te. De cuius dilectiōe recte
 p salomonem dicitur fortis
 est sicut mors dilectio: quia
 videlicet sicut mors corpus
 interimit: sic ab amore rerū
 corporalium eterne vite cha-
 ritas occidit. Nā quem per-
 fecte absorbuerit: ad terre-
 na foris desideria velut in-
 sensibilem reddit.

Euāgelij
 require post quattuor lectio-
 nes sequentes. **¶** *In. iij.*
 noct. **Lectio sancti epāgeti**
fm dārtibei. Cap. xii.

In illo tēpore? Dixit
 iesus discipulis suis
 parabolā hanc. Simile est
 regnuz celozū thesauro abs-
 condito in agro: quem quis
 uenit homo abscondit: z pre
 gaudio illius vadit et vendit
 vniuersa que habet/ et emit
 agrum illuz. Et reliqua.

Ex **commentario bti iheronimi**
pbr: de eadem lectione.

Thesaurus iste in quo sunt
 omnes thesauri sapientie et
 scientie absconditi: aut dōū
 dei est quod in christi carne
 videtur absconditū/ aut san-

ete scripture i quib⁹ e repo-
sita noticia saluatoris. Quez
cu quis in eis inuenerit de-
bet omnia emolumeta istius
seculi contēnere: vt illū pos-
sit h⁹ e quē reperit. **¶** Quod
autem sequitur quem cum
inuenerit homo abscondit id
circo dicitur non quomodo
hoc de iudicia faciat: s³ mo-
re seruantis et nolentis per-
dere abscondit in corde suo:
quem pristinis pretulit fa-
cultatibus.

Lectio. 7.

Iterum simile est re-
gnum celorum homi-
ni negotiatori querenti bo-
nas margaritas. Inuenta au-
tem vna preciosa margar-
ta: abiit et vendidit oia que
habuit et emit eā. Alijs ver-
bis id ipsum quod supra di-
cit. Bone margarite quas
querit insitor: lex et prophe-
te sunt. Audi marcion: audi
manichee. Bone margarite
sunt lex et prophete: et noti-
cia veteris instrumenti. **¶** Vnus
autem est preciosissimū mar-
garitum: scientia saluatoris
et sacramentum passionis il-
lius et resurrectionis archa-
nū: quod cum inuenerit ho-
mo negotiator similis pau-
lo apostolo omnia legis pro-
phetarūq^{ue} mysteria et obser-

uationes pristinas in quib⁹
ante inculpate vixerat qua-
si purgamenta contemnet et
quisquilias vt christū lucifera-
ciat: non quo inuentio noue
margarite et denatio sit vete-
rū margaritarum: sed quo
cōparatiōe eius omnia alta
gemma sit vilior. **¶** Tu autem
dōne misere nrī. **Lectio. 8.**

Iterū simile ē regnum
celorum sagine misse
in mare et cetera: impleto
vaticinio hieremie dicitis:
ecce ego mitto ad vos pesca-
tores multos. Postq^{ue} au-
dierunt petrus et andreas
iacobus et iohannes filij ze-
bedei sequimini me et facite
vos pisces hominū: cō-
texerunt sibi ex veteri et no-
uo testamēto sagemam euā-
gelicorum dogmatum: et mi-
serunt eam in mare huius se-
culi. **¶** Que profecto sagemā
vsq^{ue} hodie medijs fluctibus
tenditur capiens de falsis et
amaris gurgitibus quicquid
inciderit: id est et bonos ho-
mines et malos: et optimos
pisces et pessimos. Cum au-
tem venerit consummatio et
finis mundi vt domin⁹ infra
manifestius disserit: tūc sa-
gena extrahetur ad littus
tūcyerum seceredorum pi-

Comune v. g. h. i.

scium monstrabitur iudicium: et quasi in quodam quietissimo portu boni mittetur in vasa celestium mansionum: malos autem torrendos et exsiccandos gehenne flamma suscipiet.

Lectio. xii.

Intellexistis hec oia: Dicunt ei. Etiam domine. Ad apostolos proprie sermo est et illis dicitur intellexistis hec: quos non vult tantum audiret populum: sed intelligerent magistros futuros. Ideo omnis scriba doctus in regno celorum similis est homini patri familias: qui profert de thesauro suo noua et vetera. Instructi erant apostoli scribe et notarii saluatoris qui verba illius et precepta signabant in tabulis cordis carnalibus signorum celestium sacramentis: et pollebant operibus patri familias eijcentes de thesauro doctrinarum noua et vetera: vt quicquid in euangelio predicabant: legis et prophetarum vocibus comprobarent. Unde et sponsa dicit in cantico canticorum. Noua cum veteribus fratruelis meus seruauit tibi. **Sequentia sanctorum euangelij secundum mattheum.**

Capitulum. xii.

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc. Simile est regnum celorum thesauro abscondito in agro: quem qui inuenit homo abscondit et pre gaudio illius vadit et vendit vniuersa que habet et emit agrum illum. Iterum simile est regnum celorum homini negociatorum: querenti bonas margaritas. Inuenta autem peruenit margarita: abiit et vendidit oia que habuit et emit eam. Iterum simile est regnum celorum sagene misse in mare: et ex omni genere piscium congreganti. Quam cum impleta esset educetes et secus littus sedentes elegerunt bonos in vasa sua: malos autem foras miserunt. Sic erit in consummatione seculi. Erunt angeli et separabunt malos de medio iustorum: et mittent eos in calidum ignis. Ibi erit fletus et stridor dentium. Intellexistis hec omnia? Dicunt ei. Etiam. At illis. Ideo omnis scriba doctus in regno celorum similis est homini patri familias: qui profert de thesauro suo: noua et vetera. **Sequitur commune plurimorum confessorum.**

¶ Si alicubi propter patrocinium plurimorum confessorum festum occurrerit ad vesperas an Tollite iugum meum. *ut de ap[osto]lis in sc[ri]ptis vel. Cap.*

Ut timet dominus requirunt que bene placita sunt illi et qui diligunt illum: implebuntur lege ipsius. *¶* Sint lumbi. *Requere de p[re]fatore p[re]fatore. xii. Be. fo. xxvii. hy?* Sanctorum meritis. Ibi sunt quos retinens. Te summa deitas. *Requere ex hymno de martyribus. fo. lxxiiij. Ad m[ag]i. an.* Scimus quoniam diligentes dei omnia cooperantur in bonum his qui sunt propositi vocati sunt sancti. **Oratio.**

Quoniam deus ut ad meliorem vitam sanctorum tuorum exemplum nos provocent: quatenus quorum solennia agimus: etiam actus imitemur. Et facere deum. **Inuita.** Regem confessorum dominum Venite adoremus. *hy?* Deuota sanctorum fides. In his paterna. Te nunc redemptor quoniam. *Requere ex hymno nocturnali ap[osto]lorum fo. lxxiiij. In primo nocturno. an.* Secus decursus aquarum. *ut in communi martyrum. fo. vi.*

¶ Retamini. **Lectio.** Beati sunt tui illi. *Requere de p[re]fatore p[re]fatore. fo. lxxiiij. Be. f.* Isti sunt viri sancti quos elegit dominus in charitate non ficta et dedit illis gloriam sempiternam. Quorum doctrina fulget ecclesia ut sol et luna. *¶* Sancti pro fide meruerunt regna operati sunt iustitiam adepti sunt reparationes. Quorum. *Be. u.* Exultabunt sancti in gloria. *¶* Exultabunt in cubilibus suis. *¶* Exultentur et exultent in conspectu dei et delectentur in letitia. *¶* **Leta.** *Be. u.* Reddidit deus mercedem laborum sanctorum suorum. Et deduxit illos in vitam mirabilem. *¶* Vita iustorum recta facta est et iter sanctorum preparatum est. *¶* **Et dedu.** *Be. u.* Vos estis sal terre/ vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita. *¶* Videant opera vestra bona et glorificent patrem vestrum qui est in celis. Non potest gloria. *¶* **In. u. nocturno. an.** Sanctis qui in terra sunt eius mirificauit omnes voluntates meas inter illos. *ps. xv.* Conserua. *fo. lxxiiij. an.* Hec est generatio quoniam mentem dominum querentium

facie dei iacob. **Ps. xlii.** Do
 mini est terra. **fo. vii. an.** Re
 tamini in domino et exulta
 te iusti. Et gl'amini omnes
 recti corde. **Ps. xlii.** Beati
 quorum. **fol. x. an.** Exultate
 iusti i domino rectos decet
 collaudatio. **Ps. xlii.** Exul
 tate. **fol. xi. an.** Clamauerunt
 iusti et dominus exaudiuit
 eos. **Ps. xlii.** Benedicam.
fol. xi. an. Beati quos elegi
 sti dñe habitabunt in atrijs
 tuis. **Ps. xlii.** Te decet. **fol.**
xxi. v. Iusti in perpetuum.
R. v. Propter testamētum
 domini et leges paternas
 persisterunt sc'i dei in amo
 re fraternitatis. Quia vn⁹
 fuit semper spiritus in eis
 vna fides. **¶** Memoria eoz
 non derelinq̄tur et nomē eo
 rum in eternum erit. **Quia.**
R. vi. Iusti in perpetuum vi
 uent/ et apud dominum est
 merces eorum/ et cogitatio
 illorum apud altissimum.
 Ideoq; accipient regnum
 decor; de manu domini. **¶**
 Deus enim temptauit illos
 et inuenit eos dignos se.
 Ideoq; **R. vii.** Corpora sā
 ctoruz in pace sepulta sunt/
 et nomina eorum uiuent In
 generationem et generatio
 nem. **¶** Sapientiam eorum

narrant populi et nomina
 eorum uiuet. In ge. **R. vii.**
 Iustos deducit dominus p
 vias rectas/ et ostēdit illis
 regnum dei z dedit illis sc̄
 entiam sanctorum honesta
 uit illos in laboribus. Et cō
 pleuit labores illorum. **¶**
 Immortalis est enī memo
 ria illorum/ quia z apud de
 um nota est/ et apud homi
 nes. Et comple. **¶ In ter
 tio nocturno an.** In celestis
 bus regnis sanctorum ha
 bitatio est et in eternum res
 quies eorum alleluia. **Can
 ticum.** Vos sancti. **fol. lviij.**
¶ Exultent. **Evangelium.**
 Sint lumbi. **fol. xli.** **R. ix.**
 Elegit eos dominus et ex
 cellos fecit illos statuit il
 lis testamentum eternū cir
 cuncinxit eos zona iustitie.
 Et induit eos corona gl'ie.
¶ Glorificauit illos in con
 spectu regum/ z ostendit il
 lis gloriam suā. Et in. **R. i.**
 Magnificauit eos in cōspe
 ctu reguz. Et dedit illis co
 ronam gl'ie. **¶** Statuit il
 lis testamentū sempiternū/
 et btificauit illos. Et. **R. ii.**
 Amavit eos dominus z or
 nauit eos stola gl'ie iduit
 eos. Et ad portas paradisi
 coronauit eos. **¶** Induit

eos dominus lorica fidei et
 armavit eos. Et ad. **Be. xij.**
Sint lūbi. vñ de cōi cōfes.
pōri. fo. xxvij. Ad lau. ā.
 Corpora sanctorū in pace
 sepulta sunt et viuent nomi
 na eorum in eternū. **ps. xcij.**
 Domin⁹ regnauit. **fo. xxxij.**
Lp. hy. s. et ofort i primis
ves. des. breue. Scti tui dñe
 Bñdicent te. **s. Gloriam re**
 gni tui dicent ⁊ potentiā tu
 am loquentur. **Be. Ad bñ.**
ān. Sapientiam sanctorū
 narrant populi ⁊ laudem eo
 rum pñnciat omnis ecclia
Ad. i. ā. Fulgebūt sc̄ti si
 cut sol in regno p̄ris eorum
Ad. iij. ā. Iustorum ani
 me in manu dei sunt ⁊ non
 tanget illos tormētum ma
 licie. **Ep. et ofort in primis**
ves. s. Letamini. Ad. vi.
ān. Sanctorum velut aquil
 le iuuentus renouabitur flo
 rebunt vt lilium in conspe
 ctu domini. **Capitulum.**
Qui timent dominum
 preparabunt corda
 suā ⁊ in conspectu ill⁹ san
 ctificabunt animas suas. **s.**
Iusti i perpetuū viuēt. Or.
Sanctorum confesso
 rum tuorū q̄s domi
 ne supplicatiōe placatus
 et veniam nobis tribue ⁊ re

media sempiterna concede
 Et famur per dñm. **Ad**
nonā ān. Vox letitie i taber
 naculis iustorum alla alla
 alla vel in eternum. **Lpm.**
Qui timent dñm custo
 diunt mādata illius
 et patientiā habebunt vsq̄
 ad inspectionem illius. **ss.**
 Exultent iusti. **Oratio.**
Deus q̄ sp̄spicis ex no
 stra infirmitate defi
 cere? ad amorē tuū nos mi
 sericordie p̄ sc̄torū tuorū ex
 empla restaura. Et fac p̄ d.
Un. ij. ves. ān. Tollite iu
 gū meū. cū reliqs̄ req̄re de
 ap̄tis. **fo. ij. Caps. Be. hy. s.**
z ofo vt i lau. Ad mañt ān.
 Reddidit de⁹ mercedē labo
 rum sanctorum suorū ⁊ de
 duxit illos in via mirabilē.
Est finis cōmune Estiuale.
Ante omnes horas. or.
Quāps sempiternē de
 i qui nos cū nō essem⁹
 de nihilo creasti: cū perisse
 m⁹ misericorditer redemisti
 Rogo te p̄ icōmutabilē ma
 testatē tuā suscipe has lau
 des ⁊ orōnes quas tibi nūc
 et omni tempore dicturus
 sū: in illa vnione charitatis
 et dilectionis qua vnigeni